

Brusel 28. ledna 2016
(OR. en)

5455/16

Interinstitucionální spis:
2012/0011 (COD)

DATAPROTECT 3
JAI 44
MI 27
DIGIT 2
DAPIX 13
FREMP 5
COMIX 39
CODEC 55

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. předchozího dokumentu:	15321/15
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) [první čtení] – politická dohoda

ÚVOD

1. Dne 25. ledna 2012 navrhla Komise komplexní balíček opatření pro ochranu údajů, jehož součástí jsou:
 - výše uvedený návrh obecného nařízení o ochraně údajů, které má nahradit směrnici o ochraně údajů z roku 1995 (bývalý první pilíř);
 - návrh směrnice o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů, která má nahradit rámcové rozhodnutí o ochraně osobních údajů z roku 2008 (bývalý třetí pilíř).

2. Účelem obecného nařízení o ochraně údajů je posílit práva fyzických osob na ochranu údajů a usnadnit volný tok osobních údajů v rámci jednotného digitálního trhu, mimo jiné prostřednictvím snižování administrativní zátěže.
3. Evropský parlament přijal stanovisko v prvním čtení k návrhu obecného nařízení o ochraně údajů dne 12. března 2014 (7427/14).
4. Rada se dohodla na obecném přístupu (9565/15) k nařízení o ochraně osobních údajů dne 15. června 2015, čímž udělila předsednictví mandát k vyjednávání za účelem zahájení dialogů s Evropským parlamentem.
5. V návaznosti na deset dialogů, které proběhly od června 2015, předsednictví a zástupci Evropského parlamentu za pomoci Komise dosáhli dohody o celkovém kompromisním znění.
6. Na zasedání dne 16. prosince Výbor stálých zástupců potvrdil znění návrhu, které je výsledkem dialogu konaného dne 15. prosince 2015.
7. Dne 17. prosince Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) Evropského parlamentu hlasoval na mimořádném zasedání o znění, které bylo dohodnuto v rámci daného dialogu. Téhož dne předseda Výboru stálých zástupců obdržel dopis od předsedy výboru LIBE (15323/15), v němž předseda výboru LIBE uvedl, že by výboru LIBE a plenárnímu zasedání doporučil schválit dohodu dosaženou v rámci dialogu beze změn, s výhradou revize právníků-lingvistů.
8. Na svém zasedání dne 18. prosince 2015 potvrdil Výbor stálých zástupců toto znění s cílem dosáhnout dohody (15321/15).
9. Výbor stálých zástupců se vyzývá, aby doporučil Radě přijmout politickou dohodu ohledně znění obecného nařízení o ochraně údajů uvedeného v příloze této poznámky.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č XXX/2016

**o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů
a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů)**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 16 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,
s ohledem na stanovisko evropského inspektora ochrany údajů³,
v souladu s řádným legislativním postupem⁴,

¹ [XXX]

² [XXX]

³ [XXX]

⁴ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. března 2014 a rozhodnutí Rady ze dne [XXX].

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je základním právem. Ustanovení čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie a čl. 16 odst. 1 Smlouvy stanoví, že každý má právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.
- (2) Zásady a pravidla ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů by bez ohledu na státní příslušnost nebo bydliště těchto osob měly respektovat jejich základní práva a svobody, zejména právo na ochranu osobních údajů. To by mělo přispět k dotvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva a hospodářské unie, k hospodářskému a sociálnímu pokroku, k posílení a sblížení ekonomik v rámci vnitřního trhu a k dobrým životním podmínkám lidí.
- (3) Účelem směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES je harmonizovat právní předpisy o ochraně základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti s činnostmi zpracování a zaručit volný pohyb osobních údajů mezi členskými státy.
- (3a) Zpracování osobních údajů by mělo sloužit lidem. Právo na ochranu osobních údajů není právem absolutním; musí být posuzováno v souvislosti se svou funkcí ve společnosti a v souladu se zásadou proporcionality musí být v rovnováze s dalšími základními právy. Toto nařízení respektuje všechna základní práva a ctí zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, jak jsou zakotveny ve Smlouvách, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace, právo na ochranu osobních údajů, na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání, svobodu projevu a informací, svobodu podnikání, právo na účinný opravný prostředek a spravedlivý proces, jakož i kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost.

- (4) Hospodářská a sociální integrace vyplývající z fungování vnitřního trhu vedla ke značnému nárůstu přeshraničních toků. V celé Unii se zvýšila výměna údajů mezi veřejnými a soukromými aktéry, včetně fyzických osob, sdružení a podniků. Právo Unie zavazuje vnitrostátní orgány členských států ke spolupráci a výměně osobních údajů, aby mohly plnit své povinnosti nebo provádět úkoly jménem orgánu jiného členského státu.
- (5) Rychlý technologický rozvoj a globalizace s sebou přinesly nové výzvy pro oblast ochrany osobních údajů. Objem sdílených a shromažďovaných údajů dramaticky vzrostl. Technologie umožňují jak soukromým společnostem, tak veřejným orgánům využívat při provádění jejich činností osobní údaje v nebývalém rozsahu. Fyzické osoby stále častěji své osobní údaje zveřejňují, a to i v globálním měřítku. Technologie změnily ekonomiku i společenský život a měly by dále usnadňovat volný pohyb údajů v rámci Unie a předávání do třetích zemí a mezinárodním organizacím a zároveň zajistit vysokou úroveň ochrany osobních údajů.
- (6) Tento vývoj vyžaduje pevný a soudržnější rámec pro ochranu údajů v Unii, jenž by se opíral o důrazné vymáhání práva, a to s ohledem na nezbytnost nastolit důvěru, která umožní rozvoj digitální ekonomiky na celém vnitřním trhu. Fyzické osoby by měly mít možnost kontrolovat své vlastní osobní údaje a měla by být posílena právní a praktická jistota fyzických osob, hospodářských subjektů a veřejných orgánů.
- (6a) Stanoví-li toto nařízení upřesnění nebo omezení svých pravidel prostřednictvím právních předpisů členských států, mohou členské státy zapracovat do svých příslušných vnitrostátních právních předpisů prvky nařízení, pokud je to nezbytné pro účely soudržnosti a pro učinění vnitrostátních ustanovení srozumitelnými pro osoby, na něž se vztahují.

- (7) Ačkoliv cíle a zásady směrnice 95/46/ES jsou i nadále platné, nezabránilo to rozdílnosti, pokud jde o způsob provádění ochrany údajů v rámci celé Unie, právní nejistotě a rozšířenému pocitu veřejnosti, že zejména s internetovými činnostmi jsou spojena značná rizika v souvislosti s ochranou fyzických osob. Rozdíly v úrovni ochrany práv a svobod fyzických osob, zejména práva na ochranu osobních údajů, v souvislosti se zpracováním osobních údajů poskytovaným v členských státech mohou bránit volnému pohybu osobních údajů v rámci Unie. Tyto rozdíly proto mohou být překážkou pro výkon hospodářských činností na úrovni Unie, mohou narušovat hospodářskou soutěž a bránit orgánům ve výkonu povinností, které jim ukládají právní předpisy Unie. Tato rozdílná úroveň ochrany je způsobena rozdíly v provádění a uplatňování směrnice 95/46/ES.
- (8) S cílem zajistit jednotnou a vysokou úroveň ochrany fyzických osob a odstranit překážky bránící pohybu osobních údajů v rámci Unie by měla být úroveň ochrany práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním těchto údajů rovnocenná ve všech členských státech. V celé Unii je třeba zajistit jednotné a soudržné uplatňování pravidel ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Pokud jde o zpracování osobních údajů z důvodu splnění právní povinnosti, provádění určitého úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, měly by mít členské státy možnost zachovat či zavést vnitrostátní předpisy za účelem dále konkretizovat uplatňování pravidel tohoto nařízení. Pokud jde o obecné a horizontální právní předpisy o ochraně údajů provádějící směrnici 95/46/ES, existuje v členských státech více právních předpisů týkajících se různých odvětví v oblastech, ve kterých je třeba přijmout konkrétnější ustanovení. Toto nařízení rovněž poskytuje členským státům určitý prostor ke stanovení vlastních pravidel, a to i v oblasti zpracování citlivých údajů. V tomto rozsahu nařízení nevylučuje právní předpis členského státu, který definuje okolnosti konkrétních situací, při nichž dochází ke zpracování, včetně přesnějšího určení podmínek, za nichž je zpracování osobních údajů zákonné.

- (9) Účinná ochrana osobních údajů v celé Unii vyžaduje nejen posílení a podrobné vymezení práv subjektů údajů a povinností těch, kdo osobní údaje zpracovávají a o jejich zpracování rozhodují, ale také stejné pravomoci pro monitorování a zajišťování souladu s pravidly ochrany osobních údajů a stejné sankce za jejich porušování v členských státech.
- (10) Ustanovení čl. 16 odst. 2 Smlouvy zmocňuje Evropský parlament a Radu ke stanovení pravidel o ochraně fyzických osob při zpracování osobních údajů a pravidel o volném pohybu těchto údajů.
- (11) S cílem zajistit jednotnou úroveň ochrany fyzických osob v celé Unii a zamezit rozdílům bránícím volnému pohybu údajů v rámci vnitřního trhu je nezbytné přijmout nařízení, které poskytne hospodářským subjektům, včetně mikropodniků a malých a středních podniků, právní jistotu a transparentnost, které fyzickým osobám ve všech členských státech zajistí stejnou úroveň práv vymahatelných právními prostředky a správcům a zpracovatelům uloží povinnosti a úkoly, které zajistí důsledné monitorování zpracování osobních údajů a stejné sankce ve všech členských státech, jakož i účinnou spolupráci mezi orgány dozoru jednotlivých členských států. Řádné fungování vnitřního trhu vyžaduje, aby volný pohyb osobních údajů v Unii nebyl z důvodů souvisejících s ochranou fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů omezen ani zakázán. Aby byla zohledněna specifická situace mikropodniků a malých a středních podniků, obsahuje toto nařízení řadu odchylek. Kromě toho jsou orgány a instituce Unie, členské státy a jejich orgány dozoru podporovány v tom, aby specifické potřeby mikropodniků a malých a středních podniků zohledňovaly při uplatňování tohoto nařízení. Pojem mikropodniky a malé a střední podniky by měl vycházet z doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků.

- (12) Ochrana poskytovaná tímto nařízením se týká zpracování osobních údajů fyzických osob, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo bydliště. Žádné osoby by se neměly domáhat ochrany na základě tohoto nařízení v souvislosti se zpracováním údajů právnických osob, a zejména podniků vytvořených jako právnické osoby, mimo jiné pokud jde o název, právní formu a kontaktní údaje právnické osoby.
- (13) Ochrana fyzických osob by měla být technologicky neutrální a nezávislá na používaných postupech, jinak by bylo riziko obcházení předpisů příliš velké. Ochrana fyzických osob by měla platit jak pro automatizované zpracování osobních údajů, tak pro manuální zpracování, pokud jsou tyto údaje uloženy v evidenci nebo do ní mají být vloženy. Záznamy nebo soubory záznamů, stejně jako jejich titulní strany, které nejsou uspořádány podle určených hledisek, by do oblasti působnosti tohoto nařízení neměly spadat.
- (14) Toto nařízení se nezabývá otázkami ochrany základních práv a svobod nebo volného pohybu údajů v souvislosti s činnostmi, které nespadají do působnosti práva Unie, jako jsou činnosti týkající se národní bezpečnosti, ani se netýká zpracování osobních údajů členskými státy při výkonu činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie.

- (14a) Nařízení (ES) č. 45/2001 se vztahuje na zpracování osobních údajů orgány, institucemi, úřady a agenturami Unie. Nařízení (ES) č. 45/2001 a další právní nástroje Unie týkající se takového zpracování osobních údajů by měly být uzpůsobeny zásadám a pravidlům tohoto nařízení a uplatňovány s ohledem na toto nařízení. S cílem zajistit pevný a soudržný rámec pro ochranu údajů na úrovni Unie by po přijetí tohoto nařízení měly následovat nezbytné úpravy nařízení (ES) č. 45/2001, aby bylo možné jej uplatňovat zároveň s tímto nařízením.
- (15) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na zpracování osobních údajů fyzickou osobou v rámci činnosti čistě osobní povahy nebo činnosti prováděné výhradně v domácnosti, a tedy bez jakékoliv souvislosti s profesní nebo obchodní činností. Činnosti osobní povahy a činnosti v domácnosti by mohly zahrnovat korespondenci a vedení adresářů nebo využívání sociálních sítí a internetu v rámci těchto činností osobní povahy a činností v domácnosti. Toto nařízení by se však mělo vztahovat na správce nebo zpracovatele, kteří pro tyto činnosti osobní povahy či činnosti v domácnosti poskytují prostředky pro zpracování osobních údajů.

- (16) Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem předcházení trestným činům nebo jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení a volný pohyb těchto údajů jsou upraveny zvláštním právním nástrojem na úrovni Unie. Proto by se toto nařízení nemělo uplatňovat na činnosti zpracování za těmito účely. Na údaje zpracovávané veřejnými orgány podle tohoto nařízení, pokud jsou používány za účelem předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů, by se však měl vztahovat konkrétnější právní nástroj na úrovni Unie (směrnice XX/YYYY). Členské státy mohou pověřit příslušné orgány ve smyslu směrnice XX/YYYY i jinými úkoly, které nemusí být nutně prováděny za účelem předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, tak aby zpracování osobních údajů pro tyto jiné účely v rozsahu, v němž náleží do působnosti práva Unie, spadalo do oblasti působnosti tohoto nařízení. Pokud jde o zpracování osobních údajů těmito příslušnými orgány pro účely spadající do oblasti působnosti obecného nařízení o ochraně údajů, mohou členské státy ponechat v platnosti nebo zavést konkrétnější ustanovení, aby používání pravidel obecného nařízení přizpůsobily. Tato ustanovení mohou přesněji určit konkrétní požadavky na zpracování osobních údajů těmito příslušnými orgány pro uvedené jiné účely, s přihlédnutím k ústavní, organizační a správní struktuře daného členského státu. Pokud zpracování osobních údajů soukromými subjekty spadá do oblasti působnosti tohoto nařízení, mělo by toto nařízení členským státům umožnit, aby za určitých podmínek zákonem omezily některé povinnosti a práva, jestliže takové omezení představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti na ochranu konkrétních důležitých zájmů, včetně veřejné bezpečnosti a předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, odhalování či stíhání nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení. Toto opatření má svůj význam například v rámci boje proti praní peněz nebo činností forenzních laboratoří.

- (16a) Toto nařízení se vztahuje rovněž na činnost soudů a dalších soudních orgánů, a proto by právní předpisy Unie nebo členských států mohly stanovit operace a postupy zpracování v souvislosti se zpracováním osobních údajů soudy a dalšími soudními orgány. Pravomoc orgánů dozoru by neměla zahrnovat zpracování osobních údajů, pokud soudy jednají v rámci svých soudních pravomocí, aby byla zajištěna nezávislost soudnictví při plnění soudní funkce, včetně rozhodování. Dohled nad takovými operacemi zpracování údajů může být svěřen zvláštním subjektům v rámci justičního systému členského státu, které by zejména měly dohlížet na soulad s pravidly tohoto nařízení, podporovat povědomí soudnictví o jeho povinnostech podle tohoto nařízení a zabývat se stížnostmi souvisejícími s uvedeným zpracováním.
- (17) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES, zejména pokud jde o pravidla týkající se odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb uvedená v člancích 12 až 15 uvedené směrnice. Cílem uvedené směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu tím, že zajistí volný pohyb služeb informační společnosti mezi členskými státy.
- (18) (...)
- (19) Jakékoliv zpracování osobních údajů v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele v Unii by mělo být prováděno v souladu s tímto nařízením bez ohledu na to, zda samotné zpracování probíhá v Unii nebo mimo ni. Provozovna předpokládá účinný a skutečný výkon činnosti prostřednictvím stálého zařízení. Právní forma této provozovny, ať již jde o pobočku nebo dceřinou společnost s právní subjektivitou, není v tomto ohledu rozhodujícím faktorem.

- (20) S cílem zajistit, že fyzickým osobám nebude odepřena ochrana, na níž mají podle tohoto nařízení nárok, mělo by zpracování osobních údajů subjektů údajů nacházejících se v Unii uskutečněné správcem nebo zpracovatelem, jenž není v Unii usazen, podléhat tomuto nařízení, pokud činnosti zpracování souvisejí s nabídkou zboží nebo služeb těmto subjektům údajů bez ohledu na to, zda se na ně vztahuje nějaká platba. S cílem určit, zda takový správce nebo zpracovatel nabízí zboží nebo služby subjektům údajů nacházejícím se v Unii, je třeba zjistit, zda je zjevné, že správce má v úmyslu nabízet služby subjektům údajů v jednom nebo více členských státech v Unii. Zatímco pouhá dostupnost internetových stránek správce nebo zprostředkovatele v Unii nebo e-mailové adresy a dalších kontaktních údajů nebo používání jazyka obecně používaného ve třetí zemi, v níž je správce usazen, nepostačuje ke zjištění tohoto úmyslu, mohly by faktory, jako je používání jazyka nebo měny obecně používaných v jednom nebo více členských státech, spolu s možností objednat zboží a služby v tomto jiném jazyce nebo zmínky o zákaznících či uživateli nacházejících se v Unii, být zjevným dokladem toho, že správce má v úmyslu nabízet zboží nebo služby těmto subjektům údajů v Unii.
- (21) Zpracování osobních údajů subjektů údajů nacházejících se v Unii správcem nebo zpracovatelem, který není v Unii usazen, by rovněž mělo tomuto nařízení podléhat, pokud souvisí s monitorováním chování takových subjektů údajů v rozsahu, v němž k tomuto chování dochází v rámci Evropské unie. Aby se určilo, zda může být činnost zpracování považována za monitorování chování subjektu údajů, mělo by být zjištěno, zda jsou fyzické osoby sledovány na internetu, včetně případného následného použití technik zpracování údajů, které spočívají ve vytvoření profilu fyzické osoby, zejména za účelem přijetí rozhodnutí, která se jí týkají, nebo za účelem analýzy či odhadu jejích osobních preferencí, postojů a chování.
- (22) Pokud se vnitrostátní právo členského státu uplatňuje na základě mezinárodního práva veřejného, mělo by se toto nařízení vztahovat také na správce, který není usazen v Unii, například na diplomatické misi nebo na konzulárním zastoupení členského státu.

(23) Zásady ochrany údajů by se měly uplatňovat na všechny informace týkající se identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osob. Údaje, na něž byla uplatněna pseudonymizace a jež by mohly být přiřazeny fyzické osobě na základě dodatečných informací, by měly být považovány za informace o identifikovatelné fyzické osobě. Při určování, zda je osoba identifikovatelná, by se mělo přihlídnout ke všem prostředkům, jako je například zjištění, o nichž lze důvodně předpokládat, že je správce nebo jakákoliv jiná osoba použije pro přímou či nepřímou identifikaci dané osoby. Ke stanovení toho, zda lze důvodně předpokládat použití prostředků k identifikaci fyzické osoby, je třeba vzít v úvahu všechny objektivní faktory, jako jsou náklady a čas, které si identifikace vyžádá, s přihlédnutím k technologii dostupné v době zpracování a k technologickému rozvoji. Zásady ochrany údajů by se proto neměly vztahovat na anonymní informace, tj. informace, které se netýkají identifikované či identifikovatelné fyzické osoby nebo údajů anonymizovaných tak, že subjekt údajů není nebo již přestal být identifikovatelným. Toto nařízení se tudíž netýká zpracování těchto anonymních informací, včetně zpracování pro statistické a výzkumné účely.

(23aa) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na osobní údaje zesnulých osob. Členské státy mohou stanovit pravidla týkající se zpracování údajů o zesnulých osobách.

(23a) Použití pseudonymizace osobních údajů může omezit nebezpečí pro dotčené subjekty údajů a napomoci správcům a zpracovatelům splnit jejich povinnosti týkající se ochrany údajů. Výslovné zavedení „pseudonymizace“ prostřednictvím článků tohoto nařízení tak nemá za cíl předem vyloučit jakákoliv další opatření týkající se ochrany údajů.

(23b) (...)

(23c) S cílem vytvořit pobídky pro uplatňování pseudonymizace při zpracování osobních údajů by opatření pseudonymizace se současnou obecnou analýzou měla být možná v rámci téhož správce, pokud tento správce přijal technická a organizační opatření nezbytná k zajištění toho, aby byla v případě daného zpracování provedena ustanovení tohoto nařízení, a to při zajištění toho, že jsou doplňkové informace pro přiřazení osobních údajů konkrétnímu subjektu údajů uchovány samostatně. Správce, který zpracovává dané údaje, rovněž označuje oprávněné osoby v rámci téhož správce.

- (24) Fyzickým osobám mohou být přiřazeny elektronické identifikátory, které využívají jejich zařízení, aplikace, nástroje a protokoly, jako například adresy internetového protokolu či identifikátory cookies, nebo jiné identifikátory, jako jsou štítky pro identifikaci na základě rádiové frekvence. Tímto způsobem mohou být zanechány stopy, které mohou být zejména v kombinaci s jedinečnými identifikátory a dalšími informacemi, které servery získávají, použity k vytvoření profilů fyzických osob a k jejich identifikaci.
- (24c nový) Veřejné orgány, kterým jsou údaje sdělovány v souladu s právní povinností pro účely výkonu jejich úředních povinností, jako jsou například daňové a celní orgány, finanční vyšetřovací jednotky, nezávislé správní orgány nebo orgány finančního trhu odpovědné za regulaci trhů s cennými papíry a dohled nad nimi, nemohou být považovány za příjemce, pokud obdrží údaje, které jsou potřebné pro provedení konkrétního vyšetřování v obecném zájmu v souladu s právními předpisy Unie či členského státu. Žádost o sdělení údajů zasláná ze strany veřejných orgánů by měla být vždy písemná, odůvodněná a týkat se dotčeného případu a neměla by se vztahovat na celou evidenci nebo vést k propojení systémů evidence. Zpracování těchto údajů danými veřejnými orgány by mělo být v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů v souladu s účely daného zpracování.
- (25) Souhlas by měl být dán prostřednictvím jednoznačného potvrzení, které je vyjádřením svobodného, konkrétního, informovaného a jednoznačného svolení subjektu údajů ke zpracování osobních údajů, které se jej týkají, a to v podobě písemného – i elektronického – nebo ústního prohlášení. Mohlo by se například jednat o zaškrtnutí políčka při návštěvě internetové stránky, volbu technického nastavení pro služby informační společnosti nebo jakékoli jiné prohlášení či jednání, které v tomto kontextu jasně signalizuje souhlas subjektu údajů s navrhovaným zpracováním jeho osobních údajů. Mlčení, předem zaškrtnutá políčka nebo nečinnost by tudíž neměly být považovány za souhlas. Souhlas by se měl vztahovat na veškeré činnosti zpracování prováděné pro stejný účel nebo stejné účely. Jestliže má zpracování několik účelů, měl by být souhlas udělen pro všechny účely zpracování. Má-li subjekt údajů vyjádřit souhlas na základě elektronické žádosti, musí být žádost jasná a stručná a nesmí zbytečně narušit využívání služby, pro kterou je souhlas dáván.

(25aa) Často není možné v době shromažďování údajů v plném rozsahu stanovit účel zpracování údajů pro účely vědeckého výzkumu. Subjektům údajů by proto mělo být umožněno, aby udělily svůj souhlas ohledně určitých oblastí vědeckého výzkumu, jsou-li v souladu s uznávanými etickými normami pro vědecký výzkum. Subjekty údajů by měly mít možnost udělit svůj souhlas pouze pro některé oblasti výzkumu nebo části výzkumných projektů v rozsahu přípustném pro zamýšlený účel.

(25a) Genetické údaje by měly být definovány jako osobní údaje týkající se genetických znaků určité fyzické osoby, které byly zděděny nebo získány, jak vyplývají z analýzy biologického vzorku dané fyzické osoby, zejména z analýzy chromozomů nebo kyseliny deoxyribonukleové (DNA) či ribonukleové (RNA) nebo z analýzy jakéhokoliv jiného prvku, která umožňuje získat rovnocenné informace.

(26) Mezi osobní údaje týkající se zdravotního stavu by měly být zahrnuty veškeré údaje související se zdravotním stavem subjektu údajů, které odhalují informace o minulém, současném či budoucím stavu tělesného nebo duševního zdraví subjektu údajů; rovněž informace o dané osobě shromážděné v průběhu registrace pro účely poskytování zdravotnických služeb a při poskytování těchto služeb dané fyzické osobě podle směrnice 2011/24/EU; číslo, symbol nebo specifický údaj přiřazený fyzické osobě za účelem její jednoznačné identifikace pro zdravotnické účely; informace získané během provádění testů nebo vyšetřování části těla nebo tělesných látek, včetně genetických údajů a biologických vzorků; nebo jakékoliv informace například o nemoci, postižení, riziku onemocnění, anamnéze, klinické léčbě nebo skutečném fyziologickém či biomedicínském stavu subjektu údajů nezávisle na jejich původu, tedy bez ohledu na to, zda pocházejí například od lékaře nebo jiného zdravotníka, z nemocnice, ze zdravotnického prostředí či diagnostických testů *in vitro*.

(27) Hlavní provozovnou správce v Unii by mělo být místo, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, ledaže by rozhodnutí ohledně účelů a prostředků zpracování osobních údajů byla přijímána v jiné provozovně správce v Unii. V tomto případě by za hlavní provozovnu měla být považována tato jiná provozovna správce v Unii. Hlavní provozovna správce v Unii by měla být určena na základě objektivních kritérií. Jedním z nich by měl být účinný a skutečný výkon řídicích činností rozhodujících pro hlavní rozhodnutí ohledně účelů a prostředků zpracování v rámci stálého zařízení. Toto kritérium by nemělo záviset na tom, zda je zpracování osobních údajů skutečně prováděno na tomto místě; existence a používání technických prostředků a technologií pro zpracování osobních údajů ani činnosti zpracování nezakládají samy o sobě hlavní provozovnu, a proto nejsou rozhodujícím kritériem pro její určení. Hlavní provozovna zpracovatele by měla být místem, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, a pokud v Unii nemá ústřední správu, pak místem, kde jsou v Unii prováděny hlavní činnosti zpracování. V případech týkajících se správce i zpracovatele by příslušným vedoucím orgánem dozoru měl i nadále být orgán dozoru členského státu, v němž má správce hlavní provozovnu, avšak orgán dozoru zpracovatele by měl být považován za dotčený orgán dozoru a účastnit se postupu spolupráce stanoveného tímto nařízením. Orgány dozoru členského státu nebo členských států, v nichž má zpracovatel jednu nebo více provozoven, by v žádném případě neměly být považovány za dotčené orgány dozoru, pokud se návrh rozhodnutí týká pouze správce. Pokud zpracování provádí skupina podniků, za hlavní provozovnu této skupiny by měla být považována hlavní provozovna řídicího podniku, s výjimkou případů, kdy účely a způsob zpracování určuje jiný podnik.

- (28) Skupina podniků by měla zahrnovat řídicí podnik a jím řízené podniky, přičemž řídicím podnikem by měl být podnik, jenž může uplatňovat dominantní vliv na jiné podniky například na základě vlastnictví, finanční účasti nebo pravidel, kterými se podnik řídí, či pravomoci prosazovat pravidla týkající se ochrany osobních údajů. Ústřední podnik, který vykonává správu zpracování osobních údajů v podnicích k němu přidružených, je společně s těmito podniky subjektem, s nímž lze nakládat jako se „skupinou podniků“.
- (29) Zvláštní ochranu osobních údajů si zaslouží děti, protože si mohou být méně vědomy rizik, důsledků, záruk a svých práv v souvislosti se zpracováním osobních údajů. To se týká zejména používání osobních údajů dětí pro účely marketingu nebo vytváření osobnostních či uživatelských profilů a shromažďování údajů o dětech při využívání služeb nabízených přímo dětem. Souhlas nositele rodičovské zodpovědnosti by neměl být nutný v případě preventivních či poradenských služeb nabízených přímo dětem.

(30) Jakékoliv zpracování osobních údajů by mělo být prováděno zákonným a korektním způsobem. Pro fyzické osoby by mělo být transparentní, že jsou shromažďovány, používány, konzultovány nebo jinak zpracovávány osobní údaje, které se jich týkají, jakož i rozsah, v jakém tyto údaje jsou či budou zpracovány. Zásada transparentnosti vyžaduje, aby všechny informace a všechna sdělení týkající se zpracování těchto údajů byly snadno přístupné a srozumitelné a podávané za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků. To se týká zejména informování subjektů údajů o totožnosti správce a účelech zpracování a o dalších záležitostech v zájmu zajištění spravedlivého a transparentního zpracování údajů dotčených fyzických osob a jejich práva na potvrzení a sdělení skutečnosti, že jsou zpracovávány osobní údaje, které se jich týkají. Fyzické osoby by měly být upozorněny na to, jaká rizika, pravidla, záruky a práva existují v souvislosti se zpracováním osobních údajů a jak mají v souvislosti s tímto zpracováním uplatňovat svá práva. Zejména je zapotřebí, aby konkrétní účely, pro které jsou údaje zpracovávány, byly jednoznačné a oprávněné a aby byly stanoveny v okamžiku shromažďování údajů. Údaje by měly být přiměřené, relevantní a omezené na to, co je nezbytné z hlediska účelů, pro které jsou zpracovávány; proto je třeba zejména zajistit, aby doba, po kterou jsou údaje uchovávány, byla omezena na nutné minimum. Osobní údaje by měly být zpracovávány pouze tehdy, nemůže-li být účelu zpracování přiměřeně dosaženo jinými prostředky. Aby se zajistilo, že údaje nebudou uchovávány déle, než je nezbytné, měl by správce stanovit lhůty pro výmaz nebo pravidelný přezkum. Měla by být přijata veškerá vhodná opatření, aby nepřesné osobní údaje byly opraveny nebo vymazány. Osobní údaje by měly být zpracovávány způsobem, který zaručí náležitou bezpečnost a důvěrnost těchto údajů, mimo jiné za účelem zabránění neoprávněnému přístupu k osobním údajům a k zařízení používanému ke zpracování nebo jejich neoprávněnému použití.

- (31) Aby bylo zpracování zákonné, měly by být osobní údaje zpracovávány na základě souhlasu dotčené osoby nebo s ohledem na nějaký jiný legitimní základ stanovený právními předpisy, buď v tomto nařízení, nebo v jiném právním předpisu Unie nebo členského státu uvedeném v tomto nařízení, mimo jiné i s ohledem na nezbytnost dodržení zákonné povinnosti, které podléhá správce, nebo nezbytnost plnění smlouvy, jejíž stranou je subjekt údajů, nebo za účelem přijetí opatření na žádost subjektu údajů před uzavřením smlouvy.
- (31a) Odkazy v tomto nařízení na právní základ či legislativní opatření neznamenaí nutně právní akt přijatý parlamentem, aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z ústavního řádu dotčeného členského státu, avšak tento právní základ či legislativní opatření by měly být jasné a přesné a jejich použití předvídatelné pro ty, na něž se vztahují, jak to vyžaduje judikatura Soudního dvora Evropské unie a Evropského soudu pro lidská práva.
- (32) Pokud je zpracování založeno na souhlasu subjektu údajů, měl by být správce schopen prokázat, že subjekt údajů vyjádřil s danou operací zpracování souhlas. Zejména v případě písemného prohlášení souvisejícího s jinou skutečností by mělo být pomocí záruk zajištěno, že subjekt údajů si je vědom, že dává souhlas a v jakém rozsahu. V souladu se směrnicí Rady 93/13/EHS¹ by prohlášení o souhlasu navržené správcem mělo být poskytnuto ve srozumitelném a snadno přístupném znění za použití jasného a jednoduchého jazyka a nemělo by obsahovat nepřiměřené podmínky. Aby se zajistilo, že souhlas bude informovaný, měl by subjekt údajů znát alespoň totožnost správce a účely zpracování, k nimž jsou jeho osobní údaje určeny; souhlas by neměl být považován za svobodný, pokud subjekt údajů nemá skutečnou a svobodnou volbu a nemůže souhlas odmítnout nebo odvolat, aniž by byl poškozen.

(33) (...)

- (34) S cílem zajistit, aby byl souhlas svobodný, nemělo by vyjádření souhlasu představovat platný právní důvod pro zpracování osobních údajů ve zvláštním případě, kdy mezi subjektem údajů a správcem existuje jasná nerovnováha, zejména pokud je správce veřejným orgánem, a je tedy nepravděpodobné, že za všech okolností této zvláštní situace byl souhlas udělen svobodně. Souhlas není považován za svobodný, není-li možné vyjádřit samostatný souhlas s jednotlivými operacemi zpracování, i když je to v daném případě vhodné, nebo je-li plnění smlouvy, včetně poskytnutí služby učiněno závislým na souhlasu, i když to není pro toto plnění nezbytné.
- (35) Zpracování údajů by mělo být zákonné, pokud je nezbytné v souvislosti s plněním smlouvy nebo úmyslem smlouvu uzavřít.
- (35a) (...)
- (36) Pokud je zpracování prováděno za účelem splnění zákonné povinnosti, které podléhá správce, nebo pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, mělo by mít toto zpracování základ v právních předpisech Unie nebo členského státu. Toto nařízení nestanoví požadavek zvláštního právního předpisu pro každé jednotlivé zpracování. Jeden právní předpis jakožto základ pro více operací zpracování založených na právní povinnosti, které podléhá správce, nebo pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, může být dostačující. Právní předpisy Unie nebo členských států by rovněž měly stanovit účel zpracování. Tento základ by dále mohl stanovit obecné podmínky nařízení, kterými se řídí zákonnost zpracování údajů, přesně stanovit způsob, jak určit správce, typ údajů, které mají být zpracovány, dotčené subjekty údajů, subjekty, kterým lze údaje poskytnout, účelová omezení, dobu uchovávání a další opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování. Právní předpisy Unie nebo členských států by rovněž měly stanovit, zda správcem plnícím úkol ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci by měl být veřejný orgán nebo jiná veřejnoprávní či soukromoprávní fyzická či právnická osoba, jako je profesní sdružení, pokud je to odůvodněno veřejným zájmem, včetně oblasti zdraví, jako je veřejné zdraví a sociální ochrana a řízení zdravotnických služeb.

- (37) Zpracování osobních údajů by mělo být rovněž považováno za zákonné, pokud je nezbytné pro ochranu životně důležitého zájmu subjektu údajů nebo jiné osoby. Osobní údaje by v zásadě měly být zpracovávány na základě životně důležitého zájmu jiné fyzické osoby, pouze pokud zpracování zjevně nemůže být založeno na jiném právním základě. Některé druhy zpracování údajů mohou sloužit jak důležitým důvodům veřejného zájmu, tak životně důležitým zájmům subjektu údajů, například je-li zpracování nezbytné pro humanitární účely, včetně monitorování epidemie a jejího šíření nebo v naléhavých humanitárních situacích, zejména v případech přírodních a člověkem způsobených katastrof.
- (38) Oprávněné zájmy správce, včetně správce, jemuž mohou být údaje poskytnuty, nebo třetí strany se mohou stát právním základem zpracování za předpokladu, že nepřevažují zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů, a při zohlednění přiměřeného očekávání subjektu údajů na základě jeho vztahu se správcem. Oprávněný zájem by mohl být dán například v situaci, kdy existuje relevantní a odpovídající vztah mezi subjektem údajů a správcem, například pokud je subjekt údajů zákazníkem správce nebo mu naopak poskytuje služby. Existenci oprávněného zájmu je v každém případě třeba pečlivě posoudit, mimo jiné i skutečnost, zda subjekt údajů může v okamžiku a v kontextu shromažďování údajů důvodně očekávat, že ke zpracování pro tento účel může dojít. Zájmy a základní práva subjektu údajů by mohly převážet nad zájmy správce údajů zejména tehdy, jestliže ke zpracování osobních údajů dochází za okolností, kdy subjekt údajů jejich další zpracování důvodně neočekává. Jelikož právní základ pro zpracování údajů veřejnými orgány upravuje zákonodárce právním předpisem, tento právní důvod se nepoužije pro zpracování prováděné veřejnými orgány při plnění jejich úkolů. Oprávněným zájmem dotčeného správce údajů je rovněž zpracování osobních údajů nezbytně nutné pro účely zamezení podvodům. Zpracování osobních údajů pro účely přímého marketingu lze považovat za zpracování prováděné z důvodu oprávněného zájmu.

- (38a) Správci, kteří jsou součástí skupiny podniků nebo instituce přidružené k ústřednímu orgánu, mohou mít oprávněný zájem předávat osobní údaje v rámci skupiny podniků pro vnitřní administrativní účely, včetně zpracování osobních údajů zákazníků či zaměstnanců. Obecné zásady pro předávání osobních údajů v rámci skupiny podniků do podniku nacházejícího se ve třetí zemi zůstávají nedotčeny.
- (39) Zpracování údajů v rozsahu nezbytně nutném a přiměřeném pro zajištění bezpečnosti sítě a informací, tj. schopnosti sítě nebo informačního systému odolávat na dané úrovni spolehlivosti, náhodným událostem nebo nezákonnému či zlovolnému jednání ohrožujícímu dostupnost, pravost, správnost a důvěrnost uchovávaných či předávaných údajů a bezpečnost souvisejících služeb poskytovaných či přístupných prostřednictvím těchto sítí a systémů, které provádějí veřejné orgány, skupiny pro reakci na počítačové hrozby, skupiny pro reakci na incidenty v oblasti počítačové bezpečnosti, poskytovatelé elektronických komunikačních sítí a služeb a poskytovatelé bezpečnostních technologií a služeb, představuje oprávněný zájem dotyčného správce údajů. Oprávněný zájem by například mohl spočívat v zabránění neoprávněnému přístupu k sítím elektronických komunikací a šíření škodlivých kódů a zamezení útokům, jejichž důsledkem je odepření služby, a škodám na počítačových systémech a systémech elektronických komunikací.

- (40) Zpracování osobních údajů pro jiné účely, než jsou ty, pro které byly údaje původně shromážděny, by mělo být povoleno pouze v případě, kdy je slučitelné s účely, pro které byly údaje původně shromážděny. V takovém případě není třeba jiný samostatný právní základ než ten, který umožnil shromažďování údajů. Pokud je zpracování nezbytné ke splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, mohou být v právních předpisech Unie nebo členských států určeny a vymezeny úkoly a účely, pro které se další zpracování považuje za slučitelné a zákonné. Další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely by mělo být považováno za slučitelné zákonné zpracování. Právní základ pro zpracování osobních údajů podle právních předpisů Unie nebo členských států může také posloužit jako právní základ pro další zpracování. S cílem zjistit, zda je účel dalšího zpracování slučitelný s účelem, pro který byly údaje původně shromážděny, by měl správce, po splnění všech požadavků na zákonnost původního zpracování, vzít mimo jiné v úvahu jakoukoliv vazbu mezi těmito účely a účely zamýšleného dalšího zpracování, kontext, v němž byly údaje shromážděny, zejména přiměřená očekávání ohledně dalšího použití údajů, která mají subjekty údajů na základě jejich vztahu se správcem, povahu osobních údajů, důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů a existenci vhodných záruk jak během původních, tak během zamýšlených dalších operací zpracování. Pokud subjekt údajů udělil souhlas nebo pokud je zpracování na základě práva Unie nebo členského státu, které představuje v rámci demokratické společnosti nezbytné a přiměřené opatření s cílem zajistit zejména důležité cíle obecného veřejného zájmu, měl by správce mít možnost dalšího zpracování údajů bez ohledu na slučitelnost účelů. V každém případě by mělo být zajištěno, že budou uplatňovány zásady stanovené tímto nařízením a zejména že bude subjekt údajů o těchto jiných účelech a o svých právech, včetně práva vznést námitku, informován. Oznámení případných trestných činů nebo hrozeb pro veřejnou bezpečnost správcem a předání dotčených údajů příslušnému orgánu v jednotlivých případech nebo v několika případech týkajících se téhož trestného činu nebo hrozeb pro veřejnou bezpečnost by mělo být považováno za oprávněný zájem správce. Avšak takové přenesení oprávněného zájmu správce nebo další zpracování osobních údajů by mělo být zakázáno, jestliže není slučitelné s povinností mlčenlivosti vyplývající ze zákona či se závaznou povinností zachovávat profesní či jiné tajemství.

- (41) Osobní údaje, které jsou svojí povahou obzvláště citlivé z hlediska základních práv a svobod, si zaslouží zvláštní ochranu, jelikož při jejich zpracování může dojít k závažnému ohrožení základních práv a svobod. Mezi tyto údaje by měly patřit i osobní údaje vypovídající o rasovém či etnickém původu, ovšem s tím, že použití slov „rasový původ“ v tomto nařízení neznamená, že Evropská unie akceptuje teorie, které se pokoušejí určit existenci různých lidských ras. Zpracování fotografií nebude systematicky považováno za citlivé zpracování, neboť na fotografie se bude definice biometrických údajů vztahovat pouze v případech, kdy budou zpracovávány zvláštními technickými prostředky umožňujícími jednoznačnou identifikaci nebo autentizaci fyzické osoby. Tyto údaje by neměly být zpracovávány, pokud není zpracování povoleno ve zvláštních případech stanovených tímto nařízením, a to se zohledněním skutečnosti, že v právních předpisech členských států mohou být stanovena zvláštní ustanovení o ochraně údajů s cílem přizpůsobit uplatňování pravidel tohoto nařízení za účelem dodržení zákonné povinnosti nebo splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. Společně se zvláštními požadavky na takové zpracování by se měly uplatňovat obecné zásady a další pravidla tohoto nařízení, zejména pokud jde o podmínky pro zákonné zpracování. Odchytky od obecného zákazu zpracování těchto zvláštních kategorií osobních údajů by měly být výslovně stanoveny mimo jiné v případě, kdy subjekt údajů poskytuje svůj výslovný souhlas nebo jde-li o zvláštní potřeby, zejména pokud je zpracování těchto údajů prováděno v průběhu oprávněných činností některých sdružení či nadací, jejichž cílem je umožnit výkon základních svobod.

(42) Je třeba rovněž povolit odchylky od zákazu zpracování kategorií citlivých údajů, jsou-li stanoveny v právních předpisech Unie nebo členských států a chráněny vhodnými zárukami na ochranu osobních údajů a jiných základních práv, je-li to opodstatněno důvody veřejného zájmu, zejména zpracování údajů v oblasti pracovního práva a práva v oblasti sociální ochrany, včetně důchodů, a pro účely zdravotní bezpečnosti, monitorování a varování, předcházení přenosným chorobám a jiným závažným hrozbám pro zdraví nebo jejich kontroly. To může být učiněno z důvodů zdraví, včetně veřejného zdraví a řízení zdravotnických služeb, zejména v zájmu zajištění kvality a hospodárnosti v postupech používaných pro vyřizování nároků na plnění a služby v systému zdravotního pojištění, nebo pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely. Odchylka by také měla umožnit zpracování těchto údajů v případech, kdy je to nezbytné pro stanovení, výkon nebo ochranu právních nároků, ať již v rámci soudního řízení nebo v rámci správního či mimosoudního postupu.

(42a) Zvláštní kategorie osobních údajů, které zasluhují vyšší stupeň ochrany, mohou být zpracovávány pouze pro účely související se zdravím, je-li třeba těchto účelů dosáhnout ve prospěch fyzických osob a společnosti jako celku, zejména v rámci řízení zdravotnických služeb či služeb sociální péče a systémů zahrnujících zpracování těchto údajů vedoucími pracovníky a ústředními vnitrostátními zdravotnickými orgány pro účely kontroly kvality, správy informací a obecného vnitrostátního a místního dohledu nad systémem zdravotní nebo sociální péče, a zajištění kontinuity zdravotní nebo sociální péče a přeshraniční zdravotní péče nebo zdravotní bezpečnosti, pro účely monitorování a varování nebo pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely na základě práva Unie nebo členského státu, které musí být ve veřejném zájmu, jakož i pro studie prováděné ve veřejném zájmu v oblasti veřejného zdraví. Proto by toto nařízení mělo stanovit harmonizované podmínky pro zpracování zvláštních kategorií osobních údajů týkajících se zdraví, pokud jde o zvláštní potřeby, zejména je-li zpracování těchto údajů prováděno pro určité účely související se zdravím osobou vázanou profesním tajemstvím podle právních předpisů. Právní předpisy Unie nebo členských států by měly stanovit zvláštní a vhodná opatření s cílem chránit základní práva a osobní údaje fyzických osob. Členské státy by měly mít možnost zachovat nebo zavést další podmínky, včetně omezení, pokud jde o zpracování genetických údajů, biometrických údajů či údajů týkajících se zdraví. To by však nemělo omezovat volný pohyb údajů v rámci Unie, pokud se tyto podmínky uplatní na přeshraniční zpracování takových údajů.

- (42b) Z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví může být nezbytné zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů bez souhlasu subjektu údajů. Toto zpracování podléhá vhodným a zvláštním opatřením s cílem chránit práva a svobody fyzických osob. V této souvislosti by mělo být „veřejné zdraví“ vykládáno ve smyslu definice v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1338/2008 ze dne 16. prosince 2008 o statistice Společenství v oblasti veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci jako veškeré prvky týkající se zdraví, zejména zdravotní stav včetně nemocnosti a zdravotního postižení, determinanty ovlivňující tento zdravotní stav, potřeby zdravotní péče, prostředky přidělené na zdravotní péči, poskytování zdravotní péče a její všeobecná dostupnost, výdaje na zdravotní péči a její financování a příčiny úmrtnosti. Takové zpracování osobních údajů týkajících se zdraví z důvodu veřejného zájmu by nemělo vést k tomu, aby třetí strany, jako jsou zaměstnavatelé, pojišťovny a bankovní společnosti, zpracovávaly osobní údaje pro jiné účely.
- (43) Zpracování osobních údajů veřejné orgány za účelem dosažení cílů úředně uznaných náboženských sdružení, které jsou stanoveny ústavním právem nebo mezinárodním právem veřejným, se uskutečňuje z důvodů veřejného zájmu.
- (44) Pokud v rámci činností spojených s volbami je pro fungování demokratického systému v členském státě nezbytné, aby politické strany shromažďovaly údaje o politických názorech osob, může být zpracování těchto údajů povoleno z důvodu veřejného zájmu za předpokladu, že jsou stanoveny vhodné záruky.
- (45) Pokud správce zpracovává údaje, které mu neumožňují identifikovat fyzickou osobu, neměl by být povinen získat dodatečné informace pro zjištění totožnosti subjektu údajů výlučně za účelem dosažení souladu s některým ustanovením tohoto nařízení. Správce by však neměl odmítnout převzít dodatečné informace poskytnuté subjektem údajů s cílem podpořit výkon jeho práv. Součástí identifikace by měla být digitální identifikace subjektu údajů, například prostřednictvím mechanismu autentizace na základě stejných pověřovacích údajů, které subjekt údajů používá pro přihlášení k on-line službám poskytovaným správcem údajů.

- (46) Zásada transparentnosti vyžaduje, aby všechny informace určené veřejnosti nebo subjektu údajů byly stručné, snadno přístupné a srozumitelné, podávané za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků a ve vhodných případech i vizualizace. Pokud budou tyto informace určeny veřejnosti, mohly by být poskytovány v elektronické podobě, například prostřednictvím internetových stránek. To platí obzvláště v situacích, jako je reklama on-line, kdy zapojení celé řady aktérů a technologická složitost znesnadňují subjektu údajů, aby získal informace o tom, zda jsou shromažďovány jeho osobní údaje a kdo a za jakým účelem je shromažďuje, a aby těmito informacím rozuměl. Jelikož děti zasluhují zvláštní ochranu, měly by být v případech, kdy je zpracování zaměřeno na děti, všechny informace a sdělení podávány za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků, aby jim dítě snadno porozumělo.
- (47) Je třeba stanovit postupy, které by subjektům údajů usnadnily výkon práv, jež jim podle tohoto nařízení náleží, včetně mechanismů pro podávání žádostí, zejména o přístup k údajům, o opravu, výmaz, případně pro jejich bezplatné dosažení, nebo pro uplatnění práva vznést námitku. Správce by tedy měl rovněž zajistit podmínky pro to, aby žádosti mohly být podávány elektronicky, zejména v případě zpracování osobních údajů elektronickými prostředky. Správci by měla být uložena povinnost reagovat na žádosti subjektu údajů bez zbytečného odkladu a nejpozději do jednoho měsíce a uvést důvody v případě, že nemá v úmyslu žádosti subjektu údajů vyhovět.
- (48) Podle zásad spravedlivého a transparentního zpracování by subjekt údajů měl být informován o probíhající operaci zpracování a jejích účelech. Správce by měl subjektu údajů poskytnout veškeré další informace nezbytné pro zajištění spravedlivého a transparentního zpracování při zohlednění konkrétních okolností a kontextu, v němž jsou osobní údaje zpracovávány. Subjekt údajů by měl být dále informován o profilování a o jeho důsledcích. Pokud jsou údaje získávány od subjektu údajů, měl by subjekt údajů být rovněž informován, zda je povinen údaje poskytnout, a o důsledcích jejich případného neposkytnutí. Tyto informace mohou být doplněny standardizovanými ikonami s cílem poskytnout snadno viditelný, srozumitelný a jasně čitelný přehled o zamýšleném zpracování. Pokud jsou ikony prezentovány v elektronické podobě, měly by být strojově čitelné.

- (49) Informování subjektu údajů o tom, že jsou zpracovávány jeho osobní údaje, by mělo proběhnout v okamžiku jejich shromažďování nebo, pokud údaje nejsou získávány od subjektu údajů ale z jiného zdroje, v přiměřené lhůtě v závislosti na okolnostech případu. Jestliže mohou být údaje legitimně sděleny jinému příjemci, měl by být subjekt údajů informován o prvním sdělení údajů tomuto příjemci. Pokud správce hodlá údaje zpracovat pro jiný účel, než je účel, pro který byly údaje shromážděny, měl by poskytnout subjektu údajů informace o tomto jiném účelu a další nezbytné informace ještě před uvedeným dalším zpracováním. Pokud z důvodu využití různých zdrojů nemůže být subjektu údajů sdělen původ údajů, měly by být informace poskytnuty všeobecně.
- (50) Tuto povinnost však není třeba ukládat v případech, kdy subjekt údajů již uvedené informace má nebo kdy zaznamenání či zpřístupnění údajů je výslovně stanoveno právními předpisy nebo kdy poskytnutí těchto informací subjektu údajů není možné nebo by vyžadovalo neúměrné úsilí. Posledně uvedená možnost by mohla platit zejména v případě zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely; z tohoto hlediska lze přihlédnout k počtu subjektů údajů, ke stáří údajů, jakož i k přijatým vhodným zárukám.

- (51) Fyzická osoba by měla mít právo na přístup ke shromážděným údajům, které se jí týkají, a měla by moci toto právo snadno a v přiměřených intervalech uplatňovat, aby byla o jejich zpracování informována a mohla si ověřit zákonnost zpracování. To zahrnuje právo fyzických osob na přístup k osobním údajům o svém zdravotním stavu, například k údajům ve své lékařské dokumentaci, která obsahuje například informace o diagnóze, výsledky vyšetření, posudky ošetřujících lékařů a údaje o veškeré léčbě a provedených ošetřeních nebo zákrocích. Každý subjekt údajů by proto měl mít právo vědět a být informován zejména o tom, za jakým účelem se údaje zpracovávají, případně jak dlouho budou uchovávány, kdo jsou příjemci údajů, v čem spočívá logika automatického zpracování údajů a jaké mohou být důsledky takového zpracování přinejmenším v případech, kdy je zpracování založeno na profilování. Je-li to možné, správce může poskytnout dálkový přístup k bezpečnému systému, který by subjektu údajů umožnil přímý přístup k jeho osobním údajům. Tímto právem by neměla být dotčena práva a svobody ostatních, například obchodní tajemství nebo duševní vlastnictví a zejména autorské právo chránící programové vybavení. Zohlednění těchto skutečností by ovšem nemělo vést k tomu, že by subjektu údajů byly odepřeny všechny informace. Pokud správce zpracovává velké množství informací týkajících se subjektu údajů, může požádat, aby před poskytnutím informací subjekt údajů konkrétně uvedl, kterých informací nebo činností zpracování se jeho žádost týká.
- (52) Správce by měl využít všech vhodných opatření k ověření identity subjektu údajů, který žádá o přístup, zejména v souvislosti s on-line službami a elektronickými identifikátory. Správce by neměl uchovávat osobní údaje pouze za tím účelem, aby mohl reagovat na případné žádosti.

- (53) Fyzická osoba by měla mít právo na opravu osobních údajů, které se jí týkají, a „právo být zapomenuta“, pokud uchovávání těchto údajů není v souladu s tímto nařízením nebo s právními předpisy Unie či členského státu, kterým správce podléhá. Subjekty údajů by především měly mít právo na to, aby jejich osobní údaje byly vymazány a nebyly dále zpracovávány, pokud tyto údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány, pokud subjekty údajů odvolaly svůj souhlas se zpracováním nebo pokud vznesly námitku proti zpracování osobních údajů, které se jich týkají, nebo pokud zpracování jejich osobních údajů není v souladu s tímto nařízením z jiných důvodů. Toto právo je obzvláště důležité v případech, kdy subjekt údajů dal svůj souhlas v dětském věku, aniž si byl plně vědom rizik spojených se zpracováním údajů, a později chce tyto osobní údaje zejména na internetu odstranit. Subjekt údajů by měl mít možnost toto právo uplatnit bez ohledu na skutečnost, že již není dítě. Další uchovávání údajů by však mělo být zákonné, pokud je to nezbytné k uplatnění práva svobody projevu a informací, z důvodu splnění právní povinnosti, provádění určitého úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví, pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely nebo pro stanovení, výkon nebo obhajobu právních nároků.
- (54) Aby bylo v on-line prostředí posíleno „právo být zapomenut“, mělo by být rovněž rozšířeno právo na výmaz takovým způsobem, aby správce, který zveřejnil osobní údaje, měl povinnost informovat správce, kteří tyto údaje zpracovávají, o nezbytnosti vymazat veškeré odkazy na dané osobní údaje či veškeré jejich kopie nebo replikace. S cílem zajistit poskytnutí výše uvedených informací by měl správce s přihlédnutím k dostupné technologii a prostředkům, které má k dispozici, včetně technických opatření, učinit vhodné kroky s cílem informovat správce, kteří dané údaje zpracovávají, o žádosti subjektu údajů.

- (54a) Způsoby, jak omezit zpracování osobních údajů, by mohly mimo jiné zahrnovat dočasný přesun vybraných údajů do jiného systému zpracování nebo znepřístupnění vybraných údajů uživatelům nebo dočasné odstranění zveřejněných údajů z internetových stránek. V systémech automatického zpracování by omezení zpracování osobních údajů mělo být v zásadě zajištěno technickými prostředky tak, aby se na údaje již nevztahovaly žádné další operace zpracování a aby nemohly být změněny; skutečnost, že zpracování osobních údajů je omezeno, by měla být v systému vyznačena tak, aby bylo zjevné, že zpracování daných osobních údajů je omezeno.
- (55) Aby měl subjekt údajů větší kontrolu nad vlastními údaji, měl by v případě, kdy se osobní údaje zpracovávají automaticky, mít též právo získat osobní údaje, které se ho týkají, a jež poskytl správci, ve strukturovaném, běžně používaném, strojově čitelném a interoperabilním formátu a předat je jinému správci. Správce údajů je třeba podporovat v rozvíjení interoperabilních formátů umožňujících přenositelnost údajů. Toto právo by se mělo uplatnit v případě, kdy subjekt údajů poskytl osobní údaje na základě svého souhlasu, nebo pokud je zpracování potřebné za účelem plnění smlouvy. Nemělo by se uplatňovat v případě, kdy je zpracování založeno na jiném právním důvodu, než je souhlas nebo smlouva. Vzhledem ke své povaze by toto právo nemělo být uplatňováno vůči správcům, kteří zpracovávají údaje v rámci výkonu veřejné moci. Proto by se nemělo uplatňovat zejména v případě, kdy je zpracování osobních údajů nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce, nebo pro vykonání úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. Právo subjektu údajů předat nebo obdržet osobní údaje, které se ho týkají, nezakládá povinnost správců zavést nebo zachovávat technicky kompatibilní systémy zpracování údajů. Pokud se určitý soubor osobních údajů týká více než jednoho subjektu údajů, právem obdržet údaje by neměla být dotčena práva jiných subjektů údajů podle tohoto nařízení. Tímto právem by rovněž nemělo být dotčeno právo subjektu údajů dosáhnout výmazu osobních údajů a omezení uvedeného práva podle tohoto nařízení, a zejména pak by toto právo nemělo znamenat výmaz osobních údajů týkajících se daného subjektu údajů, které tento subjekt údajů poskytl v rámci plnění smlouvy, v rozsahu, v němž jsou tyto údaje nezbytné pro plnění dané smlouvy, a po dobu nezbytně nutnou pro toto plnění. Pokud je to technicky možné, subjekt údajů by měl mít právo na to, aby údaje byly předávány přímo mezi jednotlivými správci.

- (56) V případech, kdy by osobní údaje mohly být oprávněně zpracovávány, neboť toto zpracování je nezbytné pro výkon úkolů vykonávaných ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, nebo z důvodu oprávněných zájmů správce nebo třetí strany, měl by každý dotčený subjekt údajů přesto mít právo vznést námitku proti zpracování údajů, které se týkají jeho konkrétní situace. Mělo by být povinností správce, aby prokázal, že jeho závažné oprávněné zájmy mohou převažovat nad zájmy nebo základními právy a svobodami subjektu údajů.
- (57) Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro účely přímého marketingu, měl by mít subjekt údajů právo kdykoli bezplatně vznést námitku proti tomuto zpracování, včetně profilování, v rozsahu, v němž souvisí s daným přímým marketingem, ať již jde o počáteční nebo další zpracování. Na toto právo je subjekt údajů výslovně upozorněn a toto právo je uvedeno zřetelně a odděleně od jakýchkoli jiných informací.

- (58) Subjekt údajů by měl mít právo nebýt předmětem žádného rozhodnutí, a to ani opatření, které hodnotí osobní aspekty týkající se jeho osoby, vychází výlučně z automatického zpracování a má pro něj právní účinky nebo se jej podobným způsobem významně dotýká, jako je automatické zamítnutí on-line žádosti o úvěr nebo postupy elektronického náboru bez jakéhokoliv lidského zásahu. Takové zpracování zahrnuje rovněž „profilování“, jehož podstatou je jakákoliv forma automatického zpracování osobních údajů hodnotící osobní aspekty vztahující se k určité fyzické osobě, zejména za účelem analýzy či předvídání aspektů souvisejících s pracovním výkonem, ekonomickou situací, zdravotním stavem, osobními preferencemi nebo zájmy, spolehlivostí nebo chováním, místem pobytu či pohybu, pokud má pro danou osobu právní účinky nebo se jí podobným způsobem významně dotýká. Rozhodování založené na takovém zpracování, včetně profilování, by ovšem mělo být umožněno, pokud jej výslovně povolují právní předpisy Unie nebo členského státu, kterým správce podléhá, mimo jiné pro účely monitorování podvodů a daňových úniků a jejich předcházení, jež jsou v souladu s předpisy, normami a doporučeními institucí EU nebo vnitrostátních orgánů dohledu, a s cílem zajistit bezpečnost a spolehlivost služby poskytované správcem, nebo pokud je nezbytné pro uzavření nebo plnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem nebo pokud k tomu subjekt údajů dal svůj výslovný souhlas. V každém případě by takové zpracování mělo být spojeno s vhodnými zárukami, včetně konkrétních informací subjektu údajů a práva na lidský zásah a práva na to, aby se takové opatření netýkalo dítěte, práva vyjádřit svůj názor, získat vysvětlení ohledně rozhodnutí učiněného po takovém posouzení a práva toto rozhodnutí napadnout. V zájmu zajištění spravedlivého a transparentního zpracování ve vztahu k subjektu údajů a s ohledem na konkrétní okolnosti a kontext, za kterých se dané osobní údaje zpracovávají, by měl správce použít odpovídající matematické nebo statistické postupy profilování, zavést technická a organizační opatření, která zejména zajistí opravu faktorů vedoucích k nepřesnosti údajů a minimalizaci rizika chyb, a zabezpečit osobní údaje takovým způsobem, který zohledňuje potenciální rizika pro zájmy a práva subjektu údajů a který mimo jiné předchází diskriminačním účinkům vůči fyzickým osobám na základě rasy nebo etnického původu, politických názorů, náboženského vyznání nebo přesvědčení, členství v odborových organizacích, genetických údajů nebo zdravotního stavu či sexuální orientace nebo předchází přijímání opatření, jež mají takové účinky. Automatické rozhodování a profilování založené na zvláštních kategoriích osobních údajů by mělo být povoleno pouze za určitých podmínek.

- (58a) Na profilování jako takové se vztahují pravidla tohoto nařízení pro zpracování osobních údajů, jako jsou právní důvody zpracování nebo zásady ochrany údajů. Evropská rada pro ochranu údajů by měla mít možnost vydat v této souvislosti pokyny.
- (59) Právní předpisy Unie nebo členských států mohou zavést omezení určitých zásad a práva na informace, na přístup, na opravu a na výmaz nebo práva na přenositelnost údajů, práva vznést námitku, rozhodnutí založených na profilování, jakož i omezení týkající se oznamování případů porušení bezpečnosti osobních údajů subjektu údajů nebo určitých souvisejících povinností správců, pokud je to v demokratické společnosti nutné a přiměřené pro zachování veřejné bezpečnosti, mimo jiné pro ochranu lidských životů zejména v reakci na přírodní nebo člověkem způsobené katastrofy, pro předcházení trestným činům nebo jejich vyšetřování či stíhání nebo výkon trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, a pro předcházení porušování deontologických pravidel regulovaných povolání a jejich vyšetřování a stíhání, a rovněž pokud je to nutné s ohledem na jiné veřejné zájmy Unie nebo členského státu, zejména jedná-li se o důležitý hospodářský či finanční zájem Unie nebo členského státu, vedení veřejných rejstříků z důvodů obecného veřejného zájmu, dalšího zpracování archivovaných osobních údajů s cílem poskytnout konkrétní informace související s politickým chováním za bývalého totalitního režimu nebo s ohledem na ochranu subjektu údajů či práv a svobod ostatních, včetně sociální ochrany, veřejného zdraví a humanitárních účelů. Tato omezení by měla být v souladu s požadavky stanovenými v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.
- (60) Měla by být stanovena odpovědnost správce za jakékoliv zpracování osobních údajů prováděné správcem nebo jeho jménem. Správce by měl být zejména povinen zavést vhodná a účinná opatření a být schopen doložit, že činnosti zpracování jsou v souladu s tímto nařízením, včetně účinnosti opatření. Tato opatření by měla zohledňovat povahu, rozsah, kontext a účely zpracování a riziko pro práva a svobody fyzických osob.

(60a) Tato rizika s různou mírou pravděpodobnosti a závažnosti mohou vyplynout ze zpracování údajů, které by mohlo vést k fyzické, hmotné nebo morální újmě, zejména v případech, kdy by zpracování mohlo vést k diskriminaci, krádeži či zneužití identity, finanční ztrátě, poškození pověsti, ztrátě důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím, neoprávněnému zrušení pseudonymizace nebo jakémukoliv jinému významnému hospodářskému či společenskému znevýhodnění; nebo kdy by subjekty údajů mohly být zbaveny svých práv a svobod nebo možnosti kontrolovat své osobní údaje; nebo kdy jsou zpracovávány osobní údaje, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filosofickém přesvědčení nebo členství v odborových organizacích, a kdy jsou zpracovávány genetické údaje či údaje týkající se zdravotního stavu či sexuálního života nebo odsouzení v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření; kdy jsou za účelem vytvoření či využití osobních profilů vyhodnocovány osobní aspekty, zejména prostřednictvím analýzy nebo odhadu aspektů týkajících se pracovních výsledků, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí nebo zájmů, spolehlivosti nebo chování, místa pobytu a pohybu; kdy jsou zpracovávány osobní údaje zranitelných fyzických osob, především dětí; kdy je zpracováván velký objem osobních údajů a zpracování se dotýká velkého počtu subjektů údajů.

(60b) Pravděpodobnost a závažnost rizika pro práva a svobody subjektu údajů by měly být určeny s ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování údajů. Riziko by mělo být hodnoceno na základě objektivního posouzení, které stanoví, zda operace zpracování údajů představují riziko či vysoké riziko.

(60c) Pokyny pro zavádění vhodných opatření a pro prokázání souladu s požadavky tímto správcem nebo zpracovatelem, zejména pokud jde o zjištění rizika souvisejícího se zpracováním, jeho posouzení z hlediska původu, povahy, pravděpodobnosti a závažnosti, a stanovení osvědčených postupů ke snížení rizika by mohly být obsaženy především ve schválených kodexech chování, schválených osvědčeních, směrnících Evropské rady pro ochranu údajů nebo prostřednictvím pokynů poskytnutých inspektorem ochrany údajů. Evropská rada pro ochranu údajů může rovněž vydávat pokyny týkající se operací zpracování, u nichž se má za to, že je nepravděpodobné, že by mohly představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, a stanovovat, jaká opatření mohou být v takových případech k řešení podobného rizika postačující.

- (61) Pro ochranu práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů je třeba přijmout vhodná technická a organizační opatření, aby se zajistilo splnění požadavků vyplývajících z tohoto nařízení. Aby správce mohl prokázat soulad s tímto nařízením, měl by stanovit vnitřní politiky a zavést opatření, která splňují zejména zásady ochrany údajů již od návrhu a standardního nastavení ochrany údajů. Tato opatření by mohla mimo jiné spočívat v minimalizaci zpracování osobních údajů, co nejrychlejší pseudonymizaci osobních údajů, transparentnosti s ohledem na funkce a zpracování osobních údajů, umožnění subjektům údajů monitorovat zpracování údajů a umožnění správcům vytvářet a zlepšovat bezpečnostní prvky. Pokud jde o vývoj, koncepci, výběr a používání aplikací, služeb a produktů, které jsou buď založeny na zpracování osobních údajů nebo osobní údaje za účelem plnění svých úkolů zpracovávají, je třeba zhotovitele těchto produktů, služeb a aplikací vybízet k tomu, aby při vývoji a koncipování těchto produktů, služeb a aplikací zohledňovali právo na ochranu údajů a brali náležitý ohled na současný stav techniky s cílem zajistit, aby správci a zpracovatelé mohli plnit své povinnosti v oblasti ochrany údajů. Zásady ochrany údajů již od návrhu a standardního nastavení ochrany údajů by rovněž měly být zohledněny v kontextu veřejných zakázek.
- (62) Ochrana práv a svobod subjektů údajů, jakož i odpovědnost správců a zpracovatelů, mimo jiné pokud jde o monitorování ze strany orgánů dozoru a o jejich opatření, vyžadují, aby byly v tomto nařízení jasně rozděleny povinnosti, včetně případů, kdy správce určuje účely a prostředky zpracování společně s jinými správci nebo kdy je operace zpracování prováděna jménem správce.

(63) Pokud správce nebo zpracovatel, který není usazen v Unii, zpracovává osobní údaje subjektů údajů, které se nacházejí v Unii, a tyto činnosti zpracování souvisejí s nabídkou zboží nebo služeb takovým subjektům údajů v Unii bez ohledu na to, zda je vyžadována platba subjektu údajů, nebo souvisejí s monitorováním jejich chování v rozsahu, v němž k tomuto chování dochází v Unii, měl by daný správce nebo zpracovatel jmenovat svého zástupce, ledaže by dotčené zpracování bylo příležitostné, nezahrnovalo by rozsáhlé zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 nebo údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedených v článku 9a a bylo by nepravděpodobné, že by s ohledem na svou povahu, kontext, rozsah a účely mohlo toto zpracování představovat riziko pro práva a svobody fyzických osob, nebo ledaže by správce byl veřejným orgánem nebo veřejnoprávním subjektem. Zástupce by měl jednat jménem správce nebo zpracovatele a mohou se něj obracet jakékoliv orgány dozoru. Zástupce by měl být výslovně jmenován na základě písemného zmocnění správcem nebo zpracovatelem, aby jednal jeho jménem v souvislosti s povinnostmi správce nebo zpracovatele stanovenými tímto nařízením. Jmenováním tohoto zástupce není dotčena odpovědnost správce nebo zpracovatele podle tohoto nařízení. Zástupce by měl vykonávat své úkoly podle zmocnění uděleného správcem, mimo jiné by měl spolupracovat s příslušnými orgány dozoru při jakémkoliv úkonu prováděném s cílem zajistit soulad s tímto nařízením. Vůči jmenovanému zástupci by se v případě neplnění povinností ze strany správce měla uplatnit opatření k vynucení práva.

(63a) S cílem zajistit soulad s požadavky tohoto nařízení v případě zpracování prováděného zpracovatelem jménem správce by správce měl zpracováním pověřit pouze zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky, zejména pokud jde o odborné znalosti, spolehlivost a zdroje, že zavedou technická a organizační opatření, která budou splňovat požadavky tohoto nařízení, včetně požadavků na bezpečnost zpracování. Jednou z možností, jak prokázat, že správce plní příslušné povinnosti, je dodržování schváleného kodexu chování nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení ze strany zpracovatele. Provádění zpracování zpracovatelem by se mělo řídit smlouvou nebo jiným právním aktem v rámci právních předpisů Unie nebo členského státu, které by zavazovaly zpracovatele vůči správci a v nichž by byl stanoven předmět a doba trvání zpracování, povaha a účely zpracování, typ osobních údajů a kategorie subjektů údajů, s přihlédnutím ke konkrétním úkolům a povinnostem zpracovatele v rámci zpracování, jež má být provedeno, a k riziku pro práva a svobody subjektů údajů. Správce a zpracovatel se mohou rozhodnout, že použijí individuální smlouvu nebo standardní smluvní ustanovení, která přijme buď přímo Komise, nebo orgán dozoru v souladu s mechanismem jednotnosti a poté Komise. Po dokončení zpracování jménem správce by zpracovatel měl na základě rozhodnutí správce osobní údaje vrátit nebo vymazat, jestliže se nepožaduje uchování údajů podle právních předpisů Unie nebo členského státu, jimž zpracovatel podléhá.

(64) (...)

(65) Aby byl prokázán soulad s tímto nařízením, měl by správce nebo zpracovatel vést záznamy o činnostech zpracování, za které nese odpovědnost. Každý správce a zpracovatel by měl být povinen spolupracovat s orgánem dozoru a na jeho žádost mu tyto záznamy zpřístupnit, aby na jejich základě mohly být operace zpracování monitorovány.

- (66) V zájmu zachování bezpečnosti a zabránění zpracování údajů, které by bylo v rozporu s tímto nařízením, by měl správce nebo zpracovatel posoudit riziko spojené se zpracováním a přijmout opatření ke zmírnění tohoto rizika, jako je například šifrování. Tato opatření by měla zajistit náležitou úroveň bezpečnosti, včetně důvěrnosti, s ohledem na aktuální technické možnosti a náklady na provádění v souvislosti s rizikem a povahou osobních údajů, které mají být chráněny. Při posuzování rizika pro bezpečnost údajů by se měla vzít v úvahu rizika, která představuje zpracování údajů, jako náhodné nebo nezákonné zničení, ztráta, pozměňování, neoprávněné zpřístupnění předávaných, uložených nebo jiným způsobem zpracovaných osobních údajů, nebo neoprávněný přístup k nim, které by mohly zejména vést k fyzické, hmotné nebo morální újmě.
- (66a) S cílem přispět k zajištění souladu s tímto nařízením v případech, kdy je pravděpodobné, že operace zpracování budou představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, by měl být správce odpovědný za provedení posouzení dopadu na ochranu údajů, aby vyhodnotil zejména původ, povahu, zvláštnost a závažnost tohoto rizika. Výsledek posouzení by měl být zohledněn při rozhodování o vhodných opatřeních, která by měla být přijata s cílem prokázat, že zpracování osobních údajů je v souladu s tímto nařízením. Pokud z posouzení dopadu na ochranu údajů vyplývá, že operace zpracování představují vysoké riziko, které správce nemůže vhodnými opatřeními zmírnit, s ohledem na dostupné technologie a náklady na provedení, měl by být před zpracováním konzultován orgán dozoru.

(67) Není-li odpovídajícím způsobem a včas řešeno porušení ochrany osobních údajů, může to fyzickým osobám způsobit fyzickou, hmotnou či morální újmu, jako je ztráta kontroly nad jejich osobními údaji nebo omezení jejich práv, diskriminace, krádež nebo zneužití identity, finanční ztráta, neoprávněné zrušení pseudonymizace, poškození pověsti, ztráta důvěrnosti údajů chráněných služebním tajemstvím nebo jakékoliv jiné hospodářské či společenské znevýhodnění dotčených osob. Dozví-li se tedy správce o porušení ochrany osobních údajů, měl by jej bez zbytečného odkladu, a je-li to možné, nejpozději do 72 hodin poté, co se o něm dozvěděl, ohlásit příslušnému orgánu dohledu, ledaže může v souladu se zásadou odpovědnosti prokázat, že je nepravděpodobné, že by dané porušení ochrany osobních údajů mělo za následek riziko pro práva a svobody fyzických osob. Pokud tak není možné učinit do 72 hodin, měly by být v ohlášení vysvětleny důvody prodlevy a informace mohou být poskytovány postupně bez dalšího zbytečného odkladu.

(67a nový) Je-li pravděpodobné, že porušení bezpečnosti osobních údajů bude mít za následek vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, měla by jim tato skutečnost být bez zbytečného odkladu oznámena, aby mohly učinit nezbytná opatření. V oznámení by měla být popsána povaha daného případu porušení ochrany osobních údajů a obsažena doporučení pro příslušnou fyzickou osobu, jak případné nežádoucí účinky zmírnit. Oznámení by mělo být subjektům údajů učiněno co možná nejdříve a v úzké spolupráci s orgánem dozoru a podle pokynů tohoto orgánu nebo jiných příslušných orgánů (např. donucovacích orgánů). Například v případě potřeby zmenšit bezprostřední riziko způsobení újmy je nutné tuto skutečnost subjektům údajů neprodleně oznámit, zatímco v situaci, kdy je zapotřebí zavést vhodná opatření s cílem zabránit tomu, aby porušení ochrany pokračovalo nebo aby docházelo k podobným případům porušení, může být opodstatněna delší lhůta.

(68) Je třeba zjistit, zda byla zavedena veškerá vhodná technická a organizační opatření, aby se okamžitě stanovilo, zda došlo k porušení ochrany osobních údajů, a aby byly orgán dozoru a subjekt údajů neprodleně informovány. Skutečnost, že oznámení bylo provedeno bez zbytečného odkladu, se stanoví zejména s ohledem na povahu a závažnost daného porušení osobních údajů a jeho důsledky a nežádoucí účinky pro subjekt údajů. Takové oznámení může vést k zásahu orgánu dozoru v souladu s jeho úkoly a pravomocemi stanovenými v tomto nařízení.

(68a) (...)

(69) Při vytváření podrobných pravidel týkajících se formátu a postupů ohlašování případů porušení ochrany osobních údajů by měly být náležitě zohledněny okolnosti případu, včetně otázky, zda byly osobní údaje chráněny vhodnými technickými a organizačními opatřeními, jež pravděpodobnost zneužití totožnosti a jiných forem zneužívání účinně omezují. Tato pravidla a postupy by navíc měly vzít v úvahu oprávněné zájmy donucovacích orgánů v případech, kdy by předčasné zpřístupnění mohlo zbytečně ztížit vyšetřování okolností porušení.

(70) Směrnice 95/46/ES stanovila obecnou povinnost ohlašovat zpracování osobních údajů orgánům dozoru. Tato povinnost přináší administrativní a finanční zátěž, avšak nepřispěla ve všech případech ke zlepšení ochrany osobních údajů. Proto by měla být tato nerozlišená obecná ohlašovací povinnost zrušena a nahrazena účinnými postupy a mechanismy, které by se místo toho zaměřily na takové typy operací zpracování, jež mohou s ohledem na svoji povahu, rozsah, kontext a účely představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob. Mezi tyto typy operací zpracování mohou patřit ty, při nichž jsou zejména používány nové technologie nebo které jsou zcela nového druhu a u nichž správce dosud neprovedl posouzení dopadu na ochranu údajů, nebo které se staly nezbytnými s ohledem na čas, který uplynul od prvotního zpracování.

- (70a) V těchto případech by měl správce před zpracováním provést posouzení dopadu na ochranu údajů s cílem posoudit konkrétní pravděpodobnost a závažnost vysokého rizika a zohlednit přitom povahu, rozsah, kontext a účely zpracování a zdroje rizika; toto posouzení by mělo zejména obsahovat zamýšlená opatření, záruky a mechanismy pro snížení tohoto rizika a pro zajištění ochrany osobních údajů a prokázání souladu s tímto nařízením.
- (71) To by mělo platit zejména pro rozsáhlé operace zpracování, jež mají sloužit ke zpracování značného množství osobních údajů na regionální, celostátní nebo nadnárodní úrovni a jež by mohly mít dopad na velký počet subjektů údajů a u nichž je pravděpodobné, že budou představovat vysoké riziko, například vzhledem k jejich citlivosti, pokud se v souladu s dosaženou úrovní technických znalostí použije ve velkém rozsahu nová technologie, jakož i pro jiné operace zpracování, které představují vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, zejména v případech, kdy s ohledem na tyto operace je pro subjekty údajů obtížnější uplatnit svá práva. Posouzení dopadu na ochranu údajů by mělo být vypracováno i v případech, kdy se údaje zpracovávají za účelem přijetí rozhodnutí o konkrétních fyzických osobách v návaznosti na jakékoliv systematické a rozsáhlé hodnocení osobních aspektů týkajících se fyzických osob na základě profilování těchto údajů nebo v návaznosti na zpracování zvláštních kategorií osobních údajů, biometrických údajů, nebo údajů o odsouzení v trestních věcech a o trestných činech či souvisejících bezpečnostních opatřeních. Posouzení dopadu na ochranu údajů je rovněž zapotřebí v případě monitorování veřejně přístupných prostor prováděného ve velkém rozsahu, zejména pokud se k němu používá optických elektronických přístrojů, nebo v případě jakýchkoliv jiných operací, kdy má příslušný orgán dozoru za to, že je pravděpodobné, že zpracování bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů, zejména proto, že tyto operace brání subjektům údajů v uplatňování některého z jejich práv nebo v používání některé služby či smlouvy, nebo proto, že jsou prováděny systematicky a ve velkém rozsahu. Zpracování osobních údajů by nemělo být považováno za zpracování velkého rozsahu, pokud se jedná o zpracování osobních údajů pacientů nebo klientů jednotlivými lékaři, zdravotnickými pracovníky nebo advokáty. V těchto případech by posouzení dopadu na ochranu údajů nemělo být povinné.

- (72) Za určitých okolností může být vhodné a praktické, aby předmět posouzení dopadu na ochranu údajů byl širší a nevztahoval se pouze na jeden projekt, například když veřejné orgány nebo veřejnoprávní subjekty mají v úmyslu vytvořit společnou aplikaci nebo platformu zpracování, nebo když několik správců hodlá zavést společnou aplikaci nebo zpracovatelské prostředí pro celé průmyslové odvětví nebo pro určitý segment nebo pro široce užívanou horizontální činnost.
- (73) V souvislosti s přijetím vnitrostátního právního předpisu, na jehož základě veřejný orgán nebo veřejnoprávní subjekt plní své úkoly a který dané operace zpracování nebo soubor operací upravuje, mohou členské státy považovat za nutné provést výše uvedené posouzení před činnostmi zpracování.
- (74) Pokud z posouzení dopadu na ochranu údajů vyplývá, že zpracování by v případě, že není plánováno zavedení záruk, bezpečnostních opatření ani mechanismů ke zmenšení rizika, představovalo vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, a pokud je správce toho názoru, že riziko nelze zmenšit prostředky přiměřenými z hlediska dostupných technologií a nákladů na provedení, je třeba před zahájením zpracování konzultovat orgán dozoru. Je pravděpodobné, že toto vysoké riziko vznikne v souvislosti s určitým typem zpracování údajů a rozsahem a četností zpracování, což rovněž může vést ke vzniku škody nebo zásahu do práv a svobod dotčené fyzické osoby. Orgán dozoru by měl na žádost o konzultaci reagovat ve stanovené lhůtě. Skutečností, že orgán dozoru v této lhůtě nezareaguje, by však neměl být dotčen žádný zásah tohoto orgánu prováděný v souladu s jeho úkoly a pravomocemi stanovenými v tomto nařízení, včetně pravomoci zakázat operace zpracování. V rámci tohoto procesu konzultací může být výsledek posouzení dopadu na ochranu údajů, které bylo provedeno v souvislosti s daným zpracováním podle článku 33, předložen orgánu dozoru, zejména zamýšlená opatření ke zmírnění rizika pro práva a svobody fyzických osob.

- (74a) Zpracovatel by měl být v případě potřeby a na požádání správci nápomocen při zajišťování dodržování povinností vyplývajících z provádění posouzení dopadu na ochranu údajů a z předběžné konzultace orgánu dozoru.
- (74b) V průběhu příprav legislativního nebo regulačního opatření, jímž bude stanoveno zpracování osobních údajů, by měla rovněž proběhnout konzultace s orgánem dozoru, aby byl zajištěn soulad zamýšleného zpracování s tímto nařízením a zejména zmírněno související riziko pro subjekt údajů.
- (75) Pokud je zpracování prováděno veřejným orgánem, s výjimkou soudů nebo nezávislých soudních orgánů jednajících v rámci svých soudních pravomocí, nebo pokud jej v soukromém sektoru provádí správce, jehož hlavní činnosti spočívají v operacích zpracování, jež vyžadují pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů, měla by být správci nebo zpracovateli při monitorování toho, zda je zajištěn vnitřní soulad s tímto nařízením, nápomocna osoba s odbornými znalostmi v oblasti právních předpisů a postupů týkajících se ochrany údajů. V soukromém sektoru souvisejí hlavní činnosti správce s jeho základními činnostmi a nevztahují se na zpracování osobních údajů jakožto pomocnou činnost. Potřebná úroveň odborných znalostí by se měla určit zejména na základě prováděných operací zpracování údajů a podle ochrany, která se pro osobní údaje zpracováváné správcem nebo zpracovatelem požaduje. Tito inspektoři ochrany údajů, bez ohledu na to, zda se jedná o zaměstnance správce, by měli být schopni plnit své povinnosti a úkoly nezávisle.
- (76) Sdružení nebo jiné subjekty zastupující různé kategorie správců nebo zpracovatelů by měly být vybízeny k tomu, aby v mezích tohoto nařízení vypracovaly kodexy chování s cílem usnadnit účinné uplatňování tohoto nařízení, a to při zohlednění zvláštní povahy zpracování prováděného v některých odvětvích a specifických potřeb mikropodniků a malých a středních podniků. Tyto kodexy chování by zejména mohly upřesňovat povinnosti správců a zpracovatelů s přihlédnutím k riziku, které ze zpracování pravděpodobně vyplýne pro práva a svobody fyzických osob.

- (76a) Při vypracovávání kodexu chování nebo při jeho změně či rozšíření by sdružení a jiné subjekty zastupující různé kategorie správců nebo zpracovatelů měly konzultovat příslušné zúčastněné strany, pokud možno i subjekty údajů, a měly by zohledňovat návrhy a stanoviska vyjádřené v reakci na tyto konzultace.
- (77) S cílem zvýšit transparentnost a lépe zajistit soulad s tímto nařízením je třeba vybízet k zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení, jakož i pečeti a známek dokládajících ochranu údajů, aby subjekty údajů mohly u příslušných produktů a služeb rychle posoudit úroveň ochrany údajů.
- (78) Pro rozvoj mezinárodního obchodu a mezinárodní spolupráce jsou nezbytné přeshraniční toky osobních údajů do zemí mimo Unii a do mezinárodních organizací a z těchto zemí a organizací. Nárůst těchto toků s sebou přinesl nové výzvy a obavy týkající se ochrany osobních údajů. Pokud jsou však osobní údaje předávány z Unie správcům, zpracovatelům nebo jiným příjemcům ve třetích zemích nebo mezinárodním organizacím, neměla by být úroveň ochrany fyzických osob zaručená v Unii tímto nařízením oslabována, a to i v případech dalšího předávání osobních údajů ze třetích zemí nebo mezinárodních organizací správcům nebo zpracovatelům ve stejné nebo jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. V každém případě lze předávání do třetích zemí a mezinárodním organizacím provádět pouze za plného dodržování tohoto nařízení. K předávání může docházet pouze tehdy, pokud s výhradou ostatních ustanovení tohoto nařízení správce nebo zpracovatel splňují podmínky stanovené v kapitole V.
- (79) Tímto nařízením nejsou dotčeny mezinárodní dohody uzavřené mezi Unií a třetími zeměmi o předávání osobních údajů, které zahrnují vhodné záruky pro subjekty údajů. Členské státy mohou uzavírat mezinárodní dohody, které zahrnují předání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, pokud takové dohody nemají dopad na toto nařízení nebo jakákoliv jiná ustanovení práva EU a obsahují odpovídající úroveň ochrany základních práv subjektů údajů.

- (80) Komise může s účinkem pro celou Unii rozhodnout, že určité třetí země nebo území či konkrétní odvětví ve třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace poskytují vhodnou úroveň ochrany údajů, a zajistit tak právní jistotu a jednotný přístup v celé Unii ve vztahu k daným k třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, u nichž se má za to, že takovou úroveň ochrany poskytují. V těchto případech mohou být osobní údaje do těchto zemí předávány, aniž by bylo třeba získat nějaké další povolení. Komise může rovněž rozhodnout o zrušení takového rozhodnutí, pokud tuto skutečnost dotčené třetí zemi oznámila a plně odůvodnila.
- (81) V souladu se základními hodnotami, na kterých je Unie založena a mezi něž patří zejména ochrana lidských práv, by Komise měla při svém hodnocení třetí země nebo území nebo konkrétního odvětví ve třetí zemi zohlednit skutečnost, jak daná třetí země dodržuje zásady právního státu a přístupu ke spravedlnosti, jakož i mezinárodní normy a standardy v oblasti lidských práv a příslušné obecné a odvětvové právní předpisy, včetně právních předpisů týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany a národní bezpečnosti, jakož i veřejného pořádku a trestního práva. Přijetí rozhodnutí o přiměřenosti ohledně určitého území nebo konkrétního odvětví ve třetí zemi by mělo zohlednit jasná a objektivní kritéria, jako jsou určité činnosti zpracování a oblast působnosti použitelných právních norem a právních předpisů platných v dané třetí zemi. Třetí země by měla nabídnout záruky, které zajistí odpovídající úroveň ochrany, jež bude v zásadě rovnocenná úrovni ochrany zaručené v Unii, zejména pokud jsou údaje zpracovávány v jednom nebo více konkrétních odvětvích. Daná třetí země by zejména měla zajistit účinný nezávislý dohled nad ochranou údajů a měla by stanovit mechanismy spolupráce s evropskými orgány pro ochranu údajů, přičemž subjektům údajů by měla být poskytnuta účinná a vymahatelná práva a účinné správní a soudní opravné prostředky.

- (81a) Kromě mezinárodních závazků, které daná třetí země nebo mezinárodní organizace přijala, by měla Komise zohlednit rovněž povinnosti vyplývající z účasti dané třetí země nebo mezinárodní organizace na mnohostranných nebo regionálních systémech zejména ve vztahu k ochraně osobních údajů, jakož i provádění těchto povinností. Zohledněno by mělo být zejména přistoupení dané třetí země k Úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat a jejímu dodatkovému protokolu. Komise by měla při posuzování úrovně ochrany ve třetích zemích nebo mezinárodních organizacích konzultovat Evropskou radu pro ochranu údajů.
- (81b) Komise by měla monitorovat fungování rozhodnutí o úrovni ochrany v určité třetí zemi nebo na určitém území či v konkrétním odvětví ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci, včetně rozhodnutí přijatých na základě čl. 25 odst. 6 nebo čl. 26 odst. 4 směrnice 95/46/ES. Ve svých rozhodnutích o přiměřenosti by Komise měla stanovit mechanismus pravidelného přezkumu jejich fungování. Tento pravidelný přezkum by měl probíhat za konzultace dotčené třetí země nebo mezinárodní organizace a měl by zohledňovat veškerý relevantní vývoj v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Pro účely monitorování a provádění pravidelných přezkumů by Komise měla zohlednit názory a zjištění Evropského parlamentu a Rady, jakož i jiné příslušné orgány a zdroje. Komise by měla v přiměřené lhůtě vyhodnotit fungování posledně uvedených rozhodnutí a veškerá relevantní zjištění sdělovat výboru ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011, jak je stanoven v tomto nařízení, Evropskému parlamentu a Radě.

- (82) Komise může konstatovat, že určitá třetí země nebo určité území či konkrétní odvětví ve třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace již nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany údajů. Předávání osobních údajů do dané třetí země nebo dané mezinárodní organizaci by tudíž mělo být zakázáno, ledaže by byly splněny požadavky článků 42 až 44. V tomto případě by měly být stanoveny konzultace mezi Komisí a danými třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi. Komise by měla včas informovat danou třetí zemi nebo mezinárodní organizaci o důvodech a zahájit s ní konzultace za účelem nápravy situace.
- (83) Nebude-li přijato rozhodnutí o přiměřenosti, měl by správce nebo zpracovatel v zájmu odstranění nedostatků v oblasti ochrany údajů ve třetí zemi přijmout opatření, která subjektu údajů poskytnou odpovídající záruky. Tyto odpovídající záruky mohou spočívat ve využívání závazných korporačních pravidel, standardních doložek o ochraně údajů přijatých Komisí, standardních doložek o ochraně údajů přijatých orgánem dozoru nebo smluvních doložek schválených orgánem dozoru. Tyto záruky by měly zajistit splnění požadavků na ochranu údajů a dodržení práv subjektů údajů v rozsahu odpovídajícím zpracování údajů v rámci EU, včetně dostupnosti vymahatelných práv subjektu údajů a účinných právních opravných prostředků, mimo jiné práva na účinné správní či soudní opravné prostředky a na požadování náhrady škody v Unii nebo ve třetí zemi. Měly by se týkat zejména souladu s obecnými zásadami pro zpracování osobních údajů a zásad ochrany údajů již od návrhu a standardního nastavení ochrany údajů. Předání mohou provést rovněž veřejné orgány nebo veřejnoprávní subjekty s veřejnými orgány nebo veřejnoprávními subjekty ve třetích zemích nebo s mezinárodními organizacemi s odpovídajícími povinnostmi nebo funkcemi, a to i na základě ustanovení, která mají být vložena do správních ujednání, jako je memorandum o porozumění, a která stanoví vymahatelná a účinná práva subjektů údajů. Povolení příslušného orgánu dozoru by mělo být obdrženo, jestliže jsou záruky uvedeny v právně nezávazných správních ujednáních.

- (84) Skutečnost, že správci a zpracovatelé mohou používat standardní doložky o ochraně údajů přijaté Komisí nebo orgánem dozoru, by neměla správcům ani zpracovatelům bránit v tom, aby zahrnuli standardní doložky o ochraně údajů i do rozsáhlejších smluv, včetně smlouvy mezi zpracovatelem a dalším zpracovatelem, nebo doplnili jiné doložky či další záruky, pokud tyto nejsou v přímém nebo nepřímém rozporu se standardními smluvními doložkami přijatými Komisí nebo orgánem dozoru nebo pokud se nedotýkají základních práv či svobod subjektů údajů. Správci a zpracovatelé by měli být vybízeni k poskytování dalších záruk prostřednictvím smluvních závazků, které doplní standardní doložky o ochraně údajů.
- (85) Skupina podniků vykonávajících společnou hospodářskou činnost by měla mít možnost používat pro mezinárodní předávání údajů z Unie organizacím ve stejné skupině společností nebo podniků schválená závazná korporační pravidla, pokud tato pravidla obsahují veškeré základní zásady a vymahatelná práva v zájmu zajištění náležitých záruk pro předávání nebo kategorie předávání osobních údajů.
- (86) Měla by být stanovena možnost předávat údaje za určitých okolností, pokud subjekt údajů dal svůj výslovný souhlas nebo pokud je předávání příležitostné a nezbytné v souvislosti se smluvními či právními nároky, bez ohledu na to, zda probíhá v rámci soudního řízení nebo správního či jakéhokoli mimosoudního postupu, včetně řízení před regulačními orgány. Rovněž by měla být stanovena možnost převádět údaje, pokud je to nutné z důležitých důvodů veřejného zájmu stanovených právními předpisy Unie nebo členských států nebo pokud je předávání prováděno z rejstříku zřízeného na základě právních předpisů a určeného k nahlížení pro veřejnost nebo osoby s oprávněným zájmem. V tomto případě by se takové předání nemělo týkat všech údajů ani celých kategorií údajů obsažených v tomto rejstříku, a pokud má být rejstřík přístupný osobám s oprávněným zájmem, mělo by být předání uskutečněno pouze na žádost těchto osob nebo pokud jsou tyto osoby jejich příjemci, přičemž je třeba plně zohlednit zájmy a základní práva subjektu údajů.

- (87) Tyto výjimky by se měly uplatnit zejména v případech, kdy je předání údajů vyžadováno a je nutné z důležitých důvodů veřejného zájmu, například v případech mezinárodní výměny údajů mezi orgány pro hospodářskou soutěž, daňovými či celními správami, orgány finančního dohledu, útvary příslušnými v oblasti sociálního zabezpečení nebo veřejného zdraví, například v případě vysledování kontaktů v souvislosti s nakažlivými chorobami nebo za účelem omezení nebo odstranění dopingu ve sportu. Předání osobních údajů by mělo být považováno za zákonné rovněž tehdy, pokud je nezbytné pro ochranu životně důležitého zájmu subjektu údajů nebo jiné osoby, včetně fyzické integrity nebo života, není-li subjekt údajů schopen udělit souhlas. V případě neexistence rozhodnutí o přiměřenosti může právo Unie nebo členského státu z důležitých důvodů veřejného zájmu výslovně stanovit omezení předání konkrétních kategorií údajů třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Členské státy by taková ustanovení měly oznámit Komisi. Jakékoliv předání osobních údajů subjektu údajů, který není fyzicky nebo právně způsobilý udělit souhlas s předáním, mezinárodní humanitární organizaci za účelem vykonání úkolu svěřeného na základě ženevských úmluv nebo práce na důsledném uplatňování mezinárodního humanitárního práva použitelného v ozbrojených konfliktech lze považovat za nezbytné z důležitého důvodu veřejného zájmu nebo z důvodu životně důležitého zájmu subjektu údajů.
- (88) Předání, o nichž lze konstatovat, že nejsou opakovaná a že se týkají pouze omezeného počtu subjektů údajů, by rovněž mohla být uskutečňována pro účely závažných oprávněných zájmů správce, pokud nad těmito zájmy nepřevažují zájmy nebo práva a svobody subjektu údajů a pokud správce posoudil všechny okolnosti daného předání údajů. Správce by měl zvážit zvláště povahu údajů, účel a dobu trvání navrhovaného zpracování, jakož i situaci v zemi původu, v dané třetí zemi a v zemi konečného určení a přijaté vhodné záruky pro ochranu základních práv a svobod fyzických osob, pokud jde o zpracování jejich osobních údajů. Taková předání by měla být možná pouze v okrajových případech, kdy se nepoužije žádný z ostatních důvodů pro převod. Pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely by měla být zohledněna oprávněná očekávání společnosti ohledně zvyšování znalostí. Správce o takovém předání informuje orgán dozoru a subjekt údajů.

- (89) Pokud Komise nepřijala rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany údajů ve třetí zemi, správce nebo zpracovatel by měl v každém případě využít řešení, která subjektům údajů poskytnou vymahatelná a účinná práva, pokud jde o zpracování jejich údajů v Unii po jejich předání, tak aby i nadále požívali základních práv a záruk.
- (90) Některé třetí země přijímají zákony, nařízení a jiné právní nástroje, které mají přímo upravovat zpracování údajů fyzickými a právníckými osobami spadajícími do pravomoci členských států. Může se mimo jiné jednat o rozsudky soudů či rozhodnutí správních orgánů ve třetích zemích, v nichž se od správce nebo zpracovatele vyžaduje předání či zpřístupnění osobních údajů a které nejsou založeny na platných mezinárodních dohodách, jako je například smlouva o vzájemné právní pomoci, mezi danou třetí zemí a Unií nebo členským státem. Extraterritoriální používání těchto zákonů, nařízení a jiných právních nástrojů může být v rozporu s mezinárodním právem a znesnadnit zajištění ochrany fyzických osob zaručené v Unii tímto nařízením. Předávání údajů by mělo být povoleno jen tehdy, jsou-li splněny podmínky předávání údajů do třetích zemí stanovené v tomto nařízení. Tak tomu může být například v případě, kdy je sdělení údajů nezbytné z důležitého důvodu veřejného zájmu, jenž je uznán v právních předpisech Unie nebo členského státu, které se na správce vztahují.

- (91) Předávání osobních údajů přes hranice mimo území Unie může znamenat pro fyzické osoby zvýšené riziko, že nebudou moci uplatňovat svá práva na ochranu údajů, a zejména se chránit před nezákonným použitím nebo zveřejněním těchto informací. Zároveň se může stát, že orgány dozoru nebudou schopny vyřizovat stížnosti nebo provádět šetření týkající se činností prováděných za hranicemi svého státu. Překážkou pro jejich úsilí o přeshraniční spolupráci mohou být také nedostatečné preventivní a nápravné pravomoci, nejednotné právní řády a praktické překážky, například omezené zdroje. Proto je třeba podporovat užší spolupráci mezi orgány dozoru zabývajícími se ochranou údajů s cílem napomoci jim při výměně informací a provádění šetření ve spolupráci s příslušnými mezinárodními partnery. Pro účely vypracování mechanismů mezinárodní spolupráce s cílem usnadnit a poskytovat vzájemnou mezinárodní pomoc při prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů by si Komise a orgány dozoru měly při činnostech souvisejících s výkonem svých pravomocí vyměňovat informace a spolupracovat s příslušnými orgány ve třetích zemích, na základě reciprocity a v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, včetně ustanovení obsažených v kapitole V.
- (92) Zřízení orgánů dozoru zmocněných ke zcela nezávislému plnění úkolů a výkonu pravomocí v členských státech je zásadním prvkem ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů. Členské státy mohou zřídit více než jeden orgán dozoru, aby zohlednily svoji ústavní, organizační a administrativní strukturu.
- (92a) Nezávislost orgánů dozoru by neměla znamenat, že u těchto orgánů nemůže být použit mechanismus kontroly nebo monitorování, pokud jde o jejich finanční výdaje. Stejně tak neznamená, že orgány dozoru nemohou být podrobeny soudnímu přezkumu.

- (93) Pokud členský stát zřídí několik orgánů dozoru, měl by právním předpisem zavést mechanismy, které by zajistily účinnou účast těchto orgánů dozoru v mechanismu jednotnosti. Tento členský stát by měl zejména jmenovat orgán dozoru, jenž bude fungovat jako jediné kontaktní místo pro účinnou účast těchto orgánů v mechanismu, s cílem zajistit rychlou a plynulou spolupráci s ostatními orgány dozoru, Evropskou radou pro ochranu údajů a Komisí.
- (94) Každému orgánu dozoru by měly být poskytnuty finanční a lidské zdroje, prostory a infrastruktura, které jsou zapotřebí pro účinné vykonávání jeho úkolů, včetně úkolů souvisejících se vzájemnou pomocí a spoluprací s jinými orgány dozoru v celé Unii. Každý orgán dozoru by měl mít samostatný veřejný roční rozpočet, který může být součástí celkového státního rozpočtu.
- (95) Obecné podmínky pro člena nebo členy orgánu dozoru by měly být v každém členském státě upraveny právním předpisem a zejména by měly stanovit, že tito členové by měli být jmenováni parlamentem nebo vládou nebo hlavou státu členského státu na návrh vlády nebo člena vlády či parlamentu nebo jeho komory, nebo nezávislým subjektem pověřeným podle práva členského státu, aby jmenování transparentním způsobem prováděl. V zájmu zajištění nezávislosti orgánu dozoru by jeho člen nebo členové měli jednat poctivě a zdržet se jakéhokoli jednání neslučitelného s povahou jejich funkce a během svého funkčního období by neměli vykonávat žádnou placenou ani neplacenou pracovní činnost neslučitelnou s touto funkcí. Orgán dozoru by měl mít vlastní pracovníky, které vybere orgán dozoru nebo nezávislý orgán zřízený podle práva členského státu a kteří budou podléhat výhradně vedení člena či členů daného orgánu dozoru.

- (95a) Každý orgán dozoru by měl být na území svého vlastního členského státu příslušný k výkonu pravomocí a plnění úkolů, které mu byly svěřeny v souladu s tímto nařízením. To by se mělo týkat zejména zpracování v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele na území jejich vlastního členského státu, zpracování osobních údajů prováděného veřejnými orgány nebo soukromými subjekty jednajícími ve veřejném zájmu, zpracování dotýkajícího se subjektů údajů na jeho území nebo zpracování prováděného správcem či zpracovatelem, který není usazen v Evropské unii, v případě zacílení na subjekty údajů mající bydliště na jeho území. To by dále mělo zahrnovat vyřizování stížností podaných subjekty údajů, provádění šetření ohledně uplatňování nařízení, zvyšování povědomí veřejnosti o rizicích, pravidlech, zárukách a právech, pokud jde o zpracování osobních údajů.
- (96) Orgány dozoru by měly sledovat uplatňování ustanovení tohoto nařízení a přispívat k jejich jednotnému uplatňování v celé Unii s cílem chránit fyzické osoby v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a usnadnit volný pohyb osobních údajů v rámci vnitřního trhu. Za tímto účelem by orgány dozoru měly spolupracovat mezi sebou a s Komisí, aniž by byla zapotřebí jakákoliv dohoda mezi členskými státy o poskytování vzájemné pomoci nebo o takové spolupráci.

- (97) Pokud ke zpracování osobních údajů dochází v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele v Unii a tento správce nebo zpracovatel je usazen ve více než jednom členském státě, nebo pokud zpracování prováděné v rámci činností jediné provozovny správce či zpracovatele v Unii se podstatně dotýká či pravděpodobně dotkne subjektů údajů ve více než jednom členském státě, pak by měl úlohu vedoucího orgánu plnit orgán dozoru pro hlavní provozovnu správce či zpracovatele nebo pro jedinou provozovnu správce či zpracovatele. Měl by spolupracovat s ostatními dotčenými orgány vzhledem k tomu, že správce nebo zpracovatel má na území jejich členského státu provozovnu, že subjekty údajů mající bydliště na jejich území jsou podstatně dotčeny, nebo že u těchto orgánů byla podána stížnost. Rovněž v případě, kdy subjekt údajů nemající bydliště v daném členském státě podal stížnost, pak orgánem dozoru, u nějž byla taková stížnost podána, by také měl být dotčený orgán dozoru. V rámci svých úkolů vydávat pokyny k veškerým otázkám týkajícím se uplatňování tohoto nařízení může Evropská rada pro ochranu údajů vydávat pokyny zejména ohledně kritérií, která je třeba zohlednit za účelem zjištění, zda jsou daným zpracováním podstatně dotčeny subjekty údajů ve více než jednom členském státě, a ohledně toho, co se rozumí relevantní a odůvodněnou námitkou.
- (97a) Vedoucí orgán by měl být příslušný k přijímání závazných rozhodnutí o opatřeních, aby tak uplatnil pravomoci, které mu byly svěřeny na základě ustanovení tohoto nařízení. Ve své funkci vedoucího orgánu by orgán dozoru měl do rozhodovacího procesu úzce zapojit dotčené orgány dozoru a jejich činnost koordinovat. V případech, kdy se rozhodne o zamítnutí stížnosti subjektu údajů zcela či částečně, měl by toto rozhodnutí přijmout orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána.
- (97b) Rozhodnutí by mělo být odsouhlaseno společně vedoucím orgánem dozoru a dotčenými orgány dozoru, mělo by být určeno hlavní či jediné provozovně správce nebo zpracovatele a mělo by být pro správce i zpracovatele závazné. Správce nebo zpracovatel by měl přijmout opatření nezbytná k zajištění souladu s tímto nařízením a provádění rozhodnutí oznámeného vedoucím orgánem dozoru hlavní provozovně správce nebo zpracovatele, pokud jde o zpracování prováděné v Unii.

- (97c) Každý orgán dozoru, který nejedná jako vedoucí orgán dozoru, by měl být příslušný k projednávání místních případů, kdy správce nebo zpracovatel je usazen ve více než jednom členském státě, kdy se však předmět určitého zpracování týká pouze zpracování prováděného v jediném členském státě a zahrnuje pouze subjekty údajů v tomto jediném členském státě, například jsou-li předmětem zpracování údaje o zaměstnancích v konkrétním zaměstnaneckém kontextu určitého členského státu. V takových případech by měl orgán dozoru o této záležitosti neprodleně informovat vedoucí orgán dozoru. Po obdržení těchto informací by vedoucí orgán dozoru měl rozhodnout, zda se bude danou záležitostí zabývat v rámci mechanismu jediného kontaktního místa podle článku 54a, či zda by se jí měl na místní úrovni zabývat orgán dozoru, který vedoucí orgán dozoru informoval. Při rozhodování o tom, zda se bude záležitostí zabývat, by měl vedoucí orgán dozoru zohlednit, zda se v členském státě orgánu dozoru, který jej informoval, nachází provozovna správce nebo zpracovatele, s cílem zajistit účinný výkon rozhodnutí vůči správci nebo zpracovateli. Pokud vedoucí orgán dozoru rozhodne, že se záležitostí zabývat bude, měl by mít orgán dozoru, který jej informoval, možnost předložit návrh rozhodnutí, které by vedoucí orgán dozoru měl v nejvyšší míře zohlednit při přípravě svého návrhu rozhodnutí v rámci mechanismu jediného kontaktního místa podle článku 54a.
- (98) Pravidla týkající se vedoucího orgánu dozoru a mechanismu jediného kontaktního místa podle článku 54a by se neměla vztahovat na případy, kdy zpracování provádějí veřejné orgány nebo soukromé subjekty ve veřejném zájmu. V takových případech by jediným orgánem dozoru příslušným k výkonu pravomocí, které mu byly svěřeny podle tohoto nařízení, měl být orgán dozoru členského státu, v němž je veřejný orgán či soukromý subjekt usazen.
- (99) (...)

(100) Aby se zajistilo jednotné monitorování a prosazování tohoto nařízení v celé Unii, měly by mít orgány dozoru v každém členském státě tytéž úkoly a účinné pravomoci, včetně pravomoci provádět šetření, ukládat nápravná opatření a sankce, vydávat povolení a poskytovat poradenství, zejména v případech stížností fyzických osob, a aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů pověřených stíháním podle vnitrostátních právních předpisů, pravomoci upozorňovat soudní orgány na porušení tohoto nařízení nebo se obrátit na soud. Mezi tyto pravomoci by měla rovněž patřit pravomoc vydávat dočasné nebo trvalé omezení zpracování, včetně jeho zákazu. Členské státy mohou vymezit další úkoly související s ochranou osobních údajů podle tohoto nařízení. Pravomoci orgánů dozoru by měly být vykonávány v souladu s náležitými procesními zárukami stanovenými v právních předpisech Unie a členských států, nestranně, spravedlivě a v přiměřených lhůtách. Každé opatření by zejména mělo být vhodné, nezbytné a přiměřené, aby byl s přihlédnutím k okolnostem každého individuálního případu zajištěn soulad s tímto nařízením, mělo by respektovat právo všech osob být vyslechnuty dříve, než bude přijato jakékoliv jednotlivé opatření, které by na ně mělo nepříznivý dopad, a nemělo by pro dotčené osoby znamenat zbytečné náklady a přílišné obtíže. Vyšetřovací pravomoci, pokud jde o přístup do prostor, by měly být vykonávány v souladu s příslušnými požadavky vnitrostátního procesního práva, jako je například požadavek obstarat si předem soudní povolení. Každé právně závazné opatření orgánu dozoru by mělo mít písemnou formu, být jasné a jednoznačné, uvádět orgán dozoru, který jej vydal, a datum jeho vydání, mělo by být opatřeno podpisem vedoucího či člena orgánu dozoru vedoucím k tomu zmocněného a obsahovat odůvodnění opatření a odkaz na právo na účinný opravný prostředek. Tím by však neměly být vyloučeny další požadavky podle vnitrostátního procesního práva. Přijetí takového právně závazného rozhodnutí znamená, že může dojít k soudnímu přezkumu v členském státě orgánu dozoru, který rozhodnutí přijal.

(101)(...)

(101a) Pokud orgán dozoru, jemuž byla stížnost podána, není vedoucím orgánem dozoru, měl by vedoucí orgán dozoru s tímto orgánem dozoru, jemuž byla stížnost podána, úzce spolupracovat v souladu s ustanoveními o spolupráci a jednotnosti obsaženými v tomto nařízení. V těchto případech by vedoucí orgán dozoru měl při přijetí opatření s právními účinky, včetně uložení správních pokut, v maximální míře zohlednit stanovisko orgánu dozoru, jemuž byla stížnost podána a jenž by měl i nadále mít pravomoc provádět společně s vedoucím orgánem dozoru jakékoliv šetření na území svého členského státu.

(101b) V případech, kdy by měl jiný orgán dozoru jednat jako vedoucí orgán dozoru pro činnosti zpracování prováděné správcem nebo zpracovatelem, ale kdy se konkrétní předmět stížnosti nebo možné porušení týkají pouze činností zpracování prováděných správcem či zpracovatelem v tom členském státě, v němž byla stížnost podána nebo zjištěno možné porušení, a daná záležitost se podstatným způsobem nedotýká či pravděpodobně nedotkne subjektů údajů v dalších členských státech, by orgán dozoru, jenž obdržel stížnost nebo odhalil situace, které představují možné porušení nařízení, nebo byl o těchto situacích informován jiným způsobem, měl usilovat o smírné řešení se správcem, a nebude-li v tomto úsilí úspěšný, měl by uplatnit veškerou škálu svých pravomocí. Mělo by sem mimo jiné patřit zvláštní zpracování prováděné na území členského státu orgánu dozoru nebo zpracování týkající se subjektů údajů na území tohoto členského státu nebo zpracování prováděné v souvislosti s nabídkou zboží nebo služeb konkrétně zaměřenou na subjekty údajů na území členského státu orgánu dozoru, nebo zpracování, které musí být posouzeno s ohledem na příslušné právní závazky podle vnitrostátního práva.

(102) Činnosti orgánů dozoru, jejichž cílem je zvyšování povědomí veřejnosti, by měly zahrnovat specifická opatření zaměřená na správce a zpracovatele, včetně mikropodniků a malých a středních podniků, jakož i na fyzické osoby zejména v kontextu vzdělávání.

- (103) Orgány dozoru by si při plnění svých úkolů měly být vzájemně nápomocny, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování a prosazování tohoto nařízení na vnitřním trhu. Orgán dozoru, který požádal o vzájemnou pomoc, může přijmout prozatímní opatření, pokud dožadovaný orgán dozoru do jednoho měsíce od obdržení žádosti neodpověděl.
- (104) Každý orgán dozoru by se měl ve vhodných případech účastnit společných operací orgánů dozoru. Dožadovaný orgán dozoru by měl mít povinnost reagovat na žádost ve stanovené lhůtě.
- (105) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování tohoto nařízení v celé Unii, měl by být zaveden mechanismus jednotnosti pro spolupráci mezi orgány dozoru. Tento mechanismus by se měl použít především tehdy, má-li orgán dozoru v úmyslu přijmout opatření s právními účinky, pokud jde o operace zpracování, které se podstatně dotýkají významného počtu subjektů údajů v několika členských státech. Měl by se použít také v případě, kdy dotčený orgán dozoru nebo Komise žádají, aby byla daná záležitost projednána v rámci mechanismu jednotnosti. Tímto mechanismem by neměla být dotčena jiná opatření, která by Komise mohla přijmout při výkonu svých pravomocí podle Smluv.
- (106) Při použití mechanismu jednotnosti by Evropská rada pro ochranu údajů měla ve stanovené lhůtě vydat stanovisko, pokud tak rozhodne většina jejích členů nebo pokud o to požádá dotčený orgán dozoru či Komise. Evropská rada pro ochranu údajů by rovněž měla být zmocněna k přijímání právně závazných rozhodnutí v případě sporů mezi orgány dozoru. Pro tyto účely by měla vydávat v zásadě se souhlasem dvoutřetinové většiny svých členů právně závazná rozhodnutí v jasně vymezených případech, kdy mezi orgány dozoru existují protikladná stanoviska, zejména v rámci mechanismu spolupráce mezi vedoucím orgánem dozoru a dotčenými orgány dozoru, pokud jde o podstatu věci, především o to, zda došlo k porušení nařízení či nikoli.

(107) (...)

(108) Může se vyskytnout naléhavá potřeba konat z důvodu ochrany práv a svobod subjektů údajů, zejména pokud hrozí, že výkon některého z práv subjektu údajů by mohl být značně ztížen. Orgán dozoru proto může v řádně odůvodněných případech přijmout na svém území prozatímní opatření se stanovenou dobou platnosti, která by neměla být delší než tři měsíce.

(109) Použití tohoto mechanismu by mělo být podmínkou legality opatření s právními účinky přijatého orgánem dozoru v těch případech, kdy je jeho použití povinné. V ostatních případech s přeshraničním rozměrem by se měl použít mechanismus spolupráce mezi vedoucím orgánem dozoru a dotčenými orgány dozoru a dotčené orgány dozoru by si na dvoustranné nebo mnohostranné úrovni mohly poskytovat vzájemnou pomoc a provádět společné operace, aniž by mechanismus jednotnosti použily.

(110) Za účelem podpory důsledného uplatňování tohoto nařízení by Evropská rada pro ochranu údajů měla být zřízena jako nezávislý subjekt Unie. Aby mohla Evropská rada pro ochranu údajů plnit své cíle, měla by mít právní subjektivitu. Evropskou radu pro ochranu údajů by měl zastupovat její předseda. Měla by nahradit pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou směrnicí 95/46/ES. Měla by být složena z vedoucího orgánu dozoru každého členského státu a evropského inspektora ochrany údajů nebo jejich příslušných zástupců. Na její činnosti by se měla podílet Komise, avšak bez hlasovacího práva. Evropský inspektor ochrany údajů by se na její činnosti měl podílet také, a to se zvláštními hlasovacími právy. Evropská rada pro ochranu údajů by měla přispívat k jednotnému uplatňování tohoto nařízení v celé Unii, například poskytovat Komisi poradenství, zejména ohledně úrovně ochrany ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích, a podporovat spolupráci orgánů dozoru v celé Unii. Evropská rada pro ochranu údajů by měla při plnění svých úkolů jednat nezávisle.

- (110a) Evropské radě pro ochranu údajů by měl být nápomocen sekretariát, jehož služby zajistí evropský inspektor ochrany údajů. Pracovníci evropského inspektora ochrany údajů podílející se na plnění úkolů svěřených Evropské radě pro ochranu údajů tímto nařízením by měli své úkoly plnit výhradně na základě pokynů a pod vedením předsedy Evropské rady pro ochranu údajů.
- (111) Každý subjekt údajů by měl mít právo podat stížnost k jedinému orgánu dozoru, zejména v členském státě, kde má své obvyklé bydliště, a mít právo na účinný soudní opravný prostředek v souladu s článkem 47 Listiny základních práv, jestliže se tento subjekt údajů domnívá, že byla porušena jeho práva podle tohoto nařízení, nebo pokud orgán dozoru na stížnost nereaguje, stížnost zcela či částečně neuznal či zamítl, nebo pokud nekoná, přestože je to nutné z důvodu ochrany práv subjektu údajů. Šetření, které následuje po podání stížnosti, by mělo být s výhradou soudního přezkumu provedeno v rozsahu, jenž je v daném případě přiměřený. Orgán dozoru by měl subjekt údajů v přiměřené lhůtě informovat o pokroku při řešení stížnosti a o jeho výsledku. Subjekt údajů by měl být průběžně informován v případě, kdy je v dané věci zapotřebí další šetření nebo koordinace s jiným orgánem dozoru. S cílem usnadnit podávání stížností by každý orgán dozoru měl přijmout určitá opatření, například poskytnout formulář pro předkládání stížnosti, který lze vyplnit i elektronicky, aniž by byly vyloučeny další komunikační prostředky.

(112) Pokud se subjekt údajů domnívá, že jeho práva podle tohoto nařízení byla porušena, měl by být oprávněn pověřit určitý subjekt, organizaci nebo sdružení neziskové povahy, jejichž statutární cíle jsou ve veřejném zájmu a které působí v oblasti ochrany osobních údajů a byly zřízeny podle právních předpisů některého členského státu, aby podaly jeho jménem stížnost k orgánu dozoru, uplatnily právo na soudní opravný prostředek jménem subjektu údajů nebo uplatnily jménem subjektu údajů právo na odškodnění, je-li stanoveno v právu daného členského státu. Členské státy mohou stanovit, že tyto subjekty, organizace nebo sdružení by měly mít právo podat nezávisle na mandátu obdrženém od subjektu údajů v daném členském státě stížnost nebo by měly mít právo na účinný soudní opravný prostředek, pokud mají důvod se domnívat, že došlo k porušení práva subjektu údajů v důsledku zpracování osobních údajů, které není v souladu s tímto nařízením. Tyto subjekty, organizace nebo sdružení nesmí požadovat jménem subjektu údajů náhradu škody, aniž by je tím subjekt údajů pověřil.

(113) Každá fyzická nebo právnická osoba má právo podat žalobu na neplatnost rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů u Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) za podmínek stanovených v článku 263 SFEU. Jakožto orgány, jimž jsou taková rozhodnutí určena, dotčené orgány dozoru, které chtějí tato rozhodnutí napadnout, musejí v souladu s článkem 263 SFEU žalobu podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byla rozhodnutí oznámena. Pokud se rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů bezprostředně a osobně dotýkají správce, zpracovatele nebo stěžovatele, mohou tyto osoby podat žalobu na neplatnost těchto rozhodnutí a měly by tak v souladu s článkem 263 SFEU učinit ve lhůtě dvou měsíců od jejich zveřejnění na internetových stránkách Evropské rady pro ochranu údajů. Aniž je dotčeno toto právo podle článku 263 SFEU, měla by mít každá fyzická nebo právnická osoba právo na účinný soudní opravný prostředek u příslušného vnitrostátního soudu proti rozhodnutím orgánu dozoru, která vůči ní zakládají právní účinky. Taková rozhodnutí se týkají zejména výkonu vyšetřovacích, nápravných a povolovacích pravomocí ze strany orgánu dozoru nebo neuznání či zamítnutí stížností. Toto právo se však nevztahuje na další opatření orgánů dozoru, která nejsou právně závazná, jako jsou stanoviska vydávaná orgánem dozoru nebo poradenství poskytované orgánem dozoru. Řízení proti orgánu dozoru by mělo být zahájeno u soudů toho členského státu, v němž je daný orgán dozoru usazen, a mělo by probíhat podle vnitrostátního procesního práva tohoto členského státu. Tyto soudy by měly vykonávat pravomoc v plném rozsahu, která by měla zahrnovat soudní pravomoc posuzovat všechny skutkové a právní otázky, které jsou pro jimi projednávaný spor relevantní. Pokud orgán dozoru neuznal nebo zamítl stížnost, může se stěžovatel obrátit na soudy v tomtéž členském státě. Pokud jde o soudní opravné prostředky související s uplatňováním tohoto nařízení, vnitrostátní soudy, které zvažují rozhodnutí o otázce nezbytné pro vydání jejich rozsudku, mohou, nebo v případě uvedeném v článku 267 SFEU musejí, požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu práva Unie včetně tohoto nařízení. Kromě toho pokud je rozhodnutí orgánu dozoru, kterým se provádí rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů, napadeno u vnitrostátního soudu a předmětem sporu je platnost daného rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů, nemá tento vnitrostátní soud pravomoc prohlásit rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů za neplatné, nýbrž se musí v případě, že rozhodnutí považuje za neplatné, obrátit ohledně otázky platnosti na Soudní dvůr v souladu s článkem 267 SFEU. Vnitrostátní soud se však nemůže s otázkou platnosti rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů obrátit na Soudní dvůr na žádost fyzické či právnické osoby, která měla možnost podat žalobu na neplatnost tohoto rozhodnutí, zejména pokud se jí rozhodnutí bezprostředně a osobně dotýkalo, avšak ve lhůtě stanovené v článku 263 SFEU tak neučinila.

(113a) Domnívá-li se soud vedoucí řízení proti rozhodnutí orgánu dozoru, že před příslušným soudem v jiném členském státě je vedeno řízení týkající se stejného zpracování, jako je například stejný předmět, pokud jde o zpracování prováděné stejným správcem nebo zpracovatelem, nebo stejný důvod činnosti, měl by tento soud kontaktovat, aby ověřil existenci takových souvisejících řízení. Není-li související řízení před soudem v jiném členském státě dosud vyřízeno, mohou všechny soudy, u nichž nebylo řízení zahájeno jako první, svá řízení přerušit nebo se mohou na žádost zúčastněné strany příslušnosti vzdát ve prospěch soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, jestliže je soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, příslušný pro daná řízení a spojení těchto souvisejících řízení je podle práva státu tohoto soudu přípustné. Má se za to, že řízení spolu navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

(114)(...)

(115)(...)

(116) Při řízeních proti správci nebo zpracovateli by žalobce měl mít možnost volby, zda podá žalobu u soudů členského státu, kde má správce nebo zpracovatel provozovnu nebo kde má subjekt údajů bydliště, s výjimkou případů, kdy je správce veřejným orgánem členského státu, který jedná v rámci výkonu veřejné moci.

(117)(...)

(118) Veškeré škody, které mohou osobám vzniknout v důsledku zpracování, které není v souladu s tímto nařízením, by měly být nahrazeny správcem nebo zpracovatelem, kteří by však měli být odpovědnosti zproštěni, pokud prokáží, že za škodu nenesou žádným způsobem odpovědnost. Výklad pojmu „škoda“ by měl být široký a opírat se o judikaturu Soudního dvora Evropské unie při plném zohlednění cílů tohoto nařízení. Tím nejsou dotčeny jakékoliv nároky uplatňované v případě škody vycházející z porušení jiných pravidel stanovených v právních předpisech Unie nebo členského státu. Odkazuje-li se na zpracování, které není v souladu s tímto nařízením, je zahrnuto rovněž zpracování, které není v souladu s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými v souladu s tímto nařízením a vnitrostátními právními předpisy upřesňujícími pravidla tohoto nařízení. Subjekty údajů by měly obdržet plnou a účinnou náhradu škody, která jim vznikla. Jsou-li správci nebo zpracovatelé zapojeni do téhož zpracování, měl by každý správce nebo zpracovatel nést odpovědnost za celkovou škodu. Jsou-li však tito správci nebo zpracovatelé v souladu s vnitrostátními právními předpisy spojeni v tomtéž řízení, může být náhrada škody rozvržena podle odpovědnosti každého správce nebo zpracovatele za škodu způsobenou zpracováním, za podmínky, že je zajištěno úplné a účinné odškodnění subjektu údajů, jemuž škoda vznikla. Kterýkoli správce nebo zpracovatel, který uhradil plnou náhradu škody, může následně zahájit soudní řízení proti jiným správcům nebo zpracovatelům zapojeným do téhož zpracování.

(118a) Jsou-li v tomto nařízení obsažena zvláštní pravidla o soudní příslušnosti, zejména pokud jde o řízení týkající se žádosti o soudní opravný prostředek, včetně odškodnění, vedené proti správci nebo zpracovateli, nemělo by uplatnění těchto zvláštních pravidel být dotčeno obecnými pravidly o soudní příslušnosti, jako jsou například pravidla stanovená v nařízení (EU) č. 1215/2012.

(118b) S cílem posílit prosazování pravidel tohoto nařízení by za jakékoliv jeho porušení měly být uloženy sankce a správní pokuty, a to kromě nebo namísto vhodných opatření uložených orgánem dozoru podle tohoto nařízení. V méně závažných případech porušení nebo pokud by pokuta, která bude pravděpodobně uložena, představovala pro fyzickou osobu nepřiměřenou zátěž, může být namísto pokuty uloženo napomenutí. Náležitě by se však měla zohlednit povaha, závažnost a doba trvání porušení, úmyslný charakter porušení, kroky, které byly učiněny s cílem zmírnit způsobenou škodu, míra odpovědnosti nebo jakékoli relevantní předchozí porušení, způsob, jakým se orgán dozoru o daném porušení dozvěděl, dodržování opatření, která byla vůči správci nebo zpracovateli nařízena, dodržování kodexu chování nebo jakýkoli jiný přitěžující nebo polehčující faktor. Uložení sankcí a správních pokut by mělo podléhat náležitým procesním zárukám v souladu s obecnými zásadami právních předpisů Unie a Listiny základních práv, včetně účinné právní ochrany a řádného řízení.

(119) Členské státy mohou stanovit pravidla týkající se trestních sankcí za porušení tohoto nařízení, včetně porušení vnitrostátních pravidel přijatých podle tohoto nařízení a v jeho mezích. Tyto trestní sankce mohou rovněž zahrnovat odebrání zisků získaných na základě porušení tohoto nařízení. Uložení trestních sankcí za porušení těchto vnitrostátních pravidel a správních pokut by však nemělo vést k porušení zásady *ne bis in idem*, jak ji vykládá Soudní dvůr.

(120) Aby byly posíleny a harmonizovány správní pokuty za porušení tohoto nařízení, měl by každý orgán dozoru mít pravomoc uložit správní pokuty. V tomto nařízení by měly být uvedeny přestupky, maximální hranice a kritéria pro stanovení souvisejících správních pokut, jež by měl v každém jednotlivém případě určit příslušný orgán dozoru při zohlednění všech příslušných okolností konkrétní situace s náležitým přihlédnutím zejména k povaze, závažnosti a době trvání daného porušení a k jeho důsledkům a opatřením přijatým v zájmu zajištění souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto nařízení a v zájmu prevence či zmírnění důsledků tohoto porušení. Pro účely uložení pokut podnikem by měl být podnik chápán ve smyslu článků 101 a 102 SFEU. Jsou-li pokuty uloženy osobám, které nejsou podnikem, orgán dozoru by měl při rozhodování o odpovídající výši pokuty zohlednit obecnou úroveň příjmů v daném členském státě, jakož i ekonomickou situaci dané osoby. K prosazování důsledného uplatňování správních pokut je možné využít rovněž mechanismus jednotnosti. Zda a do jaké míry by se měly správní pokuty vztahovat na veřejné orgány, by měl určit členský stát. Uložení správní pokuty nebo varování nemá vliv na uplatňování dalších pravomocí orgánů dozoru nebo dalších sankcí podle tohoto nařízení.

(120a) (nový) Právní systémy Dánska a Estonska neumožňují uložení správních pokut v podobě stanovené tímto nařízením. Pravidla týkající se správních pokut mohou uplatňována tak, že v Dánsku pokutu uloží příslušný vnitrostátní soud jakožto trestní sankci a v Estonsku pokutu uloží orgán dozoru v rámci přestupkového řízení, pokud takové uplatnění pravidel má v uvedených členských státech účinek, který je rovnocenný správním pokutám uloženým orgány dozoru. Příslušné vnitrostátní soudy by tedy měly zohlednit doporučení orgánu dozoru, který dal podnět k uložení pokuty. Uložené pokuty by v každém případě měly být účinné, přiměřené a odrazující.

(120a) Nejsou-li správní pokuty harmonizovány tímto nařízením nebo v případě potřeby v jiných případech, jako jsou závažná porušení tohoto nařízení, měly by členské státy zavést systém, který zajistí uložení účinných, přiměřených a odrazujících pokut. Povaha těchto pokut (trestních nebo správních) by měla být stanovena vnitrostátními právními předpisy.

(121) Právní předpisy členských států by měly uvést pravidla upravující svobodu projevu a informací, včetně novinářského, akademického, uměleckého nebo literárního projevu, do souladu s právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení. Na zpracování osobních údajů prováděné výhradně pro novinářské účely nebo pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu by se měly vztahovat odchylky nebo výjimky z některých ustanovení tohoto nařízení, je-li to nutné za účelem uvedení práva na ochranu osobních údajů do souladu s právem na svobodu projevu a informací, jak to zaručuje článek 11 Listiny základních práv Evropské unie. To by mělo platit zejména pro zpracování osobních údajů v audiovizuální oblasti a ve zpravodajských a tiskových archivech. Členské státy by proto měly přijmout legislativní opatření, která by měla stanovit výjimky a odchylky nezbytné pro vyvážení těchto základních práv. Členské státy by měly tyto výjimky a odchylky přijímat s ohledem na obecné zásady, práva subjektu údajů, správce a zpracovatele, předávání údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, nezávislé orgány dozoru a na spolupráci a jednotné použití a zvláštní případy zpracování údajů. Pokud se tyto výjimky a odchylky v jednotlivých členských státech liší, mělo by se použít vnitrostátní právo členského státu, kterému podléhá správce. Aby byl zohledněn význam práva na svobodu projevu v každé demokratické společnosti, je třeba vykládat pojmy související s touto svobodou, například žurnalistika, šířeji.

(121a) Toto nařízení umožňuje, aby při provádění ustanovení v něm uvedených byla zohledněna zásada přístupu veřejnosti k úředním dokumentům. Přístup veřejnosti k úředním dokumentům lze považovat za veřejný zájem. Osobní údaje v dokumentech, které jsou v držení veřejného orgánu nebo veřejnoprávního subjektu, by měl mít možnost tento orgán či subjekt zpřístupnit veřejnosti, pokud je toto zpřístupnění stanoveno v právních předpisech Unie nebo členského státu, jimž tento orgán nebo subjekt podléhá. Tyto právní předpisy by měly zajišťovat soulad přístupu veřejnosti k úředním dokumentům a opakovaného použití informací veřejného sektoru s právem na ochranu osobních údajů, a mohou proto stanovit nezbytné zajištění souladu s právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení. Odkaz na veřejné orgány a veřejnoprávní subjekty by v tomto kontextu měl zahrnovat všechny orgány nebo jiné subjekty, na něž se vztahují právní předpisy členských států o přístupu veřejnosti k dokumentům. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru ponechává nedotčenu a nijak neovlivňuje úroveň ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů podle právních předpisů Unie a jednotlivých členských států, a zejména nemění povinnosti a práva podle tohoto nařízení. Uvedená směrnice by se zejména neměla vztahovat na dokumenty, k nimž je vyloučen nebo omezen přístup na základě režimů přístupu z důvodu ochrany osobních údajů, a na části dokumentů přístupné podle těchto režimů, které obsahují osobní údaje, jejichž opakované použití bylo právně vymezeno jako jednání v rozporu s právními předpisy na ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

(122) (...)

(123) (...)

- (124) Právní předpisy členských států nebo kolektivní smlouvy (včetně „podnikových dohod“) mohou stanovit zvláštní pravidla, která upraví zpracování osobních údajů zaměstnanců v souvislosti se zaměstnáním, zejména podmínky, za nichž lze osobní údaje v souvislosti se zaměstnáním zpracovávat na základě souhlasu zaměstnance, za účelem náboru, plnění pracovní smlouvy včetně plnění povinností stanovených zákonem nebo kolektivními smlouvami, řízení, plánování a organizace práce, za účelem zajištění rovnosti a různorodosti na pracovišti, zdraví a bezpečnosti na pracovišti, dále za účelem individuálního a kolektivního výkonu a požívání práv a výhod spojených se zaměstnáním a za účelem ukončení zaměstnaneckého poměru.
- (125) Zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely by mělo podléhat vhodným zárukám týkajícím se práv a svobod subjektu údajů podle tohoto nařízení. Tyto záruky by měly zajistit, aby byla zavedena technická a organizační opatření, zejména s cílem zajistit dodržování zásady minimalizace údajů. Další zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely má být provedeno, pokud správce usoudil, že je možné splnit tyto účely na základě zpracování údajů, které neumožňují nebo již neumožňují identifikaci subjektů údajů, za podmínky existence vhodných záruk (jako je například pseudonymizace údajů). Členské státy by měly stanovit vhodné záruky týkající se zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely. Členské státy by měly mít v souvislosti se zpracováním osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely možnost stanovit, za zvláštních podmínek a se zavedením vhodných záruk pro subjekty údajů, upřesnění a odchylky týkající se požadavků na informace, oprav, výmazu, práva být zapomenut, omezení zpracování a práva na přenositelnost údajů, jakož i práva vznést námitku. S danými podmínkami a zárukami mohou být spojeny zvláštní postupy určené subjektům údajů pro uplatňování těchto práv, je-li to vhodné s ohledem na účely daného konkrétního zpracování, spolu s technickými a organizačními opatřeními, jejichž cílem je minimalizovat zpracování osobních údajů při uplatňování zásad přiměřenosti a nutnosti. Zpracování osobních údajů pro vědecké účely mělo také splňovat jiné příslušné právní předpisy, upravující například klinická hodnocení.

(125a)(...)

(125aa) Díky propojení informací z registrů mohou výzkumní pracovníci získat velmi cenné poznatky například o rozšířených onemocněních, jako jsou kardiovaskulární onemocnění, rakovina, deprese atd. Na základě informací z registrů mohou být výsledky výzkumů posíleny, neboť takové výzkumy vycházejí z rozsáhlejšího vzorku populace. V rámci společenských věd umožňuje výzkum vycházející z informací obsažených v registrech výzkumným pracovníkům získat základní poznatky o dlouhodobém vlivu řady sociálních podmínek, jako je nezaměstnanost či vzdělání, a propojit tyto informace s jinými životními proměnnými. Výsledky výzkumu získané na základě informací z registrů poskytují spolehlivé a velmi kvalitní poznatky, které mohou mimo jiné sloužit jako základ pro formulaci a provádění znalostní politiky, zvýšit kvalitu života řady osob a zlepšit účinnost sociálních služeb. S cílem usnadnit vědecký výzkum mohou být osobní údaje zpracovávány pro účely vědeckého výzkumu s výhradou vhodných podmínek a záruk stanovených v právních předpisech členských států nebo Unie.

(125b) Toto nařízení by se mělo vztahovat i na případy zpracování osobních údajů pro účely archivace, přičemž je třeba mít na paměti, že by se nemělo vztahovat na osobní údaje zesnulých osob. Veřejné orgány či veřejnoprávní nebo soukromé subjekty, které mají v držení záznamy veřejného zájmu, by měly být útvary, které mají na základě právních předpisů Unie nebo členských států právní povinnost získávat, uchovávat, posuzovat, uspořádat, popisovat, sdělovat, podporovat a šířit záznamy trvalé hodnoty pro obecný veřejný zájem a poskytovat k nim přístup. Členské státy by rovněž měly mít možnost stanovit, že osobní údaje mohou být dále zpracovávány pro účely archivace, například s cílem poskytnout konkrétní informace související s politickým chováním za bývalých totalitních režimů, s genocidou, zločiny proti lidskosti, zejména holokaustem, nebo válečnými zločiny.

(126) Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro účely vědeckého výzkumu, toto nařízení by se mělo vztahovat i na takové zpracování. Pro účely tohoto nařízení by zpracování osobních údajů pro účely vědeckého výzkumu mělo být chápáno v širokém smyslu a zahrnovat například technologický vývoj a technologické demonstrace, základní výzkum, aplikovaný výzkum a výzkum financovaný ze soukromých zdrojů, a kromě toho by mělo zohledňovat cíl Unie podle čl. 179 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, jímž je vytvoření evropského výzkumného prostoru. K účelům vědeckého výzkumu by rovněž měly patřit studie prováděné ve veřejném zájmu v oblasti veřejného zdraví. V zájmu dodržení specifických podmínek zpracování osobních údajů pro vědecké účely, by měly platit zvláštní podmínky zejména pro zveřejňování nebo jiné zpřístupnění osobních údajů v souvislosti s účely vědeckého výzkumu. Vyplnou-li z vědeckého výzkumu, zejména v souvislosti se zdravím, důvody pro přijetí dalších opatření v zájmu subjektu údajů, měla by se s ohledem na tato opatření uplatňovat obecná pravidla tohoto nařízení.

(126a) Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro účely historického výzkumu, toto nařízení by se mělo vztahovat i na takové zpracování. K takovým účelům by rovněž měl patřit historický výzkum a výzkum pro genealogické účely, přičemž je třeba mít na paměti, že by se toto nařízení nemělo vztahovat na zesnulé osoby.

(126b) Pro účely vyslovení souhlasu s účastí ve vědeckém výzkumu v klinických hodnoceních by měla platit příslušná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 536/2014.

(126c) Jsou-li osobní údaje zpracovávány pro statistické účely, toto nařízení by se mělo vztahovat na takové zpracování. Právní předpisy Unie nebo členských států by měly v mezích tohoto nařízení určit statistický obsah, kontrolu přístupu, zvláštní podmínky zpracování osobních údajů pro statistické účely a vhodná opatření k zaručení práv a svobod subjektu údajů a k zaručení statistické důvěrnosti. Statistickými účely se rozumí jakákoli operace shromažďování a zpracování osobních údajů nezbytná pro statistická zjišťování nebo pro generování statistických výsledků. Tyto statistické výsledky mohou být dále použity pro různé účely, včetně účelů vědeckého výzkumu. Jestliže se jedná o statistické účely, výsledkem zpracování nejsou osobní údaje, ale souhrnné údaje, a tento výsledek ani dané údaje nejsou používány na podporu opatření nebo rozhodnutí týkajících se konkrétní fyzické osoby.

(126d) Důvěrné informace, které statistické orgány Unie a členských států shromažďují za účelem vypracovávání úředních evropských a vnitrostátních statistik, by měly být chráněny. Evropské statistiky by měly být sestavovány, vypracovávány a šířeny v souladu se statistickými zásadami stanovenými v čl. 338 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, zatímco vnitrostátní statistiky by měly splňovat rovněž požadavky vnitrostátních právních předpisů. Další upřesnění o statistické důvěrnosti evropské statistiky poskytuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euratom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství a rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euratom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství.

- (127) Pokud jde o pravomoci orgánů dozoru získat od správce nebo zpracovatele přístup k osobním údajům a přístup do jejich? prostor, mohou členské státy v mezích tohoto nařízení právním předpisem přijmout zvláštní pravidla pro zajištění povinnosti zachovávat služební nebo jiné rovnocenné tajemství, pokud je to nezbytné pro uvedení práva na ochranu osobních údajů do souladu s povinností zachovávat služební tajemství. Nejsou tím dotčeny stávající povinnosti členských států přijmout pravidla o uplatňování služebního tajemství tam, kde to vyžadují právní předpisy Unie.
- (128) V souladu s článkem 17 Smlouvy o fungování Evropské unie toto nařízení uznává postavení, které podle stávajícího ústavního práva mají církve a náboženská sdružení či společenství v členských státech, a nedotýká se jej.
- (129) Aby byly splněny cíle tohoto nařízení, zejména chránit základní práva a svobody fyzických osob a především jejich právo na ochranu osobních údajů a zajistit volný pohyb osobních údajů v rámci Unie, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie. Akty v přenesené pravomoci by měly být přijímány především s ohledem na kritéria a požadavky týkající se mechanismů pro vydávání osvědčení, informace, které mají být poskytovány pomocí standardizovaných ikon a postupy pro prezentaci takových ikon. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (130) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění tohoto nařízení je třeba svěřit Komisi prováděcí pravomoci v případech stanovených tímto nařízením. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁵. Komise by v této souvislosti měla zvážit zvláštní opatření, pokud jde o mikropodniky a malé a střední podniky.
- (131) Přezkumný postup by se měl použít při přijímání prováděcích aktů, pokud jde o standardní smluvní doložky mezi správcí a zpracovateli a mezi zpracovateli navzájem, kodexy chování; technické normy a mechanismy pro vydávání osvědčení; odpovídající úroveň ochrany poskytovanou třetí zemí nebo územím či odvětvím zpracování v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizací; přijetí standardních ustanovení o ochraně údajů; formáty a postupy pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi správcí, zpracovateli a orgány dozoru pro účely závazných korporačních pravidel; vzájemnou pomoc; ujednání pro výměnu informací elektronickými prostředky mezi orgány dozoru a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů, za předpokladu, že se jedná o akty s obecnou působností.
- (132) Komise by měla přijmout okamžitě uplatnitelné prováděcí akty, jestliže dostupné důkazy poukazují na to, že třetí země nebo území či odvětví zpracování v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizace nezajišťují přiměřenou úroveň ochrany, a jedná-li se o krajně naléhavé případy.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí, Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (133) Vzhledem k tomu, že cílů tohoto nařízení, totiž zajištění přiměřené úrovně ochrany fyzických osob a volného pohybu údajů v Unii, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jich lze z důvodu rozsahu nebo účinků tohoto nařízení lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (134) Směrnice 95/46/ES by tudíž měla být tímto nařízením zrušena. Zpracování, které již ke dni použitelnosti tohoto nařízení probíhá, by mělo být uvedeno v soulad s tímto nařízením ve lhůtě dvou let od vstupu tohoto nařízení v platnost. Je-li toto zpracování založeno na souhlasu podle směrnice 95/46/ES, není nutné, aby subjekt údajů znovu udělil svůj souhlas, pokud je způsob udělení daného souhlasu v souladu s podmínkami tohoto nařízení, s cílem umožnit správci pokračovat v tomto zpracování i po dni použitelnosti tohoto nařízení. Přijatá rozhodnutí Komise a schválení orgánů dozoru vycházející ze směrnice 95/46/ES by měla zůstat v platnosti, dokud nebudou změněna, nahrazena nebo zrušena.
- (135) Toto nařízení by se mělo použít na všechny záležitosti týkající se ochrany základních práv a svobod při zpracování osobních údajů, na které se nevztahují specifické povinnosti stanovené ve směrnici 2002/58/ES a sledující stejný cíl, včetně povinností správce a práv fyzických osob. Za účelem vyjasnění vztahu mezi tímto nařízením a směrnicí 2002/58/ES by měla být tato směrnice odpovídajícím způsobem změněna. Jakmile bude toto nařízení přijato, směrnice 2002/58/ES by měla být podrobena přezkumu, zejména s cílem zajistit soudržnost s tímto nařízením.

(136) (...)

(137) (...)

(138) (...)

(139) (...)

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a cíle

1. Tímto nařízením se stanoví pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a pravidla týkající se volného pohybu osobních údajů.
2. Tímto nařízením se chrání základní práva a svobody fyzických osob, a zejména jejich právo na ochranu osobních údajů.
- 2a. (...)
3. Volný pohyb osobních údajů v Unii není z důvodu ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů omezen ani zakázán.

Článek 2

Věcná působnost

1. Toto nařízení se vztahuje na zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů, jakož i na neautomatizované zpracování osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny.
2. Toto nařízení se nevztahuje na zpracování osobních údajů prováděné:
 - a) při výkonu činností, které nespadají do oblasti působnosti práva Unie;
 - b) (...)
 - c) členskými státy při výkonu činností, které spadají do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o Evropské unii;
 - d) fyzickou osobou v průběhu výlučně osobních či domácích činností;

- e) příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů, za účelem výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení.
- 2a. Na zpracování osobních údajů orgány, institucemi, úřady a agenturami Unie se vztahuje nařízení (ES) č. 45/2001. Nařízení (ES) č. 45/2001 a další právní nástroje Unie týkající se takového zpracování osobních údajů jsou uzpůsobeny zásadám a pravidlům tohoto nařízení podle článku 90a.
- 3. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování směrnice 2000/31/ES dotčeno, zejména pokud jde o pravidla týkající se odpovědnosti poskytovatelů zprostředkovatelských služeb uvedené v člancích 12 až 15 uvedené směrnice.

Článek 3

Místní působnost

- 1. Toto nařízení se vztahuje na zpracování osobních údajů v rámci činností provozovny správce nebo zpracovatele v Unii bez ohledu na to, zda zpracování probíhá v Unii či nikoli.
- 2. Toto nařízení se vztahuje na zpracování osobních údajů subjektů údajů, které se nacházejí v Unii, ze strany správce nebo zpracovatele, který není usazen v Unii, pokud činnosti zpracování souvisejí:
 - a) s nabídkou zboží nebo služeb těmto subjektům údajů v Unii, bez ohledu na to, zda je ze strany subjektů údajů požadována platba; nebo
 - b) s monitorováním jejich chování, pokud k němu dochází v rámci Evropské unie.
- 3. Toto nařízení se vztahuje na zpracování osobních údajů správcem, který není usazen v Unii, ale na místě, kde se vnitrostátní právní předpisy členského státu uplatňují na základě mezinárodního práva veřejného.

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě – „subjektu údajů“; identifikovatelnou osobou osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokalizační údaje, elektronický identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity této osoby;
2. (...)
3. „zpracováním“ jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, které jsou prováděny pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, strukturalizace, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, vyhledávání, konzultace, použití, zpřístupnění předáním, šíření nebo jiné zpřístupnění, řazení či kombinování, omezování, výmaz nebo ničení;
 - 3a. „omezením zpracování“ značení uložených osobních údajů za účelem omezení jejich zpracování v budoucnu;
 - 3aa. „profilováním“ jakákoli forma automatického zpracování osobních údajů spočívající v použití těchto údajů k hodnocení některých osobních aspektů vztahujících se k fyzické osobě, zejména k analyzování a odhadování aspektů týkajících se pracovního výkonu, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí, zájmů, spolehlivosti, chování, místa bydliště nebo pohybu dotyčné fyzické osoby;
 - 3b. „pseudonymizací“ zpracování osobních údajů tak, že údaje již nemohou být přiřazeny konkrétnímu subjektu údajů, aniž by byly použity dodatečné informace, pokud jsou tyto dodatečné informace uchovávány odděleně a vztahují se na ně technická a organizační opatření, aby bylo zajištěno, že nebudou přiřazeny identifikované či identifikovatelné osobě;

4. „evidencí“ jakýkoliv uspořádaný soubor osobních údajů přístupných podle zvláštních kritérií, ať již je tento soubor centralizován, decentralizován nebo rozdělen podle funkčního či zeměpisného hlediska;
5. „správcem“ fyzická nebo právnická osoba, veřejný orgán, agentura nebo jakýkoliv jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky zpracování určeny právem Unie či členského státu, je možné na základě práva Unie nebo členského státu určit správce nebo zvláštní kritéria pro jeho jmenování;
6. „zpracovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, veřejný orgán, agentura nebo jakýkoliv jiný subjekt, který zpracovává osobní údaje jménem správce;
7. „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, veřejný orgán, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, jemuž jsou osobní údaje zpřístupňovány, ať už se jedná o třetí stranu či nikoli. Veřejné orgány, které mohou získávat osobní údaje v rámci zvláštního šetření v souladu s právem Unie nebo členského státu, se však za příjemce nepovažují; zpracování údajů těmito veřejnými orgány je v souladu s použitelnými pravidly ochrany údajů platnými pro dané účely zpracování;
- 7a. „třetí stranou“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, veřejný orgán, agentura nebo jakýkoli jiný subjekt, který není subjektem údajů, správcem, zpracovatelem ani osobami přímo podléhajícími správci nebo zpracovateli, jež jsou oprávněny ke zpracování údajů;
8. „souhlasem subjektu údajů“ jakýkoli svobodný, zvláštní, informovaný a jednoznačný projev vůle, kterým subjekt údajů dává buď v podobě prohlášení nebo jiného zjevného potvrzení své svolení ke zpracování svých osobních údajů;
9. „porušením ochrany osobních údajů“ porušení bezpečnosti, které vede k náhodnému nebo nezákonnému zničení, ztrátě, změně či neoprávněnému zpřístupnění předávaných, uchovávaných nebo jinak zpracovávaných osobních údajů nebo neoprávněnému přístupu k nim;

10. „genetickými údaji“ všechny osobní údaje týkající se genetických znaků fyzické osoby, které byly zděděny nebo získány, jež poskytují jedinečné informace o fyziognomii či zdraví dané fyzické osoby, vyplývající zejména z analýzy biologického vzorku dotyčné fyzické osoby;
11. „biometrickými údaji“ všechny osobní údaje vyplývající z konkrétního technického zpracování týkající se fyzických či fyziologických znaků nebo znaků chování fyzické osoby, což umožňuje nebo potvrzuje jednoznačnou identifikaci této osoby, například snímky obličeje nebo daktyloskopické údaje;
12. „údaji týkajícími se zdraví“ osobní údaje týkající se tělesného nebo duševního zdraví fyzické osoby, včetně údajů o poskytování zdravotnických služeb, které odhalují informace o jejím zdravotním stavu;
- 12a. (...)
13. „hlavní provozovnou“:
 - a) v případě správce s provozovnami ve více než jednom členském státě místo, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, ledaže by rozhodnutí ohledně účelů a prostředků zpracování osobních údajů byla přijímána v jiné provozovně správce v Unii a tato jiná provozovna by měla pravomoc vymáhat provádění těchto rozhodnutí, přičemž v takovém případě je provozovna, která tato rozhodnutí přijala, považována za hlavní provozovnu,
 - b) v případě zpracovatele s provozovnami ve více než jednom členském státě místo, kde se nachází jeho ústřední správa v Unii, a pokud zpracovatel nemá v Unii žádnou ústřední správu, pak ta provozovna zpracovatele v Unii, kde probíhají hlavní činnosti zpracování v rámci činností provozovny zpracovatele, pokud se na zpracovatele vztahují specifické povinnosti podle tohoto nařízení;
14. „zástupcem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která je správcem nebo zpracovatelem určena písemně podle článku 25 k tomu, aby správce nebo zpracovatele zastupovala, pokud jde o příslušné povinnosti správce nebo zpracovatele ve smyslu tohoto nařízení;

15. „podnikem“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba vykonávající hospodářskou činnost bez ohledu na jeho právní formu, včetně obchodních společností nebo sdružení, která běžně vykonávají hospodářskou činnost;
16. „skupinou podniků“ skupina zahrnující řídicí podnik a jím řízené podniky;
17. „závaznými korporačními pravidly“ opatření na ochranu osobních údajů, která dodržuje správce nebo zpracovatel usazený na území členského státu Unie při předávání osobních údajů jednotlivě nebo v souborech správci nebo zpracovateli v jedné nebo více třetích zemích v rámci skupiny podniků zapojených do společné hospodářské činnosti;
18. (...)
19. „orgánem dozoru“ nezávislý veřejný orgán, který je zřízen členským státem podle článku 46;
- 19a. „dotčeným orgánem dozoru“ orgán dozoru, kterého se zpracování dotýká, neboť:
 - a) správce či zpracovatel je usazen na území členského státu tohoto orgánu dozoru;
 - b) subjekty údajů s bydlištěm v tomto členském státě jsou nebo pravděpodobně budou zpracováním podstatně dotčeny, nebo
 - c) mu byla podána stížnost;
- 19b. „přeshraničním zpracováním osobních údajů“ buď:
 - a) zpracování, které probíhá v rámci činností provozoven ve více než jednom členském státě správce či zpracovatele v Unii, přičemž správce či zpracovatel je usazen ve více než jednom členském státě; nebo

- b) zpracování, které probíhá v rámci činností jediné provozovny správce či zpracovatele v Unii, kterým však jsou nebo pravděpodobně budou podstatně dotčeny subjekty údajů ve více než jednom členském státě;

19c. „relevantní a odůvodněnou námitkou“:

námitka za účelem posouzení, zda došlo k porušení tohoto nařízení či nikoli, nebo případně zda zamýšlený úkon v souvislosti se správcem či zpracovatelem je v souladu s nařízením. Námitka musí zjevně prokázat významnost rizik vyplývajících z návrhu rozhodnutí, pokud jde o základní práva a svobody subjektů údajů, případně volný pohyb osobních údajů v rámci Unie;

- 20. „službami informační společnosti“ veškeré služby ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti;
- 21. „mezinárodní organizací“ mezinárodní organizace a subjekty mezinárodního práva veřejného, které jsou jí podřízeny, nebo jiný subjekt zřízený dohodou mezi dvěma nebo více zeměmi nebo na jejím základě.

KAPITOLA II

ZÁSADY

Článek 5

Zásady související se zpracováním osobních údajů

1. Osobní údaje musejí být:

- a) ve vztahu k subjektu údajů zpracovávány spravedlivě a zákonným a transparentním způsobem („zákonnost, spravedlnost a transparentnost“);
- b) shromažďovány pro stanovené, výslovně vyjádřené a oprávněné účely, a nesmí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný; další zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely se podle čl. 83 odst. 1 nepovažuje za neslučitelné s původními účely („omezení účelu“);
- c) odpovídající z hlediska účelu, pro který jsou zpracovávány, musí pro něj být relevantní a musí být omezeny pouze na nezbytné („minimalizace údajů“);
- d) přesné a v případě potřeby aktualizované; musí být přijata veškerá přiměřená opatření, aby osobní údaje, které jsou nepřesné z hlediska účelů, pro které se zpracovávají, byly bezodkladně vymazány nebo opraveny („přesnost“);
- e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou osobní údaje zpracovávány; osobní údaje lze uchovávat delší dobu, pokud se údaje zpracovávají výhradně pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely podle čl. 83 odst. 1, za předpokladu provedení příslušných technických a organizačních opatření požadovaných tímto nařízením s cílem zaručit práva a svobody subjektu údajů („omezení uchovávání“);

eb) zpracovávány způsobem, jenž zajišťuje odpovídající zabezpečení osobních údajů, včetně ochrany před neoprávněným či nezákonným zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením, a to pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření („integrita a důvěrnost“);

ee) (...)

f) (...)

2. Správce odpovídá za dodržení souladu s odstavcem 1 a je schopen toto dodržení souladu prokázat („odpovědnost“).

Článek 6

Zákonnost zpracování

1. Zpracování osobních údajů je zákonné pouze tehdy a do té míry, pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek:

a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů;

b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů;

c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, které podléhá správce;

d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby;

e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce;

- f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě. To se netýká zpracování prováděného veřejnými orgány při plnění jejich úkolů.

2. (...)

2a. (nový) Členské státy mohou zachovat nebo zavést konkrétnější ustanovení, aby používání pravidel tohoto nařízení přizpůsobily zpracování osobních údajů pro splnění čl. 6 odst. 1 písm. c) a e) přesnějším určením konkrétních požadavků na zpracování a jiných opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování, a to i u jiných konkrétních situací, při nichž dochází ke zpracování údajů, jak stanoví kapitola IX.

3. Základ pro zpracování údajů podle odst. 1 písm. c) a e) musí být stanoven:

- a) právem Unie nebo
- b) právem členského státu, kterému správce podléhá.

Účel zpracování vychází z tohoto právního základu, nebo, pokud jde o zpracování uvedené v odst. 1 písm. e), je toto zpracování nutné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu či při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce. Tento právní základ může obsahovat konkrétní ustanovení pro přizpůsobení uplatňování pravidel tohoto nařízení, mimo jiné obecné podmínky, kterými se řídí zákonnost zpracování osobních údajů správcem, typ údajů, které mají být zpracovány, dotčené subjekty údajů, subjekty, kterým lze údaje poskytnout, a účel tohoto poskytování, účelové omezení, dobu uchovávání a jednotlivá zpracování a postupy zpracování, včetně dalších opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování, a to i pro jiné situace, při nichž dochází ke zpracování, než stanoví kapitola IX. Právo Unie nebo právo členského státu musí splňovat cíl veřejného zájmu a musí být přiměřené sledovanému legitimnímu cíli.

- 3a. Pokud zpracování pro jiný účel, než pro který byly údaje shromážděny, není založeno na souhlasu subjektu údajů nebo na právním předpisu Unie či členského státu, který v demokratické společnosti představuje nutné a přiměřené opatření k zajištění cílů uvedených v čl. 21 odst. 1 písm. aa) až g), správce v zájmu zjištění toho, zda je zpracování pro jiný účel slučitelné s účely, pro něž byly údaje původně shromážděny, mimo jiné zohlední:
- a) jakoukoli vazbu mezi účely, kvůli nimž byly údaje shromážděny, a účely zamýšleného dalšího zpracování;
 - b) okolnosti, za nichž byly osobní údaje shromážděny, zejména pokud jde o vztah mezi subjekty údajů a správcem;
 - c) povahu osobních údajů, zejména zda jsou zpracovávány zvláštní kategorie osobních údajů podle článku 9 nebo údaje týkající se rozsudků v trestních věcech a trestných činů podle článku 9a;
 - d) možné důsledky zamýšleného dalšího zpracování pro subjekty údajů;
 - e) existenci vhodných záruk, mezi něž může patřit šifrování nebo pseudonymizace.
4. (...)
5. (...)

Článek 7

Podmínky vyjádření souhlasu

1. Pokud je zpracování založeno na souhlasu, správce je schopen prokázat, že subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů.
- 1a (...)

2. Pokud je souhlas subjektu údajů vyjádřen písemným prohlášením, které se týká rovněž jiných skutečností, musí být žádost o vyjádření souhlasu předložena způsobem, který je od těchto jiných skutečností jasně odlišitelný, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků. Jakákoli část prohlášení, která představuje porušení tohoto nařízení a s níž subjekt údajů udělil souhlas, není závazná.
3. Subjekt údajů má právo svůj souhlas kdykoli odvolat. Odvoláním souhlasu není dotčena zákonnost zpracování vycházejícího ze souhlasu, který byl dán před jeho odvoláním. Před udělením souhlasu o tom bude subjekt údajů informován. Odvolat souhlas je stejně snadné jako jej poskytnout.
4. Při posuzování toho, zda je souhlas svobodný, je důsledně zohledněna skutečnost, zda je mimo jiné plnění smlouvy, včetně poskytnutí služby, podmíněno souhlasem se zpracováním údajů, které není pro plnění dané smlouvy nutné.

Článek 8

Podmínky použitelné na souhlas dítěte v souvislosti se službami informační společnosti

1. Pokud se použije čl. 6 odst. 1 písm. a) v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti přímo dítěti, je zpracování osobních údajů dítěte ve věku do 16 let, nebo případně v souladu s právem členského státu do nižšího věku, nejméně však do 13 let, zákonné pouze tehdy a do té míry, pokud byl tento souhlas vyjádřen nebo schválen nositelem rodičovské zodpovědnosti k dítěti.
 - 1a. Správce vyvine přiměřené úsilí, aby v takovýchto příkladech ověřil, že byl souhlas vyjádřen nebo schválen nositelem rodičovské zodpovědnosti k dítěti, přičemž bude zohledněna dostupná technologie.

2. Odstavcem 1 není dotčeno obecné smluvní právo členských států, například pravidla týkající se platnosti, uzavírání nebo účinků smlouvy vzhledem k dítěti.
3. (...)
4. (...)

Článek 9

Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů

1. Zakazuje se zpracování osobních údajů, které odhalují rasový či etnický původ, politické názory, náboženské vyznání nebo filozofické přesvědčení, členství v odborových organizacích, jakož i zpracování genetických údajů, biometrických údajů za účelem jednoznačné identifikace osoby či údajů týkajících se zdravotního stavu či sexuálního života nebo sexuální orientace.
2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud jde o některý z těchto případů:
 - a) subjekt údajů udělil výslovný souhlas se zpracováním těchto osobních údajů pro jeden nebo více stanovených účelů, s výjimkou případů, kdy právní předpisy Unie nebo členských států stanoví, že zákaz uvedený v odstavci 1 nemůže být subjektem údajů zrušen; nebo
 - b) zpracování je nezbytné pro účely plnění povinností a výkon zvláštních práv správce nebo subjektu údajů v oblasti pracovního práva a práva v oblasti sociálního zabezpečení a sociální ochrany, pokud je k tomu oprávněn právem Unie nebo členského státu nebo kolektivní dohodou podle práva členského státu, v němž se stanoví náležité záruky týkající se základních práv a zájmů subjektu údajů; nebo
 - c) zpracování je nutné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby v případě, že subjekt údajů není fyzicky nebo právně způsobilý udělit souhlas; nebo

- d) zpracování provádí v rámci svých oprávněných činností a s odpovídajícími zárukami nadace, sdružení nebo jiný neziskový subjekt, který sleduje politické, filozofické, náboženské nebo odborové cíle, a za podmínky, že se zpracování vztahuje pouze na současné nebo bývalé členy tohoto subjektu nebo na osoby, které s ním udržují pravidelné styky související s jeho cíli, a že tyto údaje nejsou bez souhlasu subjektu údajů zpřístupňovány mimo tento subjekt; nebo
- e) zpracování se týká osobních údajů zjevně zveřejňovaných subjektem údajů; nebo
- f) zpracování je nezbytné pro vznik, výkon nebo obhajobu právních nároků nebo pokud soudy jednají v rámci svých soudních pravomocí; nebo
- g) zpracování je nezbytné z důvodu významného veřejného zájmu na základě práva Unie nebo členského státu, které je přiměřené sledovanému cíli, dodržuje podstatu práva na ochranu údajů a poskytuje vhodné a konkrétní záruky pro ochranu základních práv a zájmů subjektu údajů; nebo
- h) zpracování je nezbytné pro účely preventivního nebo pracovního lékařství, pro posouzení pracovní schopnosti zaměstnance, lékařské diagnostiky, poskytování zdravotní nebo sociální péče či léčby nebo řízení systémů a služeb zdravotní nebo sociální péče na základě práva Unie nebo členského státu nebo podle smlouvy se zdravotnickým pracovníkem a při splnění podmínek a záruk uvedených v odstavci 4; nebo
- hb) zpracování je nezbytné z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví, jako je ochrana před vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami nebo zajištění přísných norem kvality a bezpečnosti zdravotní péče a léčivých přípravků nebo zdravotnických prostředků, na základě práva Unie nebo členského státu, které stanoví odpovídající a zvláštní opatření pro zajištění práv a svobod subjektu údajů, zejména služebního tajemství; nebo

i) zpracování je nezbytné pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely v souladu s čl. 83 odst. 1 na základě práva Unie nebo členského státu, které je přiměřené sledovanému cíli, dodržuje podstatu práva na ochranu údajů a poskytuje vhodné a konkrétní záruky pro ochranu základních práv a zájmů subjektu údajů.

j) (...)

3. (...)

4. Osobní údaje uvedené v odstavci 1 mohou být zpracovávány pro účely uvedené v odst. 2 písm. h), jsou-li tyto údaje zpracovány pracovníkem vázaným služebním tajemstvím nebo na jeho odpovědnost podle práva Unie nebo členského státu nebo pravidel stanovených vnitrostátními příslušnými orgány nebo jinou osobou, na niž se rovněž vztahuje povinnost utajení podle práva Unie nebo členského státu nebo pravidel stanovených příslušnými vnitrostátními orgány.

5. Členské státy mohou zachovat nebo zavést další podmínky, včetně omezení, pokud jde o zpracování genetických údajů, biometrických údajů či údajů týkajících se zdraví.

Článek 9a

Zpracování údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů

Zpracování osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření na základě čl. 6 odst. 1 se může provádět pouze buď pod dohledem veřejného orgánu nebo pokud je zpracování oprávněné právem Unie nebo členského státu poskytujícím vhodné záruky, pokud jde o práva a svobody subjektů údajů. Jakýkoli souhrnný rejstřík trestů může být veden pouze pod dohledem veřejného orgánu.

Článek 10

Zpracování nevyžadující identifikaci

1. Pokud účely, pro něž správce zpracovává osobní údaje, od správce nevyžadují nebo již nevyžadují identifikaci subjektu údajů, nemá správce povinnost uchovávat, získávat nebo zpracovávat dodatečné informace za účelem identifikace subjektu údajů výlučně kvůli dosažení souladu s tímto nařízením.
2. Je-li v takových případech správce s to prokázat, že není schopen identifikovat subjekt údajů, informuje o této skutečnosti subjekt údajů, pokud je to možné. V takovýchto případech se neuplatní články 15 až 18, s výjimkou případů, kdy subjekt údajů za účelem výkonu svých práv podle těchto článků poskytne dodatečné informace umožňující jeho identifikaci.

KAPITOLA III

PRÁVA SUBJEKTU ÚDAJŮ

ODDÍL 1

TRANSPARENTNOST A METODY

Článek 11

Transparentní informace a sdělení

1. (...)
2. (...)

Článek 12

Transparentní informace, sdělení a metody v souvislosti s výkonem práv subjektu údajů

1. Správce přijme vhodná opatření, aby poskytl subjektu údajů stručným, transparentním, srozumitelným a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků veškeré informace uvedené v článcích 14 a 14a a veškerá sdělení podle článků 15 až 20 a 32 ohledně zpracování osobních údajů, zejména pokud se jedná o informace určené konkrétně dítěti. Informace poskytne písemně nebo jinými prostředky, ve vhodných případech elektronicky. Pokud si to subjekt údajů vyžádá, mohou být informace podány ústně, a to za předpokladu, že identita subjektu údajů je prokázána jinými způsoby.
- 1a. Správce usnadní výkon práv subjektu údajů podle článků 15 až 20. V případech uvedených v čl. 10 odst. 2 správce neodmítne reagovat na žádost subjektu údajů za účelem výkonu práv subjektu údajů podle článků 15 až 20, ledaže správce prokáže, že nemůže zjistit totožnost subjektu údajů.

2. Správce poskytne subjektu údajů na žádost podle článků 15 až 20 informace o přijatých opatřeních, a to bez zbytečného odkladu, nejpozději do jednoho měsíce od přijetí žádosti. Tuto lhůtu je možné v případě potřeby a s ohledem na složitost žádosti a počet žádostí prodloužit nejvýše o další dva měsíce. Pokud se uplatní prodloužené období, sdělí se důvody tohoto zpoždění do jednoho měsíce od přijetí žádosti subjektu údajů. Jestliže subjekt údajů podává žádost v elektronické podobě, poskytují se informace, je-li to možné, v elektronické podobě, pokud subjekt údajů nepožádá o jiný způsob.
3. Pokud správce nepřijme opatření, o něž subjekt údajů požádal, informuje správce bezodkladně a nejpozději do jednoho měsíce od přijetí žádosti subjekt údajů o důvodech nepřijetí opatření a o možnosti předložit stížnost u orgánu dozoru a usilovat o soudní opravný prostředek.
4. Informace poskytované podle článků 14 a 14a a veškerá sdělení a opatření podle článků 15 až 20 a 32 se poskytují bezplatně. Jsou-li žádosti podané subjekty údajů zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může si správce účtovat přiměřený poplatek zohledňující administrativní náklady spojené s poskytováním informací nebo oznámení či s přijímáním požadovaných opatření, nebo může odmítnout na žádost reagovat. V takovém případě nese důkazní břemeno, pokud jde o prokázání zjevné neodůvodněnosti nebo nepřiměřenosti žádostí, správce.
- 4a. Aniž je dotčen článek 10, pokud má správce odůvodněné pochybnosti ohledně identity fyzické osoby, která požaduje úkony uvedené v člancích 15 až 19, může správce požádat o poskytnutí dodatečných informací nezbytných k potvrzení identity subjektu údajů.
- 4b. Informace, které mají být subjektům údajů poskytnuty podle článků 14 a 14a, mohou být doplněny standardizovanými ikonami s cílem poskytnout snadno viditelný, srozumitelný a jasný přehled o zamýšleném zpracování. Pokud jsou ikony prezentovány v elektronické podobě, jsou strojově čitelné.

- 4c. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 86 za účelem určení informací, které mají být sděleny pomocí ikon, a postupů pro poskytování standardizovaných ikon.
5. (...)
6. (...)

Článek 13

Práva ve vztahu k příjemcům

(...)

ODDÍL 2

INFORMACE A PŘÍSTUP K ÚDAJŮM

Článek 14

Informace podávané v případě, že údaje jsou získány od subjektu údajů

1. Pokud se osobní údaje týkající se subjektu údajů získávají od subjektu údajů, poskytně správce v okamžiku získání osobních údajů subjektu údajů tyto informace:
 - a) totožnost a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce; správce případně rovněž přiloží kontaktní údaje týkající se inspektora ochrany údajů;
 - b) účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, jakož i právní základ pro zpracování;
 - c) oprávněné zájmy správce nebo třetí strany v případě, že je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f);

- d) případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů;
- e) případné informace o tom, že správce hodlá předat údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci, a existenci či absenci rozhodnutí Komise o přiměřenosti nebo v případech předávání údajů uvedených v člancích 42 nebo 43 nebo čl. 44 odst. 1 písm. h) odkaz na vhodné nebo přiměřené záruky a prostředky k získání kopie těchto údajů nebo informace o tom, kde byly tyto údaje zpřístupněny.
- 1a. Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytne správce subjektu údajů v okamžiku získání osobních údajů s cílem zajistit spravedlivé a transparentní zpracování tyto další informace:
 - a) dobu, po kterou budou osobní údaje uchovávány, nebo, není-li to možné, kritéria použitá pro stanovení této doby;
 - b) ...
 - c) ...
 - d) ...
 - e) existenci práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování těchto osobních údajů, a vznést námitku proti zpracování těchto osobních údajů, jakož i práva na přenositelnost údajů;
 - ea) pokud je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a), existenci práva odvolat kdykoli souhlas, aniž je tím dotčena zákonnost zpracování založená na souhlasu uděleném před jeho odvoláním;
 - f) existenci práva vznést stížnost u orgánu dozoru;

- g) skutečnost, zda poskytování osobních údajů je zákonným či smluvním požadavkem, nebo požadavkem, který je nutné uvést do smlouvy, a zda má subjekt údajů povinnost údaje poskytnout, a ohledně možných důsledků neposkytnutí těchto údajů;
 - h) skutečnost, že dochází k automatickému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 20 odst. 1 a 3, a přinejmenším v těchto případech smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.
- 1b. Pokud správce hodlá údaje dále zpracovávat pro jiný účel, než je účel, pro který byly shromážděny, poskytne subjektu údajů ještě před uvedeným dalším zpracováním informace o tomto jiném účelu a příslušné další informace uvedené v odstavci 1a.
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. Odstavce 1, 1a a 1b se nepoužijí, pokud subjekt údajů již uvedené informace má, a do té míry, v níž je má.
6. (...)
7. (...)
8. (...)

Informace poskytované v případě, že údaje nebyly získány od subjektu údajů

1. Jestliže osobní údaje nebyly získány od subjektu údajů, poskytne správce subjektu údajů tyto informace:
 - a) totožnost a kontaktní údaje správce a případně jeho zástupce; správce případně rovněž přiloží kontaktní údaje týkající se inspektora ochrany údajů;
 - b) účely zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny, jakož i právní základ pro zpracování;
 - ba) kategorie příslušných osobních údajů;
 - c) (...)
 - d) případné příjemce nebo kategorie příjemců osobních údajů;
 - da) případné informace o tom, že správce hodlá předat osobní údaje příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, a existenci či absenci rozhodnutí Komise o přiměřenosti nebo v případech předávání údajů uvedených v článcích 42 nebo 43 nebo v čl. 44 odst. 1 písm. h) odkaz na vhodné záruky a prostředky k získání kopie těchto údajů nebo informace o tom, kde byly tyto údaje zpřístupněny.
2. Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytne správce subjektu údajů níže uvedené informace nutné k tomu, aby bylo s ohledem na subjekt údajů zajištěno spravedlivé a transparentní zpracování:
 - b) doba, po kterou budou osobní údaje uchovávány, nebo, není-li to možné, kritéria použitá pro stanovení této doby;
 - ba) oprávněné zájmy správce nebo třetí strany v případě, že je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f);

- c) (...)
- e) existenci práva požadovat od správce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz, popřípadě omezení zpracování těchto osobních údajů, a vznést námitku proti zpracování těchto osobních údajů, jakož i práva na přenositelnost údajů;
- ea) pokud je zpracování založeno na čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a), existence práva odvolat kdykoli souhlas, aniž je tím dotčena zákonnost zpracování založená na souhlasu uděleném před jeho odvoláním;
- f) existenci práva podat stížnost k orgánu dozoru;
- g) zdroj, z jakého osobní údaje pocházejí, a případně informace o tom, zda údaje pocházejí z veřejně dostupných zdrojů;
- h) skutečnost, že dochází k automatickému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 20 odst. 1 a 3, a přinejmenším v těchto případech smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.

3. Správce poskytne informace uvedené v odstavcích 1 a 2:

- a) v přiměřené lhůtě po získání údajů, ale nejpozději do jednoho měsíce, s ohledem na konkrétní okolnosti, za nichž jsou údaje zpracovávány; nebo
- b) nejpozději v okamžiku, kdy poprvé dojde ke komunikaci se subjektem údajů, mají-li být údaje použity pro účely této komunikace; nebo
- c) nejpozději při prvním zpřístupnění údajů, pokud je má v úmyslu zpřístupnit jinému příjemci.

3a. Pokud správce hodlá údaje dále zpracovávat pro jiný účel, než je účel, pro který byly údaje získány, poskytne subjektu údajů ještě před uvedeným dalším zpracováním informace o tomto jiném účelu a příslušné další informace uvedené v odstavci 2.

4. Odstavce 1 a 3a se nepoužijí, pokud a do té míry, v níž:
- a) subjekt údajů již uvedené informace má; nebo
 - b) se ukáže, že poskytnutí takových informací není možné nebo by vyžadovalo nepřiměřené úsilí; to platí zejména v případě zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely s výhradou podmínek a záruk uvedených v čl. 83 odst. 1 nebo pokud je pravděpodobné, že uplatnění práva uvedeného v odstavci 1 by znemožnilo nebo výrazně ztížilo dosažení cílů spojených s účely archivace ve veřejném zájmu, účely vědeckého a historického výzkumu nebo statistickými účely; v takových případech přijme správce vhodná opatření na ochranu práv, svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů, včetně zpřístupnění daných informací veřejnosti; nebo
 - c) je získávání nebo zpřístupnění výslovně stanoveno právními předpisy Unie nebo členského státu, jimž správce podléhá, v nichž jsou stanovena vhodná opatření na ochranu oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo
 - d) údaje musí zůstat důvěrné s ohledem na povinnost zachovávat služební tajemství regulovanou právem Unie nebo členského státu, včetně statutární povinnosti mlčenlivosti.

Článek 15

Právo subjektu údajů na přístup

1. Subjekt údajů má právo získávat od správce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a pokud se tyto osobní údaje zpracovávají, má právo získat přístup k údajům a k informacím týkajícím se:
- a) účelů zpracování;
 - b) kategorií příslušných osobních údajů;

- c) příjemců nebo kategorií příjemců, kterým osobní údaje byly nebo budou zpřístupněny, zejména příjemců ve třetích zemích nebo z řad mezinárodních organizací;
 - d) plánovaná doba, po kterou budou osobní údaje uchovávány, je-li to možné, nebo není-li to možné, kritéria použitá pro stanovení této doby;
 - e) existence práva požadovat od správce opravu nebo výmaz osobních údajů týkajících se subjektu údajů, nebo omezení zpracování těchto osobních údajů, nebo vznést námitku proti zpracování těchto osobních údajů;
 - f) existence práva podat stížnost k orgánu dozoru;
 - g) veškerých dostupných informací o zdroji osobních údajů, pokud nejsou získány od subjektu údajů;
 - h) skutečnosti, že dochází k automatickému rozhodování, včetně profilování, uvedenému v čl. 20 odst. 1 a 3, a přinejmenším v těchto případech smysluplné informace týkající se použitého postupu, jakož i významu a předpokládaných důsledků takového zpracování pro subjekt údajů.
- 1a. Pokud se osobní údaje předávají do třetí země nebo mezinárodní organizaci, má subjekt údajů právo být informován o vhodných zárukách podle článku 42, které se vztahují na předání.

- 1b. Správce poskytne kopii zpracovávaných osobních údajů. Za další kopie na žádost subjektu údajů může správce účtovat přiměřený poplatek na základě administrativních nákladů. Jestliže subjekt údajů podává žádost v elektronické podobě, poskytují se informace v elektronické podobě, která se běžně používá, pokud subjekt údajů nepožádá o jiný způsob.
2. (...)
- 2a. Právem získat kopii uvedenou v odstavci 1b nejsou nepříznivě dotčena práva a svobody jiných osob.
3. (...)
4. (...)

ODDÍL 3

OPRAVA A VÝMAZ

Článek 16

Právo na opravu

Subjekt údajů má právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu opravil nepřesné osobní údaje, které se ho týkají. S ohledem na účely, pro něž jsou údaje zpracovány, má subjekt údajů právo na doplnění neúplných osobních údajů, mimo jiné i poskytnutím dodatečného prohlášení.

Článek 17

Právo na výmaz (právo „být zapomenut“)

1. Subjekt údajů má právo na to, aby správce bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se daného subjektu údajů týkají, a správce má povinnost osobní údaje bez zbytečného odkladu vymazat, pokud je splněn jeden z těchto důvodů:
 - a) údaje již nejsou potřebné pro účely, pro které byly shromážděny nebo jinak zpracovány;
 - b) subjekt údajů odvolá souhlas, na jehož základě byly údaje podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) zpracovány a pokud neexistuje žádný další právní důvod pro zpracování údajů;
 - c) subjekt údajů vznesl námitky proti zpracování osobních údajů podle čl. 19 odst. 1 a neexistují žádné převažující oprávněné důvody pro zpracování nebo subjekt údajů vznesl námitky proti zpracování osobních údajů podle čl. 19 odst. 2;
 - d) údaje byly zpracovány nezákonně;
 - e) údaje musí být vymazány z důvodu splnění právní povinnosti stanovené v právním předpisu Unie nebo členského státu, které správce podléhá;
 - f) údaje byly shromážděny v souvislosti s nabídkou služeb informační společnosti podle čl. 8 odst. 1.
- 1a. (...)
2. (...)

- 2a. Jestliže správce osobní údaje zveřejnil a je povinen údaje podle odstavce 1 vymazat, správce s ohledem na dostupnou technologii a náklady na provádění přijme přiměřené kroky, včetně technických opatření, aby informoval správce, kteří údaje zpracovávají, že je subjekt údajů žádá, aby vymazali veškeré odkazy na tyto osobní údaje, jejich kopie či replikace.
3. Odstavce 1 a 2 se neuplatní, pokud je zpracování osobních údajů nezbytné:
- a) pro výkon práva na svobodu projevu a informace;
 - b) pro splnění právní povinnosti, jež vyžaduje zpracování osobních údajů podle právních předpisů Unie nebo členského státu, kterým správce podléhá, nebo pro splnění úkolu provedeného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen;
 - c) z důvodů veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví v souladu s čl. 9 odst. 2 písm. h) a hb) a čl. 9 odst. 4;
 - d) pro účely archivace ve veřejném zájmu nebo pro účely vědeckého a historického výzkumu či pro statistické účely v souladu s čl. 83 odst. 1, pokud je pravděpodobné, že by právo uvedené v odstavci 1 znemožnilo nebo vážně ohrozilo splnění cílů spojených s účely archivace ve veřejném zájmu, s účely vědeckého a historického výzkumu nebo statistickými účely;
 - e) pro stanovení, výkon nebo obhajobu právních nároků.
4. (...)
5. (...)
6. (...)
7. (...)
8. (...)
9. (...)

Právo na omezení zpracování

1. Subjekt údajů má právo na to, aby správce omezil zpracování osobních údajů, jestliže:
 - a) subjekt údajů popírá přesnost údajů, a to na dobu potřebnou k tomu, aby správce mohl přesnost údajů ověřit;
 - ab) zpracování je nezákonné a subjekt údajů odmítá jejich výmaz a žádá místo toho o omezení jejich použití;
 - b) správce již osobní údaje nepotřebuje pro účely zpracování, ale subjekt údajů je požaduje pro uplatnění, výkon nebo obhajobu právních nároků;
 - c) vznesl námitku proti zpracování podle čl. 19 odst. 1, dokud nebude ověřeno, zda oprávněné důvody správce převažují nad oprávněnými důvody subjektu údajů.
2. Pokud bylo zpracování osobních údajů omezeno podle odstavce 1, mohou být tyto údaje s výjimkou jejich uchovávání zpracovávány pouze se souhlasem subjektu údajů, nebo z důvodu uplatnění, výkonu nebo obhajoby právních nároků, z důvodu ochrany práv jiné fyzické nebo právnické osoby nebo z důvodů důležitého veřejného zájmu Unie nebo některého členského státu.
3. Subjekt údajů, který dosáhl omezení zpracování podle odstavce 1, je správcem předem upozorněn na to, že bude omezení zpracování zrušeno.

Článek 17b

Oznamovací povinnost ohledně opravy, výmazu nebo omezení

Správce oznamuje jednotlivým příjemcům, jimž byly údaje zpřístupněny, veškeré opravy, výmazy nebo omezení zpracování provedené v souladu s články 16, 17a a čl. 17 odst. 1, s výjimkou případů, kdy se to ukáže jako nemožné nebo to vyžaduje nepřiměřené úsilí. Správce informuje subjekt údajů o těchto příjemcích, pokud to subjekt údajů požaduje.

Článek 18

Právo na přenositelnost údajů

1. (...)
2. Subjekt údajů má právo získat osobní údaje, které se ho týkají, jež poskytl správci, ve strukturovaném, běžně používaném a strojově čitelném formátu, a právo předat tyto údaje jinému správci, aniž by tomu správce, kterému byly údaje poskytnuty, bránil, a to v případech, že:
 - a) zpracování je založeno na souhlasu podle čl. 6 odst. 1 písm. a) nebo čl. 9 odst. 2 písm. a) nebo na smlouvě podle čl. 6 odst. 1 písm. b); a
 - b) zpracování se provádí automaticky.
- 2a. (nový) Při výkonu svého práva na přenositelnost údajů podle odstavce 1, má subjekt údajů právo na to, aby údaje byly předávány přímo mezi jednotlivými správci, pokud je to technicky proveditelné.
- 2a. Výkonem tohoto práva nejsou dotčena ustanovení článku 17. Právo uvedené v odstavci 2 se neuplatní na zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.

2aa. Právem uvedeným v odstavci 2 nemohou být nepříznivě dotčena práva a svobody jiných osob.

3. (...)

ODDÍL 4

PRÁVO VZNÉST NÁMITKU A AUTOMATICKÉ INDIVIDUÁLNÍ ROZHODOVÁNÍ

Článek 19

Právo vznést námitku

1. Subjekt údajů má z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace právo kdykoli vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se jej týkají, na základě čl. 6 odst. 1 písm. e) nebo f), včetně profilování založeného na těchto ustanoveních. Správce osobní údaje dále nezpracovává, pokud neprokáže závažné oprávněné důvody pro zpracování, které převažují nad zájmy nebo právy a svobodami subjektu údajů, nebo pro uplatnění, výkon nebo obhajobu právních nároků.
2. Pokud se osobní údaje zpracovávají pro účely přímého marketingu, má subjekt údajů právo vznést kdykoli námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, pro tento marketing, což zahrnuje i profilování, pokud se týká tohoto přímého marketingu.
- 2a. Pokud subjekt údajů vznesl námitku proti zpracování pro účely přímého marketingu, nebudou již osobní údaje pro tyto účely zpracovávány.
- 2b. (nový) Subjekt údajů je na právo uvedené v odstavcích 1 a 2 výslovně upozorněn a toto právo je uvedeno zřetelně a odděleně od jakýchkoli jiných informací, a to nejpozději v okamžiku první komunikace se subjektem údajů.

- 2b. V souvislosti s využíváním služeb informační společnosti a aniž je dotčena směrnice 2002/58/ES, může subjekt údajů uplatnit své právo vznést námitku automatizovanými prostředky pomocí technických specifikací.
- 2aa. Jsou-li údaje zpracovávány pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely podle čl. 83 odst. 1, má subjekt údajů, z důvodů týkajících se jeho konkrétní situace, právo vznést námitku proti zpracování osobních údajů, které se ho týkají, ledaže je zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného z důvodů veřejného zájmu.
3. (...)

Článek 20

Automatické individuální rozhodování, včetně profilování

1. Subjekt údajů má právo nebýt předmětem žádného rozhodnutí založeného výhradně na automatickém zpracování, včetně profilování, které má pro něho právní účinky nebo se jej obdobným způsobem významně dotýká.
- 1a. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud je rozhodnutí:
- a) nezbytné k uzavření nebo plnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem údajů; nebo
 - b) povoleno právem Unie nebo členského státu, kterému správce podléhá a které rovněž stanoví vhodná opatření zajišťující ochranu práv a svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů; nebo
 - c) založeno na výslovném souhlasu subjektu údajů.

- 1b. V případech uvedených v odst. 1a písm. a) a c) provede správce údajů vhodná opatření na ochranu práv a svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů, alespoň práva na lidský zásah ze strany správce, práva vyjádřit svůj názor a práva napadnout rozhodnutí.
2. (...)
3. Rozhodnutí uvedená v odstavci 1a se neopírají o zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1, pokud se neuplatní čl. 9 odst. 2 písm. a) nebo g) a nejsou zavedena vhodná opatření pro zajištění práv a svobod a oprávněných zájmů subjektu údajů.
4. (...)
5. (...)

ODDÍL 5

Omezení

Článek 21

Omezení

1. Právo Unie nebo členského státu, kterému podléhá správce nebo zpracovatel, může prostřednictvím legislativního opatření omezit rozsah povinností a práv uvedených v článcích 12 až 20 a v článku 32, jakož i v článku 5, v rozsahu, v jakém ustanovení tohoto článku odpovídají právům a povinnostem stanoveným v článcích 12 až 20, jestliže takové omezení respektuje podstatu základních práv a svobod a představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s cílem zajistit:
 - aa) vnitrostátní bezpečnost;
 - ab) obranu;
 - a) veřejnou bezpečnost;
 - b) prevenci, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkon trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení;
 - c) jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu Unie nebo členského státu, zejména důležitý hospodářský nebo finanční zájem Unie nebo členského státu, včetně peněžních, rozpočtových a daňových záležitostí, veřejného zdraví a sociálního zabezpečení;
 - ca) ochranu nezávislosti soudnictví a soudních řízení;
 - d) prevenci, vyšetřování, odhalování a stíhání porušování deontologických pravidel pro regulovaná povolání;
 - e) monitorovací, inspekční nebo regulační funkci spojenou, i pouze příležitostně, s výkonem veřejné moci v případech uvedených v písmenech aa), ab), a), b), c) a d);

- f) ochranu subjektu údajů nebo práv a svobod druhých;
 - g) vymáhání občanskoprávních nároků.
2. Každé legislativní opatření uvedené v odstavci 1 zejména obsahuje konkrétní ustanovení, alespoň, je-li to relevantní, pokud jde o:
- a) účely zpracování nebo kategorie zpracování;
 - b) kategorie osobních údajů;
 - c) rozsah zavedených omezení;
 - d) záruky, jež zamezí zneužití údajů nebo nezákonnému přístupu k nim či jejich nezákonném předávání;
 - e) specifikaci správců nebo kategorie správců;
 - f) doby uchovávání a platných záruk s ohledem na povahu, rozsah a účely zpracování nebo kategorie zpracování;
 - g) rizika z hlediska práv a svobod subjektů údajů; a
 - h) právo subjektu údajů být informován o daném omezení, pokud toto informování nemůže být na újmu účelu omezení.

KAPITOLA IV SPRÁVCE A ZPRACOVATEL

ODDÍL 1 OBECNÉ POVINNOSTI

Článek 22

Odpovědnost správce

1. S ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování, jakož i na rizika s různou mírou pravděpodobnosti a závažnosti pro práva a svobody fyzických osob zavede správce vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil a byl schopen prokázat, že zpracování osobních údajů je prováděno v souladu s tímto nařízením. Tato opatření se přezkoumají a v případě potřeby aktualizují.
2. (...)
- 2a. Pokud je to s ohledem na činnosti zpracování přiměřené, zahrnují opatření uvedená v odstavci 1 uplatňování vhodných politik v oblasti ochrany údajů ze strany správce.
- 2b. Jednou z možností, jak prokázat, že správce plní příslušné povinnosti, je dodržování schválených kodexů chování podle článku 38 nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 39.
3. (...)
4. (...)

Ochrana údajů již od návrhu a standardní nastavení ochrany údajů

1. S ohledem na aktuální technické možnosti a náklady na provádění a s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i k rizikům s různou mírou pravděpodobnosti a závažnosti pro práva a svobody fyzických osob, jež s sebou zpracování nese, zavede správce jak v době určení prostředků pro zpracování, tak v době zpracování samotného přiměřená technická a organizační opatření, jako je pseudonymizace, jejichž účelem je provádět zásady ochrany údajů, například minimalizaci, účinným způsobem a s cílem zahrnout do zpracování nezbytné záruky, tak aby splňovalo požadavky tohoto nařízení a chránilo práva subjektů údajů.
2. Správce zavede vhodná technická a organizační opatření s cílem zajistit, aby se standardně zpracovávaly pouze osobní údaje, jež jsou pro každý konkrétní účel daného zpracování nezbytné; to se týká množství shromážděných údajů, rozsahu jejich zpracování, doby jejich uchovávání a jejich dostupnosti. Tato opatření zejména zajistí, aby osobní údaje nebyly standardně bez zásahu dotčené fyzické osoby zpřístupněny neomezenému počtu osob.
- 2a. Jednou z možností, jak prokázat soulad s požadavky stanovenými v odstavcích 1 a 2, je schválený mechanismus pro vydávání osvědčení podle článku 39.
3. (...)
4. (...)

Článek 24

Společní správci

1. Pokud účely a prostředky zpracování osobních údajů stanoví společně dva nebo více správců, jedná se o společné správce. Ti určí transparentním způsobem a prostřednictvím vzájemného ujednání svou odpovědnost za plnění povinností podle tohoto nařízení, zejména pokud jde o výkon práv subjektu údajů, a své povinnosti poskytovat informace uvedené v člancích 14 a 14a, pokud příslušnou odpovědnost správců nestanovují právní předpisy Unie nebo členského státu, jimž správci podléhají. V uvedeném ujednání může být stanovena kontaktní osoba pro subjekty údajů.
2. Bez ohledu na podmínky ujednání uvedeného v odstavci 1 může subjekt údajů uplatňovat svá práva podle tohoto nařízení u každého ze správců i vůči každému z nich.
3. Toto ujednání náležitě zohlední příslušné skutečné úlohy společných správců a jejich vztahy vůči subjektům údajů, přičemž subjekt údajů je o podstatě ujednání informován.

Článek 25

Zástupci správců, kteří nejsou usazení v Unii

1. Pokud se použije čl. 3 odst. 2, správce nebo zpracovatel písemně jmenuje svého zástupce v Unii.
2. Tato povinnost se nevztahuje na:
 - a) (...);
 - b) zpracování, které je příležitostné, nezahrnuje ve velkém měřítku zpracování zvláštních kategorií údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nebo zpracování údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedené v článku 9a, a u něhož je nepravděpodobné, že by s ohledem na svoji povahu, kontext, rozsah a účely představovalo riziko pro práva a svobody fyzických osob; nebo

- c) veřejný orgán nebo veřejnoprávní subjekt.
 - d) (...)
3. Zástupce je usazen v jednom z členských států, ve kterém se vyskytují subjekty údajů, jejichž osobní údaje jsou zpracovávány v souvislosti s nabízeným zbožím či službami, nebo jejichž chování je monitorováno.
- 3a. Zástupce je správcem nebo zpracovatelem zmocněn v tom smyslu, že se na něj vedle správce nebo zpracovatele nebo místo nich mohou obracet zejména orgány dozoru a subjekty údajů ohledně všech otázek souvisejících se zpracováním osobních údajů za účelem zajištění souladu s tímto nařízením.
4. Tím, že správce nebo zpracovatel jmenuje svého zástupce, nejsou dotčeny právní kroky, které by mohly být zahájeny proti správci nebo zpracovateli samotnému.

Článek 26

Zpracovatel

1. Pokud má být zpracování prováděno jménem správce, správce využívá pouze zpracovatele poskytující dostatečné záruky, pokud jde o zavádění vhodných technických a organizačních opatření, aby zpracování splňovalo požadavky tohoto nařízení a aby byla zajištěna ochrana práv subjektu údajů.
- 1a. Zpracovatel neangažuje dalšího zpracovatele bez předchozího konkrétního nebo obecného písemného souhlasu správce. V případě obecného souhlasu by zpracovatel měl vždy správce informovat o veškerých zamýšlených změnách týkajících se přijetí dalších zpracovatelů nebo jejich nahrazení, a poskytnout tak správci příležitost vyslovit vůči těmto změnám námitky.

2. Provádění zpracování zpracovatelem se řídí smlouvou nebo jiným právním aktem podle právních předpisů Unie nebo členského státu zavazujícími zpracovatele vůči správci, v nichž je stanoven předmět a doba trvání zpracování, povaha a účel zpracování, typ osobních údajů a kategorie subjektů údajů, povinnosti a práva správce, a které zejména stanoví, že zpracovatel:
- a) zpracovává osobní údaje pouze na základě doložených pokynů správce, mimo jiné i pokud jde o předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci, pokud mu toto zpracování již neukládají právní předpisy Unie nebo členského státu, jimž správce podléhá; v takovém případě zpracovatel správce informuje o tomto právním požadavku před zpracováním údajů, ledaže by tyto právní předpisy toto informování zakazovaly z důležitých důvodů veřejného zájmu;
 - b) zajistí, aby se osoby oprávněné zpracovávat osobní údaje zavázaly k mlčenlivosti nebo aby se na ně povinnost mlčenlivosti vztahovala ze zákona;
 - c) přijme všechna opatření požadovaná podle článku 30;
 - d) dodržuje podmínky pro angažování dalšího zpracovatele uvedené v odstavcích 1a a 2a;
 - e) při zohlednění povahy zpracování, je správci nápomocen prostřednictvím vhodných technických a organizačních opatření, pokud je to možné, pro splnění správce povinnosti reagovat na žádosti o výkon práv subjektu údajů stanovených v kapitole III;
 - f) je správci nápomocen při zajišťování souladu s povinnostmi podle článků 30 až 34, a to při zohlednění povahy zpracování a informací, jež má zpracovatel k dispozici;
 - g) v souladu s rozhodnutím správce všechny osobní údaje buď vymaže, nebo je vrátí správci po ukončení poskytování služeb spojených se zpracováním údajů, a vymaže existující kopie, pokud právo Unie nebo členského státu nepožaduje uchování daných údajů;

- h) poskytne správci veškeré informace potřebné k prokázání toho, že byly splněny povinnosti stanovené v tomto článku, a umožní audity, včetně inspekci, prováděné správcem nebo jiným auditorem, kterého správce pověřil, a k těmto auditům přispěje. Zpracovatel neprodleně informuje správce v případě, že podle jeho názoru určitý pokyn porušuje toto nařízení nebo ustanovení Unie nebo členského státu týkající se ochrany údajů.
- 2a. Pokud zpracovatel angažuje dalšího zpracovatele, aby jménem správce provedl určité činnosti zpracování, musí být tomuto dalšímu zpracovateli uloženy na základě smlouvy nebo jiného právního aktu podle právních předpisů Unie nebo členského státu stejné povinnosti na ochranu údajů, jaké jsou uvedeny ve smlouvě nebo jiném právním aktu mezi správcem a zpracovatelem podle odstavce 2, a to zejména poskytnutí dostatečných záruk, pokud jde o zavedení náležitých technických a organizačních opatření, aby zpracování splňovalo požadavky tohoto nařízení. V případě, že uvedený další zpracovatel neplní své povinnosti v oblasti ochrany údajů, je za plnění povinností dotyčného dalšího zpracovatele i nadále plně odpovědný vůči správci prvotní zpracovatel.
- 2aa. Jednou z možností, jak prokázat dostatečné záruky podle odstavců 1 a 2a, je skutečnost, že zpracovatel dodržuje schválený kodex chování podle článku 38 nebo schválený mechanismus pro vydávání osvědčení podle článku 39.
- 2ab. Aniž jsou dotčeny individuální smlouvy mezi správcem a zpracovatelem, mohou být smlouvy nebo jiné právní akty podle odstavců 2 a 2a založeny zcela nebo částečně na standardních smluvních doložkách podle odstavců 2b a 2c, mimo jiné i v případě, že jsou součástí osvědčení uděleného správci či zpracovateli podle článků 39 a 39a.
- 2b. Pro záležitosti uvedené v odstavcích 2 a 2a může standardní smluvní doložky stanovit Komise přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

- 2c. Pro záležitosti uvedené v odstavcích 2 a 2a může standardní smluvní doložky přijmout orgán dozoru v souladu s mechanismem jednotnosti uvedeným v článku 57.
3. Smlouva nebo jiný právní akt podle odstavců 2 a 2a musí být vyhotoveny písemně, a to i v elektronické podobě.
4. Aniž jsou dotčeny články 77, 79 a 79b, pokud zpracovatel v rozporu s tímto nařízením určuje účel a prostředky zpracování údajů, považuje se ve vztahu k takovému zpracování za správce.
5. (...)

Článek 27

Zpracování z pověření správce a zpracovatele

Zpracovatel a kdokoli, kdo jedná z pověření správce nebo zpracovatele a má přístup k osobním údajům, může tyto osobní údaje zpracovávat pouze na pokyn správce s výjimkou situace, kdy je k jejich zpracování povinován právem Unie nebo členského státu.

Článek 28

Záznamy o činnostech zpracování

1. Každý správce a jeho případný zástupce povede záznamy o činnostech zpracování, za něž je odpovědný. Uvedené záznamy obsahují tyto informace:
- a) jméno a kontaktní údaje správce a případného společného správce, zástupce správce a případně inspektora ochrany údajů;
 - b) (...)
 - c) účely zpracování;

- d) popis kategorií subjektů údajů a kategorií osobních údajů;
 - e) kategorie příjemců, kterým byly nebo budou osobní údaje zpřístupněny, včetně příjemců v třetích zemích;
 - f) v příslušných případech předávání údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, včetně informací, jež danou třetí zemi či mezinárodní organizaci identifikují, a v případě předávání podle čl. 44 odst. 1 písm. h) doložení vhodných záruk;
 - g) pokud možno plánované lhůty pro výmaz jednotlivých kategorií údajů;
 - h) tam, kde je to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 30 odst. 1.
- 2a. Každý zpracovatel a případně jeho zástupce povede záznamy o všech kategoriích činností zpracování osobních údajů, prováděných jménem správce, jež obsahují:
- a) jméno a kontaktní údaje zpracovatele nebo zpracovatelů a každého správce, jehož jménem zpracovatel jedná, případně i zástupce správce nebo zpracovatele a inspektora ochrany údajů;
 - b) (...)
 - c) kategorie zpracování prováděného jménem každého ze správců;
 - d) v příslušných případech předávání údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, včetně informací, jež danou třetí zemi či mezinárodní organizaci identifikují, a v případě předávání podle čl. 44 odst. 1 písm. h) doložení vhodných záruk;
 - e) tam, kde je to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 30 odst. 1.

- 3a. Záznamy podle odstavců 1 a 2a musí být vyhotoveny písemně, a to i v elektronické podobě.
3. Na požádání poskytne správce, zpracovatel a případně zástupce správce nebo zpracovatele záznamy orgánu dozoru.
4. Povinnosti uvedené v odstavcích 1 a 2a se nepoužijí pro podnik nebo organizaci zaměstnávající méně než 250 osob, ledaže zpracování, které provádí, může představovat riziko pro práva a svobody subjektu údajů, zpracování není příležitostné, nebo zahrnuje zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 nebo zpracování údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedených v čl. 9a.
5. (...)
6. (...)

Článek 29

Spolupráce s orgánem dozoru

1. Správce a zpracovatel, a případně zástupce správce nebo zpracovatele, spolupracují na požádání s orgánem dozoru při výkonu jeho úkolů.
2. (...)

ODDÍL 2

BEZPEČNOST ÚDAJŮ

Článek 30

Bezpečnost zpracování

1. S ohledem na aktuální technické možnosti a náklady na provádění a s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování, jakož i k rizikům s různou mírou pravděpodobnosti a závažnosti pro práva a svobody fyzických osob zavedou správce a zpracovatel náležitá technická a organizační opatření, aby byla zajištěna úroveň bezpečnosti odpovídající danému riziku, případně mimo jiné včetně:
 - a) pseudonymizace a šifrování osobních údajů;
 - b) schopnosti zajistit neustálou důvěrnost, integritu, dostupnost a odolnost systémů a služeb souvisejících se zpracováním osobních údajů;
 - c) schopnosti obnovit dostupnost údajů a přístup k nim včas v případě fyzických či technických incidentů;
 - d) procesu pravidelného testování, posuzování a hodnocení účinnosti zavedených technických a organizačních opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování.
- 1a. Při posuzování vhodné úrovně bezpečnosti se zohlední zejména rizika, která představuje zpracování údajů, zejména náhodné nebo nezákonné zničení, ztráta, pozměňování, neoprávněné zpřístupnění předávaných, uchovávaných nebo jinak zpracovávaných údajů, nebo neoprávněný přístup k nim.
2. (...)
- 2a. Jednou z možností, jak prokázat soulad s požadavky stanovenými v odstavci 1, je dodržování schváleného kodexu chování podle článku 38 nebo uplatňování schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 39.

- 2b. Správce a zpracovatel přijmou opatření pro zajištění toho, že kdokoli, kdo jedná z pověření správce nebo zpracovatele a má přístup k osobním údajům, zpracovává tyto osobní údaje pouze na pokyn správce, pokud mu toto zpracování již neukládají právní předpisy Unie nebo členského státu.
3. (...)
4. (...)

Článek 31

Ohlašování případů porušení ochrany osobních údajů orgánu dozoru

1. Dojde-li k porušení ochrany osobních údajů, správce jej bez zbytečného odkladu, a je-li to možné, nejpozději do 72 hodin poté, co je o něm uvědoměn, ohlásí orgánu dozoru příslušnému podle článku 51, ledaže by nebylo pravděpodobné, že porušením ochrany osobních údajů vznikne riziko pro práva a svobody fyzických osob. Pokud není případ ohlášen orgánu dozoru do 72 hodin, je k ohlášení třeba připojit odůvodnění.
- 1a. (...)
2. Poté, co zpracovatel zjistí porušení ochrany osobních údajů, ohlásí je bez zbytečného odkladu správci.
3. Ohlášení podle odstavce 1 musí přinejmenším obsahovat:
- a) popis povahy daného případu porušení ochrany osobních údajů včetně, pokud je to možné, kategorií a přibližného počtu dotčených subjektů údajů a kategorií a přibližného množství dotčených záznamů údajů;
 - b) jméno a kontaktní údaje inspektora ochrany údajů nebo jiné kontaktní osoby, která může poskytnout bližší informace;
 - c) (...)

- d) popis možných důsledků porušení ochrany osobních údajů;
 - e) popis opatření, která správce přijal nebo navrhl k přijetí s cílem vyřešit dané porušení ochrany osobních údajů, případně včetně opatření ke zmírnění jeho nežádoucích účinků.
 - f) (...)
- 3a. V případě, že není možné poskytnout informace současně, mohou být poskytnuty postupně bez dalšího zbytečného odkladu.
4. Správce dokumentuje veškeré případy porušení ochrany osobních údajů, přičemž uvede skutečnosti, které se týkají daného porušení, jeho účinky a kroky podniknuté pro nápravu. Tato dokumentace musí orgánu dozoru umožnit ověření souladu s tímto článkem.
5. (...)
6. (...)

Článek 32

Oznamování případů porušení ochrany osobních údajů subjektu údajů

1. Pokud je pravděpodobné, že porušení ochrany osobních údajů bude představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, správce oznámí tyto případy porušení osobních údajů bez zbytečného odkladu subjektu údajů.
2. V oznámení určeném subjektu údajů podle odstavce 1 se za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků popíše povaha porušení ochrany osobních údajů a uvedou se v něm přinejmenším informace a doporučení podle čl. 31 odst. 3 písm. b), d) a e).

3. Oznámení určené subjektu údajů uvedené v odstavci 1 se nevyžaduje, jestliže:
 - a) správce zavedl náležitá technická a organizační ochranná opatření a tato opatření byla použita u údajů dotčených porušením ochrany osobních údajů, zejména taková, která činí údaje nesrozumitelnými pro kohokoli, kdo není oprávněn k nim mít přístup, jako je například šifrování; nebo
 - b) správce přijal následná opatření, která zajistí, aby již nebylo pravděpodobné, že vznikne vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů podle odstavce 1; nebo
 - c) by to vyžadovalo nepřiměřené úsilí. V takovémto případě dojde místo toho spíše k veřejnému oznámení nebo podobnému opatření, s jehož pomocí budou subjekty údajů informovány stejně účinným způsobem.
4. Jestliže správce dotčenému subjektu údajů případ porušení ochrany osobních údajů dosud neoznámil, orgán dozoru, který posoudil pravděpodobnost toho, že tímto porušením vznikne vysoké riziko, může požadovat, aby tak učinil, nebo může rozhodnout, aby byla splněna kterákoli z podmínek uvedených v odstavci 3.
5. (...)
6. (...)

ODDÍL 3

POSOUZENÍ DOPADU NA OCHRANU ÚDAJŮ A PŘEDCHOZÍ KONZULTACE

Článek 33

Posouzení dopadu na ochranu údajů

1. Pokud je pravděpodobné, že druh zpracování, a to zejména využití nových technologií, bude s ohledem na povahu, rozsah, kontext a účely zpracování představovat vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, provede správce před zpracováním posouzení dopadu plánovaných operací zpracování na ochranu osobních údajů. Pro soubor podobných operací zpracování, které představují podobné riziko, může být dostačující jedno posouzení.

- 1a. Při provádění posouzení dopadu na ochranu údajů si správce vyžádá posudek inspektora ochrany údajů, byl-li jmenován.
2. Posouzení dopadu na ochranu údajů podle odstavce 1 je nutné zejména v těchto případech:
- a) systematické a rozsáhlé vyhodnocování osobních aspektů týkajících se fyzických osob, které je založeno na automatickém zpracování, včetně profilování, a na němž se zakládají rozhodnutí, která vyvolávají ve vztahu k fyzickým osobám právní účinky nebo mají na fyzické osoby závažný dopad;
 - b) rozsáhlé zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v čl. 9 odst. 1 nebo údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedených v článku 9a;
 - c) rozsáhlé systematické monitorování veřejně přístupných prostorů.
 - d) (...)
 - e) (...)
- 2a. Orgán dozoru sestaví a zveřejní seznam druhů operací zpracování, které podléhají požadavku na posouzení dopadu na ochranu údajů podle odstavce 1. Orgán dozoru uvedené seznamy předá Evropské radě pro ochranu údajů.
- 2b. Orgán dozoru může rovněž sestavit a zveřejnit seznam druhů operací zpracování, u nichž není posouzení dopadu na ochranu údajů nutné. Orgán dozoru uvedené seznamy předá Evropské radě pro ochranu údajů.
- 2c. Před přijetím seznamů podle odstavců 2a a 2b použije příslušný orgán dozoru mechanismus jednotnosti uvedený v článku 57, pokud tyto seznamy zahrnují činnosti zpracování související s nabídkou zboží či služeb subjektům údajů nebo s monitorováním jejich chování v několika členských státech, nebo jestliže dané seznamy mohou výrazně ovlivnit volný pohyb osobních údajů v rámci Unie.

3. Posouzení obsahuje přinejmenším:
- a) systematický popis plánovaných operací zpracování a účely zpracování, případně včetně oprávněných zájmů správce;
 - b) posouzení nezbytnosti a přiměřenosti operací zpracování z hlediska účelů;
 - c) posouzení rizik pro práva a svobody subjektů údajů uvedených v odstavci 1;
 - d) plánovaná opatření k řešení rizik, včetně záruk, bezpečnostních opatření a mechanismů k zajištění ochrany osobních údajů a k prokázání souladu s tímto nařízením, a to s přihlédnutím k právům a oprávněným zájmům subjektů údajů a dalších dotčených osob.
- 3a. Dodržování schválených kodexů chování podle článku 38 ze strany příslušných správců nebo zpracovatelů se řádně zohlední při posuzování dopadu operací zpracování prováděných těmito správci či zpracovateli, zejména pro účely posouzení dopadu na ochranu údajů.
4. Správce ve vhodných případech získá k zamýšlenému zpracování stanovisko subjektů údajů nebo jejich zástupců, aniž by byla dotčena ochrana obchodních či veřejných zájmů nebo bezpečnost operací zpracování.
5. Pokud má zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nebo e) právní základ v právním předpisu Unie nebo právním předpisu členského státu, kterému správce podléhá, a tento právní předpis upravuje konkrétní operaci zpracování nebo soubor takových operací a pokud bylo *posouzení dopadu na ochranu údajů* již provedeno jakožto součást obecného posouzení dopadů v souvislosti s přijetím tohoto právního základu, odstavce 1 až 3 se nepoužijí, ledaže by členské státy považovaly provedení tohoto posouzení před činnostmi zpracování za nezbytné.

6. (...)
7. (...)
8. Správce případně provede přezkum s cílem posoudit, zda je zpracování osobních údajů prováděno v souladu s posouzením dopadu na ochranu údajů alespoň v případech, kdy dojde ke změně rizika, jež představují operace zpracování.

Článek 34

Předchozí konzultace

1. (...)
2. Správce konzultuje před zpracováním osobních údajů orgán dozoru, pokud z posouzení dopadu na ochranu údajů podle článku 33 vyplývá, že dané zpracování by představovalo vysoké riziko v případě, že správce nepřijme za účelem zmírnění tohoto rizika.
3. Pokud se orgán dozoru domnívá, že by zamýšlené zpracování uvedené v odstavci 2 nebylo v souladu s tímto nařízením, zejména pokud správce nedostatečně určil či zmínil riziko, uvedený orgán na to správce a případně zpracovatele údajů nejpozději do osmi týdnů od žádosti o konzultaci písemně upozorní a může uplatnit jakoukoli ze svých pravomocí podle článku 53. Tato lhůta může být s ohledem na složitost zamýšleného zpracování prodloužena o dalších šest týdnů. Pokud se uplatní prodloužená lhůta, správce a případně zpracovatel údajů jsou o tomto prodloužení, včetně jeho odůvodnění informováni do jednoho měsíce od přijetí žádosti. Tyto lhůty mohou být pozastaveny, dokud kontrolní orgán neobdrží veškeré informace, o které mohl požádat pro účely konzultace.

4. (...)
5. (...)
6. Při konzultaci orgánu dozoru podle odstavce 2 poskytne správce orgánu dozoru informace o těchto aspektech:
 - a) ve vhodných případech příslušná odpovědnost správce, společných správců a zpracovatelů zapojených do zpracování, zejména v případě zpracování v rámci skupiny podniků;
 - b) účely a způsoby zamýšleného zpracování;
 - c) opatření a záruky poskytnuté za účelem ochrany práv a svobod subjektů údajů podle tohoto nařízení;
 - d) případně kontaktní údaje orgánu pro ochranu údajů;
 - e) posouzení dopadu na ochranu údajů podle článku 33 a
 - f) veškeré další informace, o které orgán dozoru požádá.
7. Členské státy konzultují orgán dozoru během přípravy návrhu legislativního opatření, které má být přijato vnitrostátním parlamentem, nebo návrhu regulačního opatření založeného na takovém legislativním opatření, jež souvisí se zpracováním osobních údajů.
- 7a. Bez ohledu na odstavec 2 mohou právní předpisy členských států od správců požadovat, aby konzultovali orgán dozoru a získali od něj předchozí povolení, pokud jde o zpracování osobních údajů správcem za účelem vykonání úkolu ve veřejném zájmu, včetně zpracování těchto údajů v souvislosti se sociální ochranou a veřejným zdravím.
8. (...)
9. (...)

ODDÍL 4

INSPEKTOR OCHRANY ÚDAJŮ

Článek 35

Jmenování inspektora ochrany údajů

1. Správce a zpracovatel jmenují inspektora ochrany údajů v každém případě, kdy:
 - a) zpracování provádí veřejný orgán či veřejnoprávní subjekt, s výjimkou soudů jednajících v rámci svých soudních pravomocí; nebo
 - b) hlavní činnosti správce nebo zpracovatele spočívají v operacích zpracování, které kvůli své povaze, svému rozsahu nebo svým účelům vyžadují rozsáhlé pravidelné a systematické monitorování subjektů údajů; nebo
 - c) hlavní činnosti správce nebo zpracovatele spočívají ve zpracování rozsáhlé škály zvláštních kategorií údajů uvedených v článku 9 a údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů uvedených v článku 9a.
2. Skupina podniků může jmenovat jediného inspektora ochrany údajů, pokud je tento inspektor ochrany údajů snadno dosažitelný z každého podniku.
3. Je-li správce nebo zpracovatel orgánem veřejné správy či veřejnoprávním subjektem, může být s přihlédnutím k jejich organizační struktuře a velikosti jmenován jediný inspektor ochrany údajů pro několik takových orgánů nebo subjektů.
4. V jiných případech, než jaké jsou uvedeny v odstavci 1, mohou inspektora ochrany údajů jmenovat nebo, vyžadují-li to právní předpisy Unie nebo členských států, inspektora ochrany údajů jmenují správce nebo zpracovatel nebo sdružení a jiné subjekty zastupující kategorie správců či zpracovatelů. Inspektor ochrany údajů může jednat ve prospěch takovýchto sdružení a jiných subjektů zastupujících správce nebo zpracovatele.
5. Inspektor ochrany údajů je jmenován na základě profesních kvalit, zejména na základě odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a na základě schopnosti plnit úkoly stanovené v článku 37.

6. (...)
7. (...)
8. Inspektor ochrany údajů může být pracovníkem správce či zpracovatele, nebo může úkoly plnit na základě smlouvy o poskytování služeb.
9. Správce nebo zpracovatel uveřejní kontaktní údaje inspektora ochrany údajů a ohlásí je orgánu dozoru.
10. (...)
11. (...)

Článek 36

Postavení inspektora ochrany údajů

1. Správce nebo zpracovatel zajistí, aby byl inspektor ochrany údajů náležitě a včas zapojen do veškerých záležitostí souvisejících s ochranou osobních údajů.
 2. Správce nebo zpracovatel podporují inspektora ochrany údajů při výkonu úkolů uvedených v článku 37 tím, že poskytnou zdroje nutné k plnění těchto úkolů, jakož i přístup k osobním údajům a operacím zpracování, a že zajistí zachování odborných znalostí inspektora ochrany údajů.
- 2a. (nový) Subjekty údajů se mohou obracet na inspektora ochrany údajů ve všech záležitostech souvisejících se zpracováním jejich údajů a výkonem jejich práv podle tohoto nařízení.

3. Správce nebo zpracovatel zajistí, aby inspektor ochrany údajů nedostával žádné pokyny týkající se výkonu těchto úkolů. V souvislosti s plněním svých úkolů není správcem nebo zpracovatelem propuštěn ani sankcionován. Inspektor ochrany údajů je přímo podřízen vrcholovým řídicím pracovníkům správce nebo zpracovatele.
4. Inspektor ochrany údajů je v souvislosti s výkonem svých úkolů vázán tajemstvím nebo důvěrností, v souladu s právními předpisy Unie či členského státu.
- 4a. Inspektor ochrany údajů může plnit i jiné úkoly a povinnosti. Správce nebo zpracovatel zajistí, aby žádné z těchto úkolů a povinností nevedly ke střetu zájmů.

Článek 37

Úkoly inspektora ochrany údajů

1. Inspektor ochrany údajů vykonává alespoň tyto úkoly:
 - a) poskytování informací a poradenství správcům nebo zpracovatelům a zaměstnancům, kteří zpracovávají osobní údaje, ohledně jejich povinností podle tohoto nařízení a dalších ustanovení Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů;
 - b) monitorování souladu s tímto nařízením, dalšími ustanoveními Unie nebo členských států v oblasti ochrany údajů a s politikami správce nebo zpracovatele souvisejícími s ochranou osobních údajů, včetně rozdělení odpovědnosti, zvyšování informovanosti a odborné přípravy pracovníků zapojených do operací zpracování a souvisejících auditů;
 - c) (...)
 - d) (...)
 - e) (...)
 - f) poskytování poradenství na požádání, pokud jde o posouzení dopadu na ochranu údajů, a monitorování jeho uplatňování podle článku 33;

- g) spolupráce s orgánem dozoru;
- h) zastávání úlohy kontaktní osoby pro orgán dozoru v záležitostech souvisejících se zpracováním osobních údajů, včetně předchozí konzultace podle článku 34, a případně vedení konzultací v jakékoli jiné věci.

2. (...)

- 2a. Inspektor ochrany údajů bere při plnění svých úkolů patřičný ohled na riziko spojené s operacemi zpracování a současně přihlíží k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování.

ODDÍL 5

KODEXY CHOVÁNÍ A VYDÁVÁNÍ OSVĚDČENÍ

Článek 38

Kodexy chování

- 1. Členské státy, orgány dozoru, Evropská rada pro ochranu údajů a Komise podporují vypracování kodexů chování, které mají přispět k řádnému uplatňování tohoto nařízení s ohledem na konkrétní povahu různých odvětví zpracovávajících údaje a na konkrétní potřeby mikropodniků a malých a středních podniků.
- 1a. Sdružení nebo jiné subjekty zastupující různé kategorie správců nebo zpracovatelů mohou vypracovávat kodexy chování nebo tyto kodexy upravovat či rozšiřovat, a to s cílem upřesnit uplatňování ustanovení tohoto nařízení, například pokud jde o:
 - a) spravedlivé a transparentní zpracování údajů;
 - aa) oprávněné zájmy, jež správci v konkrétních situacích sledují;
 - b) shromažďování údajů;

- bb) pseudonymizaci osobních údajů;
- c) informování veřejnosti a subjektů údajů;
- d) výkon práv subjektů údajů;
- e) informování a ochranu dětí a způsob získávání souhlasu nositele rodičovské zodpovědnosti nad dítětem;
- ee) opatření a postupy uvedené v člancích 22 a 23 a opatření k zajištění bezpečnosti zpracování podle článku 30;
- ef) ohlašování případů porušení ochrany osobních údajů orgánům dozoru a oznamování těchto případů porušení subjektům údajů;
- f) předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím;
- g) (...)
- h) mimosoudní vyrovnání a jiné postupy pro řešení sporů mezi správci a subjekty údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů, aniž by byla dotčena práva subjektů údajů podle článků 73 a 75.

1 ab. Kromě správců a zpracovatelů, na něž se toto nařízení vztahuje, mohou kodexy chování schválené podle odstavce 2 a mající všeobecnou platnost podle odstavce 4 dodržovat rovněž správci nebo zpracovatelé, na něž se podle článku 3 toto nařízení nevztahuje, a to s cílem poskytnout náležité záruky v rámci předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím za podmínek uvedených v čl. 42 odst. 2 písm. d). Za účelem uplatňování těchto náležitých záruk, a to i pokud jde o práva subjektů údajů, přijmou tito správci nebo zpracovatelé prostřednictvím smluvních nástrojů nebo jiných právně závazných nástrojů závazné a vymahatelné závazky.

- 1b. Kodex chování podle odstavce 1a obsahuje mechanismy, které umožňují subjektu uvedenému v čl. 38a odst. 1 provádět povinné monitorování dodržování jeho ustanovení ze strany správců nebo zpracovatelů, kteří se zavázali jej dodržovat, aniž tím jsou dotčeny úkoly a pravomoci orgánu dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a.
2. Sdružení nebo jiné subjekty uvedené v odstavci 1a, které mají v úmyslu vypracovat kodex chování nebo upravit či rozšířit stávající kodex, předloží návrh kodexu orgánu dozoru, který je příslušný podle článku 51. Orgán dozoru vydá stanovisko k tomu, zda je daný návrh kodexu nebo upravený či rozšířený kodex v souladu s tímto nařízením, a pokud zjistí, že tento návrh nebo upravený či rozšířený kodex poskytuje dostatečné náležité záruky, schválí jej.
- 2a. Jestliže se ve stanovisku uvedeném v odstavci 2 potvrdí, že kodex chování nebo upravený či rozšířený kodex je v souladu s tímto nařízením a je schválený, a jestliže se kodex chování nevztahuje na činnosti zpracování v několika členských státech, orgán dozoru daný kodex zaregistruje a uveřejní.
- 2b. Pokud se návrh kodexu chování týká činností zpracování v několika členských státech, orgán dozoru příslušný podle článku 51 jej před schválením předloží v rámci postupu podle článku 57 Evropské radě pro ochranu údajů, která vydá stanovisko k tomu, zda je návrh kodexu nebo upravený či rozšířený kodex v souladu s tímto nařízením nebo zda v situaci uvedené v odstavci 1ab poskytuje náležité záruky.
3. Pokud se ve stanovisku uvedeném v odstavci 2b potvrdí, že kodexy chování nebo upravené či rozšířené kodexy jsou v souladu s tímto nařízením nebo že v situaci uvedené v odstavci 1ab poskytují náležité záruky, Evropská rada pro ochranu údajů předloží své stanovisko Komisi.

4. Komise může přijmout prováděcí akty, aby rozhodla, že schválené kodexy chování a úpravy či rozšíření stávajících schválených kodexů chování, které jí byly předloženy podle odstavce 3, mají všeobecnou platnost v rámci Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.
5. Komise zajistí odpovídající zveřejnění schválených kodexů, o nichž bylo v souladu s odstavcem 4 rozhodnuto, že mají všeobecnou platnost.
- 5a. Evropská rada pro ochranu údajů všechny schválené kodexy chování a jejich změny shromáždí v registru a prostřednictvím jakýchkoli vhodných prostředků je zpřístupní veřejnosti.

Článek 38a

Monitorování schválených kodexů chování

1. Aniž jsou dotčeny úkoly a pravomoci příslušného orgánu dozoru podle článků 52 a 53, může monitorování souladu s kodexem chování podle článku 38 provádět subjekt, který má ohledně předmětu kodexu příslušnou úroveň odborných znalostí a je pro tento účel akreditovaný příslušným orgánem dozoru.
2. Subjekt uvedený v odstavci 1 může být pro tento účel akreditovaný, pokud:
 - a) prokázal ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru svoji nezávislost a odborné znalosti ohledně předmětu kodexu;
 - b) stanovil postupy, které mu umožňují posoudit způsobilost dotyčných správců a zpracovatelů, pokud jde o uplatňování kodexu, monitorovat, zda jeho ustanovení dodržují, a pravidelně přezkoumávat jeho fungování;
 - c) stanovil postupy a struktury pro řešení stížností na porušování kodexu nebo na způsob, jak správce nebo zpracovatel kodex uplatňoval nebo uplatňuje, a učinil tyto postupy a struktury pro subjekty údajů a pro veřejnost transparentními;

- d) ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru prokáže, že jeho úkoly a povinnosti nevedou ke střetu zájmů.
3. Příslušný orgán dozoru předloží návrh kritérií pro akreditaci subjektu uvedeného v odstavci 1 Evropské radě pro ochranu údajů podle mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57.
4. Aniž jsou dotčeny úkoly a pravomoci příslušného orgánu dozoru a aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly VIII, subjekt uvedený v odstavci 1 přijme s výhradou náležitých záruk v případech porušování kodexu ze strany správce nebo zpracovatele vhodná opatření, včetně pozastavení účasti daného správce nebo zpracovatele na kodexu nebo jeho vyloučení z této účasti. O těchto opatřeních a důvodech jejich přijetí informuje příslušný orgán dozoru.
5. Příslušný orgán dozoru zruší akreditaci subjektu uvedeného v odstavci 1, jestliže nejsou nebo již přestaly být dodržovány podmínky akreditace nebo jestliže činnosti tohoto subjektu nejsou v souladu s tímto nařízením.
6. Tento článek se netýká zpracování osobních údajů prováděného veřejnými orgány a veřejnoprávními subjekty.

Článek 39

Vydávání osvědčení

1. Členské státy, orgány dozoru, Evropská rada pro ochranu údajů a Komise podpoří, zejména na úrovni Unie, zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a zavedení pečeti a známek dokládajících ochranu údajů pro účely prokázání souladu s tímto nařízením v případě operací zpracování prováděných správci a zpracovateli. Zohlední se specifické potřeby mikropodniků a malých a středních podniků.

- 1a. Kromě dodržování příslušných ustanovení ze strany správců a zpracovatelů, na něž se toto nařízení vztahuje, mohou být mechanismy pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a příslušné pečete či známky schválené podle odstavce 2a zavedeny rovněž za účelem prokázání existence náležitých záruk poskytnutých správci nebo zpracovateli, na něž se podle článku 3 toto nařízení nevztahuje, v rámci předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím za podmínek uvedených v čl. 42 odst. 2 písm. e). Za účelem uplatňování těchto náležitých záruk, a to i pokud jde o práva subjektů údajů, přijmou tito správci nebo zpracovatelé prostřednictvím smluvních nebo jiných právně závazných nástrojů závazné a vymahatelné závazky.
- 1b. Vydávání osvědčení je dobrovolné a dostupné prostřednictvím postupu, který je transparentní.
2. Osvědčením podle tohoto článku se nesnižuje odpovědnost správce nebo zpracovatele za soulad s tímto nařízením a nejsou jím dotčeny úkoly a pravomoci orgánu dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a.
- 2a. Osvědčení podle tohoto článku vydávají subjekty pro vydávání osvědčení uvedené v článku 39a nebo příslušný orgán dozoru na základě kritérií schválených příslušným orgánem dozoru nebo – podle článku 57 – Evropskou radou pro ochranu údajů. V takovém případě mohou kritéria, která schválila Evropská rada pro ochranu údajů, vyústiti ve vydání společného osvědčení, Evropské pečeti ochrany údajů.
- 3 (nový). Správce nebo zpracovatel, který předloží své zpracování mechanismu pro vydávání osvědčení, poskytne subjektu pro vydávání osvědčení uvedenému v článku 39a nebo případně příslušnému orgánu dozoru veškeré informace a přístup ke svým činnostem zpracování, které jsou pro provedení postupu vydávání osvědčení nezbytné.

4. Osvědčení se vydává správci nebo zpracovateli na dobu nejvýše tří let a lze je obnovit za stejných podmínek, pokud jsou i nadále plněny příslušné požadavky. V případě, že požadavky na osvědčení plněny nejsou nebo již přestaly být plněny, subjekty pro vydávání osvědčení podle článku 39a nebo příslušný orgán dozoru uvedené osvědčení odeberou.
5. Evropská rada pro ochranu údajů všechny mechanismy pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a příslušné pečete či známky shromáždí v registru a prostřednictvím jakýchkoli vhodných prostředků je zpřístupní veřejnosti.

Článek 39a

Subjekt a postup pro vydávání osvědčení

1. Aniž jsou dotčeny úkoly a pravomoci příslušného orgánu dozoru podle článků 52 a 53, osvědčení vydává a obnovuje subjekt pro vydávání osvědčení, který má příslušnou úroveň odborných znalostí ohledně ochrany údajů, a to poté, co informoval orgán dozoru s cílem umožnit případně výkon jeho pravomocí podle čl. 53 odst. 1b písm. fa). Každý členský stát poskytne informace o tom, zda jsou tyto subjekty pro vydávání osvědčení akreditovány:
 - a) orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a; nebo
 - b) vnitrostátním akreditačním orgánem jmenovaným v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh, v souladu s normou EN-ISO/IEC 17065/2012 a s dodatečnými požadavky stanovenými orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a.
2. Subjekt pro vydávání osvědčení uvedený v odstavci 1 může být pro tento účel akreditován, pouze pokud:
 - a) prokázal ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru svoji nezávislost a odborné znalosti ohledně předmětu osvědčení;

- aa) zavázal se dodržovat kritéria uvedená v čl. 39 odst. 2a a schválená orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a, nebo – podle článku 57 – Evropskou radou pro ochranu údajů;
 - b) stanovil postupy pro vydávání, pravidelný přezkum a odebírání osvědčení, pečeti a známek dokládajících ochranu údajů;
 - c) stanovil postupy a struktury pro řešení stížností týkajících se porušování osvědčení nebo způsobu, jak správce nebo zpracovatel osvědčení uplatňoval nebo uplatňuje, a učinil tyto postupy a struktury pro subjekty údajů a pro veřejnost transparentními;
 - d) ke spokojenosti příslušného orgánu dozoru prokáže, že jeho úkoly a povinnosti nevedou ke střetu zájmů.
3. Akreditace subjektů pro vydávání osvědčení uvedených v odstavci 1 probíhá na základě kritérií schválených orgánem dozoru, který je příslušný podle článku 51 nebo 51a, nebo – podle článku 57 – Evropskou radou pro ochranu údajů. V případě akreditace podle odst. 1 písm. b) tyto požadavky doplňují požadavky stanovené v nařízení č. 765/2008 a technická pravidla, která popisují metody a postupy subjektů pro vydávání osvědčení.
4. Subjekt pro vydávání osvědčení uvedený v odstavci 1 je odpovědný za řádné posouzení vedoucí k vydání osvědčení nebo k jeho odebrání, aniž je dotčena odpovědnost správce nebo zpracovatele za soulad s tímto nařízením. Akreditace se vydává na období nejvýše pěti let a lze ji obnovit za stejných podmínek, pokud daný subjekt splňuje příslušné požadavky.
5. Subjekt pro vydávání osvědčení uvedený v odstavci 1 sdělí příslušnému orgánu dozoru důvody pro vydání nebo odebrání požadovaného osvědčení.

6. Požadavky podle odstavce 3 a kritéria podle čl. 39 odst. 2a zveřejní orgán dozoru ve snadno přístupné formě. Orgány dozoru tyto požadavky a kritéria předají také Evropské radě pro ochranu údajů. Evropská rada pro ochranu údajů všechny mechanismy pro vydávání osvědčení a pečeti dokládající ochranu údajů shromáždí v registru a prostřednictvím jakýchkoli vhodných prostředků je zpřístupní veřejnosti.
- 6a. Aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly VIII, příslušný orgán dozoru nebo vnitrostátní akreditační orgán zruší akreditaci, kterou udělil subjektu pro vydávání osvědčení uvedenému v odstavci 1, jestliže nejsou nebo již přestaly být dodržovány podmínky akreditace, nebo činnosti tohoto subjektu nejsou v souladu s tímto nařízením.
7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 86 za účelem upřesnění požadavků, které je třeba zohlednit v souvislosti s mechanismy pro vydávání osvědčení o ochraně údajů podle čl. 39 odst. 1.
- 7a. (...)
8. Komise může stanovit technické normy pro mechanismy vydávání osvědčení a pro pečeti a známky dokládající ochranu údajů a mechanismy pro prosazování a uznávání mechanismů vydávání osvědčení a pečeti a známek dokládajících ochranu údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

KAPITOLA V

PŘEDÁVÁNÍ OSOBNÍCH ÚDAJŮ DO TŘETÍCH ZEMÍ NEBO MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM

Článek 40

Obecná zásada pro předávání

K jakémukoli předání zpracovávaných nebo ke zpracování zamýšlených osobních údajů po jejich předání do třetí země nebo mezinárodní organizaci může dojít pouze tehdy, splní-li správce a zpracovatel v závislosti na dalších ustanoveních tohoto nařízení podmínky stanovené v této kapitole, včetně podmínek pro další předávání osobních údajů z dané třetí země nebo mezinárodní organizace do jiné třetí země nebo jiné mezinárodní organizaci. Veškerá ustanovení této kapitoly se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zaručená tímto nařízením nebyla ohrožena.

Článek 41

Předávání založené na rozhodnutí o přiměřenosti

1. Předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci se může uskutečnit, jestliže Komise rozhodla, že tato třetí země nebo území nebo jedno či více konkrétních odvětví v dané třetí zemi, nebo dotyčná mezinárodní organizace zajišťují odpovídající úroveň ochrany. Takovéto předání nevyžaduje žádné zvláštní povolení.

2. Při posuzování přiměřenosti úrovně ochrany vezme Komise v úvahu zejména tyto prvky:
- a) právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod, příslušné právní předpisy, obecné i odvětvové, včetně těch, které se týkají veřejné bezpečnosti, obrany, národní bezpečnosti a trestního práva a přístupu veřejných orgánů k osobním údajům, jakož i provádění těchto právních předpisů, pravidla ochrany údajů, profesní pravidla a související bezpečnostní opatření, včetně pravidel dalšího předávání osobních údajů do další třetí země nebo mezinárodní organizaci, která jsou v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizaci dodržována, precedenční judikatura, jakož i existenci účinných a vymahatelných práv subjektu údajů a účinných správních a soudních opravných prostředků pro subjekty údajů, jejichž osobní údaje se předávají;
 - b) existenci a účinné fungování jednoho nebo více nezávislých orgánů dozoru, které se nacházejí v dané třetí zemi nebo jimž podléhá mezinárodní organizace a které jsou odpovědné za zajišťování a vymáhání souladu s pravidly pro ochranu údajů, včetně přiměřených sankčních pravomocí, za poskytování pomoci a poradenství subjektům údajů při výkonu jejich práv a za spolupráci s orgány dozoru členských států; a
 - c) mezinárodní závazky, které daná třetí země nebo mezinárodní organizace přijala, nebo jiné závazky vyplývající z právně závazných úmluv nebo nástrojů, jakož i z její účasti v mnohostranných či regionálních systémech, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů.

3. Komise může po posouzení přiměřenosti úrovně ochrany rozhodnout, že určitá třetí země nebo území či jedno nebo více konkrétních odvětví v dané třetí zemi nebo určitá mezinárodní organizace zajišťuje přiměřenou úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2. V prováděcím aktu se stanoví mechanismus pro pravidelný přezkum prováděný nejméně každé čtyři roky, který zohledňuje veškerý významný vývoj v dotyčné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. V prováděcím aktu se stanoví jeho územní a odvětvové použití a v příslušném případě se v něm také určí orgán nebo orgány dozoru podle odst. 2 písm. b). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.
- 3a. (...)
4. (...)
- 4a. Komise průběžně monitoruje vývoj ve třetích zemích a mezinárodních organizacích, jenž by mohl ovlivnit fungování rozhodnutí přijatých podle odstavce 3 a rozhodnutí přijatých na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES.
5. Komise podle dostupných informací, zejména v návaznosti na přezkum uvedený v odstavci 3 rozhodne o tom, že třetí země nebo území nebo konkrétní odvětví v dané třetí zemi nebo mezinárodní organizace již nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany ve smyslu odstavce 2 a v případě potřeby rozhodnutí uvedené v odstavci 3 bez zpětné platnosti zruší, změni nebo jeho platnost pozastaví. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2, nebo ve zvlášť naléhavých případech postupem podle čl. 87 odst. 3.
- 5a. Komise zahájí s danou třetí zemí nebo mezinárodní organizací konzultace s cílem napravit stav, který vedl k rozhodnutí podle odstavce 5.

6. Rozhodnutím podle odstavce 5 nejsou dotčena předávání osobních údajů do třetí země nebo území nebo konkrétnímu odvětví v této třetí zemi nebo příslušné mezinárodní organizaci podle článků 42 až 44.
7. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* a na svých internetových stránkách seznam třetích zemí, území a konkrétních odvětví v třetích zemích a mezinárodních organizací, v nichž podle jejího rozhodnutí přiměřená úroveň ochrany je nebo naopak již není zaručena.
8. Rozhodnutí přijatá Komisí na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES zůstávají platná až do chvíle, kdy je Komise změní, nahradí nebo zruší rozhodnutím přijatým podle odstavce 3 nebo 5.

Článek 42

Předávání založená na vhodných zárukách

1. Jestliže není přijato rozhodnutí podle čl. 41 odst. 3, správce nebo zpracovatel mohou předat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci, pouze pokud správce nebo zpracovatel uvedl vhodné záruky a za podmínky, že jsou k dispozici vymahatelná práva subjektu údajů a účinné právní prostředky nápravy pro subjekty údajů.
2. Vhodné záruky uvedené v odstavci 1 mohou být stanoveny, aniž je zapotřebí jakékoli zvláštní povolení orgánu dozoru, pomocí:
 - oa) právně závazného a vymahatelného nástroje mezi veřejnými orgány nebo veřejnoprávními subjekty; nebo
 - a) závaznými korporálními pravidly v souladu s článkem 43; nebo
 - b) standardních doložek o ochraně údajů přijatých Komisí přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2; nebo
 - c) standardních doložek o ochraně údajů přijatých orgánem dozoru a schválených Komisí přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2; nebo

- d) schváleného kodexu chování podle článku 38 spolu se závaznými a vymahatelnými závazky správce nebo zpracovatele ve třetí zemi uplatňovat vhodné záruky, a to i ohledně práv subjektů údajů; nebo
- e) schváleného kodexu chování podle článku 39 spolu se závaznými a vymahatelnými závazky správce nebo zpracovatele ve třetí zemi uplatňovat vhodné záruky, a to i ohledně práv subjektů údajů.

2a. S výhradou povolení od příslušného orgánu dozoru mohou být vhodné záruky uvedené v odstavci 1 rovněž stanoveny zejména pomocí:

- a) smluvních doložek mezi správcem nebo zpracovatelem a správcem, zpracovatelem nebo příjemcem údajů ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci; nebo
- b) ustanovení určených k vložení do správních ujednání mezi veřejnými orgány nebo veřejnoprávními subjekty, které zahrnují vymahatelná a účinná práva subjektu údajů.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

5a. Orgán dozoru použije mechanismus jednotnosti v případech uvedených v čl. 57 odst. 2a.

5b. Povolení členského státu nebo orgánu dozoru na základě čl. 26 odst. 2 směrnice 95/46/ES zůstávají platná až do chvíle, kdy je orgán dozoru v případě potřeby změni, nahradí nebo zruší. Rozhodnutí přijatá Komisí na základě čl. 26 odst. 4 směrnice 95/46/ES zůstávají platná až do chvíle, kdy je Komise podle potřeby změni, nahradí nebo zruší rozhodnutím přijatým podle odstavce 2.

Předávání založené na závazných korporálních pravidlech

1. Příslušný orgán dozoru schvaluje v souladu s mechanismem jednotnosti stanoveným v článku 57 závazná korporální pravidla za předpokladu, že:
 - a) jsou právně závazná a platná pro všechny a prosazovaná všemi dotčenými členy skupiny podniků vykonávajících společnou hospodářskou činnost, včetně jejich zaměstnanců;
 - b) subjektům údajů výslovně přiznávají vymahatelná práva v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů;
 - c) splňují požadavky stanovené v odstavci 2.
2. Závazná korporální pravidla uvedená v odstavci 1 vymezují přinejmenším:
 - a) strukturu a kontaktní údaje dotčené skupiny a každého z jejích členů;
 - b) předání údajů nebo soubor předání, včetně kategorií osobních údajů, typu zpracování a jeho účelů, typu dotčených subjektů údajů a určení dané třetí země nebo daných třetích zemí;
 - c) svoji právně závaznou povahu, a to interně i externě;
 - d) použití obecných zásad pro ochranu údajů, zejména účelové omezení, minimalizaci údajů, omezenou dobu uchovávání, kvalitu údajů, ochranu údajů již od návrhu a ve standardním nastavení, právní základ pro zpracování, zpracování zvláštních kategorií osobních údajů; opatření k zajištění zabezpečení údajů a požadavky ohledně dalšího předávání subjektům, které korporálními pravidly nejsou vázány;

- e) práva subjektů údajů v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a prostředky jejich výkonu, včetně práva nebýt předmětem rozhodnutí založených výhradně na automatickém zpracování, včetně profilování v souladu s článkem 20, práva předložit stížnost příslušnému orgánu dozoru a příslušným soudům členských států v souladu s článkem 75, práva na nápravu a případně i práva na odškodnění v případě porušení závazných korporačních pravidel;
- f) přijetí odpovědnosti ze strany správce nebo zpracovatele usazeného na území některého členského státu za jakékoli porušení závazných korporačních pravidel kterýmkoli dotčeným členem neusazeným v Unii; správce nebo zpracovatel se může této odpovědnosti částečně nebo zcela zprostit, pokud prokáže, že za okolnost, jež vedla ke vzniku škody, není daný člen odpovědný;
- g) způsob poskytování informací o závazných korporačních pravidlech, zejména o ustanoveních uvedených v písmenech d), e) a f) tohoto odstavce, subjektům údajů, vedle informací uvedených v člácích 14 a 14a;
- h) úkoly všech inspektorů ochrany údajů jmenovaných v souladu s článkem 35, nebo jakékoli jiné osoby či subjektu pověřeného monitorováním souladu se závaznými korporačními pravidly v rámci skupiny a sledování školení a vyřizování stížností;
- hh) postupy pro vyřizování stížností;
- i) mechanismy, které mají v rámci skupiny zajistit ověřování souladu se závaznými korporačními pravidly. Tyto mechanismy zahrnují audity ochrany údajů a metody zajištění opravných opatření pro ochranu práv subjektu údajů. Výsledky takového ověření by měly být oznámeny osobě nebo subjektu uvedenému v písmenu h) a radě řídicího podniku nebo skupiny podniků a na požádání by měly být zpřístupněny příslušnému orgánu dozoru;

- j) mechanismy pro podávání zpráv a pro zaznamenávání změn pravidel a hlášení těchto změn orgánu dozoru;
- k) mechanismus spolupráce s orgánem dozoru, který zajistí dodržování pravidel každým členem skupiny, zejména zpřístupňování výsledků ověřování opatření uvedených v písmenu i) tohoto odstavce orgánu dozoru;
- l) mechanismy pro podávání zpráv příslušnému orgánu dozoru ohledně právních požadavků, kterým je člen skupiny podřízen ve třetí zemi, jež mohou mít podstatný negativní účinek na záruky poskytované závaznými korporačními pravidly; a
- m) vhodnou odbornou přípravu v oblasti ochrany údajů pro pracovníky, kteří mají k osobním údajům trvalý nebo pravidelný přístup.

2a. (...)

3. (...)

4. Komise může u závazných korporačních pravidel ve smyslu tohoto článku určit formát a postupy pro výměnu informací mezi správci, zpracovateli a orgány dozoru. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

Článek 43a (nový)

Předávání či zveřejnění údajů nepovolené právem Unie

1. Rozsudek soudního orgánu a rozhodnutí správního orgánu třetí země, jež po správci nebo zpracovateli požadují předání nebo zpřístupnění osobních údajů, lze jakýmkoli způsobem uznat nebo vymáhat, pouze pokud vycházejí z mezinárodní dohody, například úmluvy o vzájemné právní pomoci, která je v platnosti mezi žádající třetí zemí a Unií nebo členským státem, aniž jsou dotčeny jiné důvody pro převod podle této kapitoly.

Článek 44

Výjimky pro specifické situace

1. Jestliže neexistuje rozhodnutí o přiměřenosti podle čl. 41 odst. 3, nebo vhodné záruky podle článku 42, včetně závazných korporačních pravidel, předání nebo soubor předání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci se může uskutečnit pouze za podmínky, že:
 - a) daný subjekt údajů byl informován o možných rizicích, která pro něj v důsledku absence rozhodnutí o přiměřenosti a vhodných záruk vyplývají, a následně k navrhovanému předání vydal svůj výslovný souhlas; nebo
 - b) předání je nezbytné pro splnění smlouvy mezi subjektem údajů a správcem nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost subjektu údajů; nebo
 - c) předání je nezbytné pro uzavření nebo splnění smlouvy, která byla uzavřena v zájmu subjektu údajů mezi správcem a jinou fyzickou nebo právnickou osobou; nebo
 - d) předání je nezbytné z důležitých důvodů veřejného zájmu; nebo
 - e) předání je nezbytné pro uplatnění, výkon nebo obhajobu právních nároků; nebo

- f) předání je nezbytné k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiných osob v případě, že subjekt údajů není fyzicky nebo právně způsobilý udělit svůj souhlas; nebo
- g) k předání dochází z rejstříku, který je na základě práva Unie nebo členských států určen pro informování veřejnosti a je přístupný k nahlížení veřejnosti obecně nebo jakékoli osobě, která může prokázat oprávněný zájem, avšak pouze pokud jsou v daném případě splněny podmínky pro nahlížení stanovené v právních předpisech Unie nebo členských států; nebo
- h) jestliže by některé předání nemohlo být založeno na jednom z ustanovení článků 41 nebo 42, včetně závazných korporačních pravidel, a žádná z výjimek pro specifickou situaci podle písmen a) až g) není použitelná, k předání do třetí země nebo mezinárodní organizaci může dojít pouze tehdy, pokud tento převod není opakovaný, týká se pouze omezeného počtu subjektů údajů, je nezbytný pro účely závažných oprávněných zájmů správce, které nejsou převýšeny zájmy nebo právy a svobodami subjektu údajů, pokud správce posoudil všechny okolnosti daného předání údajů a na základě tohoto hodnocení předložil vhodné záruky pro ochranu osobních údajů. Správce o takovém předání informuje orgán dozoru. Správce musí kromě informací uvedených v článcích 14 a 14a poskytnout subjektu údajů informace a o předání údajů o závažných legitimních zájmech sledovaných správcem.

2. Předmětem předání podle odst. 1 písm. g) nejsou veškeré osobní údaje nebo veškeré kategorie osobních údajů, které jsou v rejstříku obsaženy. Má-li rejstřík sloužit k nahlížení osobám majícím oprávněný zájem, předání se uskuteční, pouze pokud o to tyto osoby požádají nebo pokud tyto osoby mají být příjemcem.

3. (...)

4. Ustanovení odst. 1 písm. a), b), c) a h) se nevztahují na činnosti prováděné veřejnými orgány při výkonu jejich úředních pravomocí.
5. Veřejný zájem uvedený v odst. 1 písm. d) musí být uznáván právem Unie nebo právem členského státu, kterému správce podléhá.
- 5a. V případě absence rozhodnutí o přiměřenosti může právo Unie nebo členského státu z důležitých důvodů veřejného zájmu výslovně stanovit omezení předání konkrétních kategorií osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci. Členské státy ohlásí taková ustanovení Komisi.
6. Správce nebo zpracovatel zaznamenaná posouzení i vhodné záruky uvedené v odst. 1 písm. h) v záznamech zmíněných v článku 28.
7. (...)

Článek 45

Mezinárodní spolupráce v zájmu ochrany osobních údajů

1. Ve vztahu k třetím zemím a mezinárodním organizacím podniknou Komise a orgány dozoru odpovídající kroky v zájmu:
 - a) rozvoje mechanismů pro mezinárodní spolupráci, aby se usnadnilo účinné prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů;
 - b) poskytování vzájemné pomoci na mezinárodní úrovni při prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů, a to mimo jiné formou ohlašování, postupování stížností, pomoci při vyšetřování a výměny informací, pod podmínkou vhodných záruk pro ochranu osobních údajů a jiných základních práv a svobod;

- c) zapojení příslušných zúčastněných stran do diskuse a činností zacílených na prohlubování mezinárodní spolupráce při prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů;
- d) podpoření výměny a dokumentace v souvislosti s právními předpisy a praxí v oblasti ochrany osobních údajů, mimo jiné o konfliktech v otázkách jurisdikce se třetími zeměmi.

2. (...)

KAPITOLA VI

NEZÁVISLÉ ORGÁNY DOZORU

ODDÍL 1

NEZÁVISLOST POSTAVENÍ

Článek 46

Orgán dozoru

1. Každý členský stát stanoví, že jeden nebo více nezávislých veřejných orgánů ponese odpovědnost za monitorování uplatňování tohoto nařízení, aby byla chráněna základní práva a svobody fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a usnadnil se volný pohyb osobních údajů v rámci Unie.
 - 1a. Každý orgán dozoru přispívá k jednotnému uplatňování tohoto nařízení v celé Unii. Orgány dozoru budou za tímto účelem spolupracovat mezi sebou a s Komisí v souladu s kapitolou VII.
2. Pokud je v některém členském státě zřízen více než jeden orgán dozoru, daný členský stát jmenuje orgán dozoru, jenž bude zastupovat tyto orgány v Evropské radě pro ochranu údajů, a stanoví mechanismus, který zajistí, že budou ostatní orgány dodržovat pravidla týkající se mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57.
3. Každý členský stát ohlásí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 právní ustanovení, která přijme podle této kapitoly, a bez zbytečného odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto ustanovení dotknou.

Článek 47

Nezávislost

1. Každý orgán dozoru jedná při plnění úkolů a při výkonu pravomocí jemu svěřených podle tohoto nařízení zcela nezávisle.
2. Člen či členové každého orgánu dozoru při plnění svých úkolů a výkonu pravomocí podle tohoto nařízení jsou i nadále nezávislí na vnějším vlivu, přímém či nepřímém, a od nikoho nevyžadují ani nepřijímají pokyny.
3. Členové orgánu dozoru se zdrží veškeré činnosti, která je neslučitelná s jejich povinnostmi, a v průběhu svého funkčního období nesmí vykonávat žádné jiné neslučitelné zaměstnání, ať už placené či neplacené.
4. (...)
5. Každý členský stát zajistí, aby byl každý orgán dozoru vybaven lidskými, technickými a finančními zdroji, prostorami a infrastrukturou, které bude potřebovat pro účinné plnění svých úkolů a vykonávání pravomocí, včetně povinností a pravomocí, jež bude plnit v rámci vzájemné pomoci, spolupráce a účasti v Evropské radě pro ochranu údajů.
6. Každý členský stát zajistí, aby každý orgán dozoru vybíral a měl své vlastní pracovníky, kteří budou podléhat pouze řízení člena či členů tohoto orgánu dozoru.
7. Členské státy zajistí, aby každý orgán dozoru podléhal finanční kontrole, přičemž nebude nijak ovlivněna jeho nezávislost. Členské státy zajistí, aby každý orgán dozoru měl samostatný veřejný roční rozpočet, který může být součástí celkového státního rozpočtu.

Článek 48

Obecné podmínky pro členy orgánu dozoru

1. Členské státy stanoví, že každý člen orgánu dozoru musí být jmenován transparentním způsobem, a to buď:
 - parlamentem; nebo
 - vládou; nebo
 - hlavou státu daného členského státu; nebo
 - nezávislým subjektem, který je jmenováním pověřen podle práva daného členského státu.
2. Člen či členové mají kvalifikaci, zkušenosti a dovednosti, zejména v oblasti ochrany osobních údajů, potřebné k plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí.
3. Povinnosti člena končí uplynutím jeho funkčního období, odstoupením nebo povinným odchodem do důchodu v souladu s právními předpisy daného členského státu.
4. Člen může být odvolán pouze v případech závažného pochybení nebo pokud přestane splňovat podmínky požadované pro výkon svých povinností.

Článek 49

Pravidla pro zřízení orgánu dozoru

1. Každý členský stát upraví právním předpisem:
 - a) zřízení každého orgánu dozoru;
 - b) kvalifikace a podmínky způsobilosti požadované pro jmenování členem každého orgánu dozoru;
 - c) pravidla a postupy pro jmenování členů každého orgánu dozoru;

- d) délku funkčního období člena či členů každého orgánu dozoru, která dosáhne minimálně čtyř let s výjimkou prvního jmenování po vstupu tohoto nařízení v platnost, z nichž část může být na dobu kratší, je-li k ochraně nezávislosti orgánu dozoru nutný proces postupného jmenování;
- e) způsobilost člena či členů každého orgánu dozoru k opětovnému jmenování, a jsou-li způsobilí, na kolik funkčních období;
- f) podmínky jimiž se řídí povinnosti člena nebo členů a pracovníků každého orgánu dozoru, zákaz výkonu činností a povolání a využívání výhod neslučitelných s těmito podmínkami během funkčního období a po jeho skončení a pravidla, jimiž se řídí ukončení zaměstnání;
- g) (...)

2. Člen či členové a pracovníci každého orgánu dozoru jsou, v souladu s právními předpisy Unie či členského státu, vázáni během funkčního období i po jeho skončení služebním tajemstvím, pokud jde o veškeré důvěrné informace, o nichž se dozví během plnění svých úkolů či výkonu svých pravomocí. Během svého funkčního období platí tato povinnost zachovávat profesní tajemství zejména pro podávání zpráv ze strany fyzických osob v případě porušení tohoto nařízení.

Článek 50

Služební tajemství

(...)

ODDÍL 2

PŘÍSLUŠNOST, ÚKOLY A PRAVOMOCI

Článek 51

Příslušnost

1. Každý orgán dozoru je na území svého vlastního členského státu příslušný k plnění úkolů a výkonu pravomocí, které mu byly svěřeny v souladu s tímto nařízením.
2. Pokud zpracování provádějí veřejné orgány nebo soukromé subjekty jednající na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) nebo e), je příslušným orgánem orgán dozoru dotyčného členského státu. V takových případech se nepoužije článek 51a.
3. Orgány dozoru nejsou příslušné k dohledu nad operacemi zpracování údajů, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí.

Článek 51a

Příslušnost vedoucího orgánu dozoru

1. Aniž je dotčen článek 51, orgán dozoru pro hlavní provozovny nebo jedinou provozovnu správce či zpracovatele je příslušný k tomu, aby jednal jako vedoucí orgán dozoru v případě přeshraničního zpracování prováděného tímto správcem či zpracovatelem v souladu s postupem stanoveným v článku 54a.
- 2a. Odchylně od odstavce 1 je každý orgán dozoru příslušný k tomu, aby se zabýval stížnostmi, které u něj byly podány, nebo možným porušením tohoto nařízení, pokud se daná záležitost týká pouze provozovny v jeho členském státě nebo jsou touto záležitostí podstatným způsobem dotčeny subjekty údajů pouze v jeho členském státě.

- 2b. V případech uvedených v odstavci 2a orgán dozoru o této záležitosti neprodleně informuje vedoucí orgán dozoru. Ve lhůtě tří týdnů po obdržení těchto informací vedoucí orgán dozoru rozhodne, zda se postupem podle článku 54a bude danou věcí zabývat či nikoli, a zohlední přitom, zda se v členském státě orgánu dozoru, který jej informoval, nachází provozovna správce nebo zpracovatele či nikoli.
- 2c. Pokud vedoucí orgán dozoru rozhodne, že se věcí zabývat bude, použije se postup podle článku 54a. Orgán dozoru, který vedoucí orgán dozoru informoval, může vedoucímu orgánu dozoru předložit návrh rozhodnutí. Vedoucí orgán dozoru tento návrh v nejvyšší míře zohlední při přípravě návrhu rozhodnutí podle čl. 54a odst. 2.
- 2d. Pokud vedoucí orgán dozoru rozhodne, že se věcí zabývat nebude, zabývá se jí v souladu s články 55 a 56 orgán dozoru, který informoval vedoucí orgán dozoru.
3. Provádějí-li správce či zpracovatel přeshraniční zpracování, je pro ně jediným příslušným orgánem vedoucí orgán dozoru.

Článek 52

Úkoly

1. Aniž jsou dotčeny další úkoly stanovené tímto nařízením, každý orgán dozoru na svém území:
- a) monitoruje a vymáhá uplatňování tohoto nařízení;
 - aa) zvyšuje povědomí veřejnosti o rizicích, pravidlech, zárukách a právech v souvislosti se zpracováním osobních údajů a podporuje porozumění těmto otázkám. Zvláštní pozornost se přitom věnuje akcím, které jsou určeny speciálně pro děti;

- ab) v souladu s vnitrostátními právními předpisy poskytuje poradenství vnitrostátnímu parlamentu, vládě a dalším orgánům a institucím ohledně legislativních a správních opatření týkajících se ochrany práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů;
- ac) zvyšuje povědomí správců a zpracovatelů o jejich povinnostech podle tohoto nařízení;
- ad) na požádání poskytuje všem subjektům údajů informace ohledně výkonu jejich práv podle tohoto nařízení, a případně spolupracuje za tímto účelem s orgány dozoru v jiných členských státech;
- b) zabývá se stížnostmi, které mu předloží subjekt údajů nebo některý subjekt, organizace či sdružení v souladu s článkem 76, a v odpovídající míře prošetřuje předmět stížnosti a v přiměřené lhůtě informuje stěžovatele o vývoji a výsledku šetření, a to zejména v případech, kdy je zapotřebí další šetření nebo koordinace s jiným orgánem dozoru;
- c) s cílem zajistit jednotné uplatňování a prosazování tohoto nařízení spolupracuje s dalšími orgány dozoru, mimo jiné formou sdílení informací, a s těmito orgány si vzájemně poskytuje pomoc;
- d) provádí šetření ohledně uplatňování tohoto nařízení, mimo jiné na základě informací obdržených od jiného orgánu dozoru či jiného veřejného orgánu;
- e) monitoruje vývoj v relevantních oblastech, pokud mají dopad na ochranu osobních údajů, zejména vývoj informačních a komunikačních technologií a obchodních praktik;
- f) přijímá standardní smluvní doložky uvedené v čl. 26 odst. 2c a čl. 42 odst. 2 písm. c);

- fa) připravuje a zachovává seznam v souvislosti s požadavkem provádět posouzení dopadu na ochranu údajů podle čl. 33 odst. 2a;
- g) poskytuje poradenství ohledně operací zpracování uvedených v čl. 34 odst. 3;
- ga) podporuje vypracování kodexů chování podle článku 38, vydává stanoviska a schvaluje takové kodexy chování, které poskytují dostatečné záruky podle čl. 38 odst. 2;
- gb) vybízí k zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a pečeti a známek dokládajících ochranu údajů podle čl. 39 odst. 1 a schvaluje kritéria pro vydávání osvědčení podle čl. 39 odst. 2a;
- gc) případně provádí pravidelný přezkum osvědčení vydaných v souladu s čl. 39 odst. 4;
- h) navrhuje a zveřejňuje kritéria pro schvalování subjektu pro monitorování kodexů chování podle článku 38 a subjektu pro vydávání osvědčení podle článku 39a;
- ha) provádí schvalování subjektu pro monitorování kodexů chování podle článku 38a a subjektu pro vydávání osvědčení podle článku 39a;
- hb) schvaluje smluvní doložky a ustanovení uvedené v čl. 42 odst. 2a;
- i) schvaluje závazná korporační pravidla podle článku 43;
- j) přispívá k činnostem Evropské rady pro ochranu údajů;
- jb) vede interní záznamy porušení tohoto nařízení a přijatých opatření, zejména vydaných varování a uložených sankcí;
- k) plní veškeré další úkoly související s ochranou osobních údajů.

2. (...)

3. (...)

4. Každý orgán dozoru usnadní podání stížností uvedených v odst. 1 písm. b) prostřednictvím takových opatření, jako je například poskytnutí formuláře pro podávání stížností, který lze vyplnit rovněž elektronicky, aniž by byly vyloučeny další komunikační prostředky.
5. Provádění úkolů každého orgánu dozoru je pro subjekty údajů a pro případné inspektory ochrany údajů bezplatné.
6. Jestliže jsou požadavky zjevně neodůvodněné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může orgán dozoru účtovat přiměřený poplatek na základě administrativních nákladů nebo odmítnout na požadavky reagovat. Orgán dozoru nese důkazní břemeno, pokud jde o prokázání zjevné neodůvodněnosti nebo nepřiměřenosti těchto požadavků.

Článek 53

Pravomoci

1. Každý orgán dozoru má tyto vyšetřovací pravomoci:
 - a) nařídit správci a zpracovateli, případně zástupci správce nebo zpracovatele, aby poskytli veškeré informace potřebné pro plnění jeho úkolů;
 - aa) provádět vyšetřování formou auditů ochrany údajů;
 - ab) provádět přezkum osvědčení vydaných v souladu s čl. 39 odst. 4;
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) ohlásit správci nebo zpracovateli údajné porušení tohoto nařízení;
 - da) získat od správce a zpracovatele přístup ke všem osobním údajům a ke všem informacím, které potřebuje k výkonu svých úkolů;
 - db) získat přístup do všech prostor, v nichž správce a zpracovatel působí, včetně přístupu k veškerému zařízení a prostředkům určeným ke zpracování údajů, v souladu s právními předpisy Unie nebo procesním právem členských států.

- 1b. Každý orgán dozoru má tyto nápravné pravomoci:
- a) upozornit správce či zpracovatele, že zamýšlené operace zpracování údajů pravděpodobně porušují ustanovení tohoto nařízení;
 - b) udělit napomenutí správci či zpracovateli, jehož operace zpracování údajů porušily ustanovení tohoto nařízení;
 - ca) nařídit správci nebo zpracovateli, aby vyhověli žádostem subjektu údajů o výkon jeho práv podle tohoto nařízení;
 - d) nařídit správci či zpracovateli, aby uvedl operace zpracování údajů v soulad s ustanoveními tohoto nařízení, případně aby tak provedl předepsaným způsobem a během stanovené lhůty;
 - da) nařídit správci, aby subjektu údajů oznámil případy porušení ochrany osobních údajů;
 - e) uložit dočasné nebo trvalé omezení zpracování, včetně jeho zákazu;
 - f) nařídit opravu, omezení či výmaz údajů podle článků 16, 17 a 17a a ohlašování takových opatření příjemcům, jimž byly údaje zpřístupněny podle čl.17 odst. 2a a článku 17b;
 - fa) (nové) odebrat osvědčení nebo nařídit, aby subjekt pro vydávání osvědčení odebral osvědčení vydané podle článků 39 a 39a, nebo aby osvědčení nevydal, pokud požadavky na osvědčení plněny nejsou nebo již přestaly být plněny;
 - g) uložit správní pokutu podle článku 79 vedle či namísto opatření uvedených v tomto odstavci, podle okolností každého jednotlivého případu;
 - h) nařídit přerušování toků údajů příjemci ve třetí zemi nebo toku údajů mezinárodní organizaci;
 - i) (...)
 - j) (...)

1c. Každý orgán dozoru má tyto povolovací a poradní pravomoci:

- a) poskytovat poradenství správci v souladu s postupem předchozí konzultace podle článku 34;
- aa) z vlastní iniciativy nebo na požádání vydávat stanoviska určená vnitrostátnímu parlamentu, vládě členského státu nebo v souladu s vnitrostátními právními předpisy dalším institucím a subjektům, jakož i veřejnosti, ohledně veškerých otázek souvisejících s ochranou osobních údajů;
- ab) povolovat zpracování uvedené v čl. 34 odst. 7a, pokud právní předpisy členského státu takové předchozí povolení vyžadují;
- ac) vydávat stanoviska a schvalovat návrhy kodexů chování podle čl. 38 odst. 2;
- ad) akreditovat subjekty pro vydávání osvědčení podle článku 39a;
- ae) vydávat osvědčení a schvalovat kritéria pro vydávání osvědčení podle čl. 39 odst. 2a;
- b) přijímat standardní doložky o ochraně údajů podle čl. 26 odst. 2c a čl. 42 odst. 2 písm. c);
- c) povolovat smluvní doložky podle čl. 42 odst. 2a písm. a);
- ca) povolovat správní ujednání podle čl. 42 odst. 2a písm. b);
- d) schvalovat závazná korporátní pravidla podle článku 43.

2. Výkon pravomocí svěřených podle tohoto článku orgánu dozoru podléhá náležitým zárukám, včetně účinného soudního opravného prostředku a spravedlivého řízení, stanoveným v právních předpisech Unie a členských států v souladu s Listinou základních práv Evropské unie.

3. Každý členský stát v právních předpisech stanoví, že jeho orgán dozoru má pravomoc upozornit na porušení tohoto nařízení soudní orgány a případně zahájit soudní řízení či se do něj zapojit jiným způsobem s cílem prosadit ustanovení tohoto nařízení.

4. Každý členský stát může v právních předpisech stanovit, že jeho orgán dozoru má další pravomoci než ty uvedené v odstavcích 1, 1b a 1c. Výkon těchto pravomocí nesmí narušit účinné fungování ustanovení kapitoly VII.

Článek 54

Zpráva o činnosti

Každý orgán dozoru vypracuje každý rok zprávu o své činnosti, která může obsahovat seznam druhů oznámených porušení a druhů uložených sankcí. Zpráva se předkládá vnitrostátnímu parlamentu, vládě a dalším orgánům určeným vnitrostátními právními předpisy. Dále se zpřístupní veřejnosti, Komisi a Evropské radě pro ochranu údajů.

KAPITOLA VII SPOLUPRÁCE A JEDNOTNOST

ODDÍL 1 SPOLUPRÁCE

Článek 54a

Spolupráce mezi vedoucím orgánem dozoru a dalšími dotčenými orgány dozoru

1. Vedoucí orgán dozoru spolupracuje s ostatními dotčenými orgány dozoru v souladu s tímto článkem ve snaze dosáhnout konsensu. Vedoucí orgán dozoru a dotčené orgány dozoru si vzájemně vyměňují veškeré relevantní informace.
- 1a. Vedoucí orgán dozoru může kdykoliv požádat další dotčené orgány dozoru o poskytnutí vzájemné pomoci podle článku 55 a může provádět společné operace podle článku 56, zejména pokud jde o vedení šetření nebo monitorování provádění opatření týkajících se správce či zpracovatele usazených v jiném členském státě.
2. Vedoucí orgán dozoru neprodleně sdělí relevantní informace o dané záležitosti ostatním dotčeným orgánům dozoru. Neprodleně předloží ostatním dotčeným orgánům dozoru návrh rozhodnutí, aby se k němu tyto orgány vyjádřily a aby mohl řádně zohlednit jejich stanoviska.
3. Pokud ve lhůtě čtyř týdnů kterýkoliv z ostatních dotčených orgánů dozoru poté, co byl v souladu s odstavcem 2 konzultován, vyjádří k návrhu rozhodnutí relevantní a odůvodněnou námitku, vedoucí orgán dozoru v případě, že námitku nesdílí nebo je toho názoru, že námitka není relevantní a odůvodněná, postoupí záležitost k řešení v rámci mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57.

- 3a. Pokud má vedoucí orgán dozoru v úmyslu vznesenou námitku zohlednit, předloží ostatním dotčeným orgánům dozoru revidovaný návrh rozhodnutí k vyjádření. Tento revidovaný návrh rozhodnutí podléhá postupu uvedenému v odstavci 3 v rámci dvoutýdenní lhůty.
4. Pokud ve lhůtě uvedené v odstavcích 3 a 3a nevznesl žádný z ostatních dotčených orgánů dozoru námitku proti návrhu rozhodnutí předloženému vedoucím orgánem dozoru, má se za to, že vedoucí orgán dozoru a dotčené orgány dozoru s tímto návrhem rozhodnutí souhlasí a toto rozhodnutí je pro ně závazné.
- 4a. Vedoucí orgán dozoru dané rozhodnutí přijme a ohlásí jej hlavní provozovně, případně jediné provozovně správce či zpracovatele, a o daném rozhodnutí včetně shrnutí relevantních skutečností a důvodů informuje ostatní dotčené orgány dozoru a Evropskou radu pro ochranu údajů. Orgán dozoru, u nějž byla podána stížnost, informuje o daném rozhodnutí stěžovatele.
- 4b. Odchylně od odstavce 4a, pokud není stížnost uznána nebo je zamítnuta, přijme rozhodnutí orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána; tento orgán oznámí rozhodnutí stěžovateli a informuje o něm správce.
- 4bb. Pokud se vedoucí orgán dozoru a dotčené orgány dozoru shodnou na tom, že určité části stížnosti neuznají nebo zamítnou a že budou reagovat na jiné části této stížnosti, přijme se pro každou z těchto částí dané věci samostatné rozhodnutí. Vedoucí orgán dozoru přijme rozhodnutí ohledně části týkající se úkonů souvisejících se správcem a ohlásí jej hlavní provozovně nebo jediné provozovně správce či zpracovatele na území svého členského státu a informuje o něm stěžovatele, zatímco orgán dozoru stěžovatele přijme rozhodnutí ohledně části týkající se neuznání či zamítnutí této stížnosti a oznámí jej danému stěžovateli a informuje o něm správce nebo zpracovatele.

- 4c. Poté, co mu bylo oznámeno rozhodnutí vedoucího orgánu dozoru podle odstavců 4a a 4bb, přijme správce nebo zpracovatel opatření nezbytná k zajištění souladu s daným rozhodnutím, pokud jde o činnosti zpracování prováděné v rámci všech jeho provozoven v Unii. Správce nebo zpracovatel oznámí opatření přijatá k zajištění souladu s daným rozhodnutím vedoucímu orgánu dozoru, který o tom informuje ostatní dotčené orgány dozoru.
- 4d. Pokud má za výjimečných okolností dotčený orgán dozoru důvody se domnívat, že je třeba naléhavě jednat, aby byly ochráněny zájmy subjektů údajů, použije se postup pro naléhavé případy podle článku 61.
5. Vedoucí orgán dozoru a ostatní dotčené orgány dozoru si vzájemně poskytnou informace požadované podle tohoto článku, a to elektronicky za použití standardizovaného formátu.

Článek 55

Vzájemná pomoc

1. Orgány dozoru si vzájemně poskytují relevantní informace a pomoc v zájmu jednotného provádění a uplatňování tohoto nařízení, přičemž zavedou opatření pro účinnou vzájemnou spolupráci. Vzájemná spolupráce zahrnuje zejména žádosti o informace a opatření v oblasti dohledu, např. žádosti o předchozí povolení, konzultace, inspekce a vyšetřování.
2. Každý orgán dozoru přijme všechna příslušná opatření, která jsou požadována jakožto odpověď na žádost jiného orgánu dozoru, a to bez zbytečného odkladu a nejpozději do jednoho měsíce od přijetí předmětné žádosti. K těmto opatřením může patřit zejména předávání relevantních informací o vedení šetření.

3. Žádost o pomoc obsahuje všechny potřebné informace včetně účelu žádosti a důvodů pro její předložení. Vyměňované informace se použijí pouze pro účely, ke kterým byly vyžádány.
4. Orgán dozoru, jemuž byla žádost o pomoc předložena, jí musí vyhovět s výjimkou těchto případů:
 - a) orgán dozoru není ohledně předmětu žádosti nebo ohledně opatření, o jejichž výkon je žádán, příslušný, nebo
 - b) vyhovění žádosti by nebylo slučitelné s ustanoveními tohoto nařízení nebo s právními předpisy Unie či členského státu, kterému orgán dozoru přijímající žádost podléhá.
5. Orgán dozoru, kterému je žádost předložena, informuje předkládající orgán dozoru o výsledcích, nebo případně o vývoji či opatřeních, jež byla přijata v zájmu vyřízení žádosti. V případě zamítnutí podle odstavce 4 uvede jeho důvody.
6. Informace, které po nich jiné orgány dozoru požadují, poskytují orgány dozoru zpravidla elektronicky za použití standardizovaného formátu.
7. Za žádné kroky podniknuté v návaznosti na žádost o vzájemnou pomoc se neúčtují poplatky. Za výjimečných okolností se mohou orgány dozoru dohodnout s jinými orgány dozoru na pravidlech týkajících se odškodnění jinými orgány dozoru za zvláštní výdaje vyplývající z poskytnutí vzájemné pomoci.
8. Pokud orgán dozoru neposkytne informace uvedené v odstavci 5 do jednoho měsíce od obdržení žádosti jiného orgánu dozoru, dožadující orgán dozoru může přijmout na území svého členského státu předběžné opatření podle čl. 51 odst. 1. V takovém případě se nutnost naléhavě jednat podle čl. 61 odst. 1 považuje za splněnou, což vyžaduje přijetí naléhavého závazného rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů podle čl. 61 odst. 2.
9. (...)

10. Komise může určit formát a postupy pro vzájemnou pomoc podle tohoto článku a může určit, jak bude probíhat elektronická výměna informací mezi orgány dozoru vzájemně a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů, zejména pak může určit standardizovaný formát uvedený v odstavci 6. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

Článek 56

Společné operace orgánů dozoru

1. Orgány dozoru případně provádějí společné operace, včetně společných šetření a společných donucovacích opatření, do nichž jsou zapojeni členové nebo pracovníci orgánů dozoru z jiných členských států.
2. V případech, kdy má správce nebo zpracovatel provozovny v několika členských státech, nebo pokud je pravděpodobné, že operacemi zpracování bude podstatně dotčen významný počet subjektů údajů ve více než jednom členském státě, má orgán dozoru každého z těchto členských států právo účastnit se podle potřeby společných operací. Příslušný orgán dozoru vyzve v souladu s čl. 51a odst. 1 nebo 2c orgán dozoru každého z těchto členských států k účasti na dotyčných společných operacích a na žádost orgánu dozoru o účast bez odkladu odpoví.
3. Orgán dozoru může v souladu s právními předpisy svého členského státu a s povolením vysílajícího orgánu dozoru svěřovat pravomoci včetně vyšetřovacích pravomocí členům nebo pracovníkům vysílajícího orgánu dozoru zapojeným do společných operací nebo, pokud to umožňují právní předpisy členského státu hostitelského orgánu dozoru, povolit členům nebo pracovníkům vysílajícího orgánu dozoru, aby vykonávali své vyšetřovací pravomoci v souladu s právními předpisy členského státu vysílajícího orgánu dozoru. Tyto vyšetřovací pravomoci mohou být vykonávány pouze pod vedením a za přítomnosti členů nebo pracovníků hostitelského orgánu dozoru. Členové nebo pracovníci vysílajícího orgánu dozoru podléhají vnitrostátním právním předpisům hostitelského orgánu dozoru.

- 3a. Pokud pracovníci vysílajícího orgánu dozoru působí v souladu v odstavci 1 v jiném členském státě, přijímá členský stát hostitelského orgánu dozoru odpovědnost za jejich jednání, včetně odpovědnosti za škody, které tito pracovníci během svých operací způsobí, v souladu s právními předpisy členského státu, na jehož území působí.
- 3b. Členský stát, na jehož území byla škoda způsobena, nahradí tuto škodu za stejných podmínek, jaké se vztahují na škody způsobené jeho vlastními pracovníky. Členský stát vysílajícího orgánu dozoru, jehož pracovníci způsobí škodu jakékoli osobě na území jiného členského státu, nahradí tomuto státu v plné výši částky, které tento stát jménem dotčených pracovníků vyplatil oprávněným osobám.
- 3c. Aniž jsou dotčena jeho práva vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3b, se v případě uvedeném v odstavci 1 každý členský stát zřekne požadavků na náhradu škod vůči jinému členskému státu, který mu tuto škodu způsobil.
4. (...)
5. Jestliže je plánována společná operace a některý orgán dozoru nesplní do jednoho měsíce povinnost stanovenou v odst. 2 druhé větě, ostatní orgány dozoru mohou přijmout na území svého členského státu v souladu s článkem 51 předběžné opatření. V takovém případě se nutnost naléhavě jednat podle čl. 61 odst. 1 považuje za splněnou, což vyžaduje přijetí naléhavého stanoviska nebo naléhavého závazného rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů podle čl. 61 odst. 2.
6. (...)

ODDÍL 2

JEDNOTNOST

Článek 57

Mechanismus jednotnosti

1. S cílem přispět k jednotnému uplatňování tohoto nařízení v celé Unii spolupracují orgány dozoru mezi sebou navzájem a ve vhodných případech s Komisí prostřednictvím mechanismu jednotnosti stanoveného v tomto oddíle.

Článek 58

Stanovisko Evropské rady pro ochranu údajů

1. Evropská rada pro ochranu údajů vydá stanovisko vždy, když příslušný orgán dozoru hodlá přijmout některé z níže uvedených opatření. Za tímto účelem příslušný orgán dozoru oznámí návrh rozhodnutí Evropské radě pro ochranu údajů, pokud:
 - c) má za cíl přijmout seznam operací zpracování podléhajících požadavku na posouzení dopadu na ochranu údajů podle čl. 33 odst. 2a; nebo
 - ca) se týká záležitosti podle čl. 38 odst. 2b), zda je návrh kodexu chování nebo změna či rozšíření kodexu chování v souladu s tímto nařízením, nebo
 - cb) má za cíl schválit kritéria pro akreditaci subjektu podle čl. 38a odst. 3 nebo subjektu pro vydávání osvědčení podle čl. 39a odst. 3; nebo
 - d) má za cíl stanovit standardní doložky o ochraně údajů podle čl. 42 odst. 2 písm. c) a čl. 26 odst. 2c; nebo

- e) má za cíl schválit smluvní doložky podle čl. 42 odst. 2a písm. a); nebo
 - f) má za cíl schválit závazná korporační pravidla ve smyslu článku 43.
2. Kterýkoli orgán dozoru, předseda Evropské rady pro ochranu údajů nebo Komise mohou požádat, aby Evropská rada pro ochranu údajů posoudila jakoukoli záležitost s obecnou působností nebo s účinky ve více než jednom členském státě za účelem získání stanoviska, zejména v případě, kdy příslušný orgán dozoru neplní povinnosti související se vzájemnou pomocí podle článku 55 nebo se společnými operacemi podle článku 56.
3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 vydá Evropská rada pro ochranu údajů stanovisko k záležitosti, která jí byla předložena, pokud již stanovisko ke stejné záležitosti nevydala. Toto stanovisko se přijme do osmi týdnů prostou většinou členů Evropské rady pro ochranu údajů. Tato lhůta může být prodloužena o dalších šest týdnů s ohledem na složitost dané záležitosti. Pokud jde o návrh rozhodnutí uvedený v odstavci 1 zaslaný členům Evropské rady pro ochranu údajů v souladu s odstavcem 6, má se za to, že členové, kteří v přiměřené lhůtě stanovené předsedou nevznesli námitky, s návrhem rozhodnutí souhlasí.
4. (...)
5. Orgány dozoru a Komise elektronicky a za použití standardizovaného formátu bez zbytečného odkladu oznamují Evropské radě pro ochranu údajů veškeré relevantní informace, případně včetně shrnutí skutečností, návrhu rozhodnutí, důvodů, pro které je nezbytné takové opatření přijmout, a stanoviska dalších dotčených orgánů dozoru.

6. Předseda Evropské rady pro ochranu údajů bez zbytečného odkladu elektronicky sděluje:
- a) členům Evropské rady pro ochranu údajů a Komisi veškeré relevantní informace, které byly Evropské radě pro ochranu údajů sděleny, a to za použití standardizovaného formátu. V nezbytných případech poskytne sekretariát Evropské rady pro ochranu údajů překlady relevantních informací.
 - b) orgánu dozoru uvedenému v odstavcích 1 a 2 a Komisi stanovisko, které zveřejní.
7. (...)
- 7a. Během lhůty uvedené v odstavci 3 nepřijme příslušný orgán dozoru svůj návrh rozhodnutí podle odstavce 1.
- 7b. (...)
8. Orgán dozoru uvedený v odstavci 1 stanovisko Evropské rady pro ochranu údajů v nejvyšší možné míře zohlední a do dvou týdnů po obdržení stanoviska elektronicky sdělí předsedovi Evropské rady pro ochranu údajů, zda svůj návrh rozhodnutí zachová nebo jej změní, a v tomto druhém případě zašle pozměněný návrh rozhodnutí, za použití standardizovaného formátu.
9. Pokud ve lhůtě uvedené v odstavci 8 informuje dotčený orgán dozoru předsedu Evropské rady pro ochranu údajů o tom, že nemá v úmyslu se stanoviskem rady řídit, ať již zcela nebo částečně, a uvede relevantní důvody, použije se čl. 58a odst. 1.

Článek 58a

Řešení sporů Evropskou radou pro ochranu údajů

1. S cílem zajistit, aby toto nařízení bylo v jednotlivých případech správně a důsledně uplatňováno, přijme Evropská rada pro ochranu údajů závazné rozhodnutí v těchto případech:

- a) pokud v případě uvedeném v čl. 54a odst. 3 vyjádří dotčený orgán dozoru relevantní a odůvodněnou námitku vůči návrhu rozhodnutí vedoucího orgánu nebo pokud vedoucí orgán zamítl námitku jako irelevantní či neodůvodněnou. Závazné rozhodnutí se týká všech záležitostí, které jsou předmětem relevantní a odůvodněné námitky, zejména dojde-li k porušení nařízení;
 - b) pokud existují protikladné názory ohledně toho, který dotčený orgán dozoru je příslušný pro hlavní provozovnu;
 - d) pokud v případech uvedených v čl. 58 odst. 1 příslušný orgán dozoru nepožádá o stanovisko Evropské rady pro ochranu údajů nebo pokud se tento orgán neřídí stanoviskem Evropské rady pro ochranu údajů vydaným podle článku 58. V takovém případě může danou záležitost ohlásit Evropské radě pro ochranu údajů kterýkoliv dotčený orgán dozoru nebo Komise.
2. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 přijmou do jednoho měsíce od postoupení dané záležitosti členové Evropské rady pro ochranu údajů dvoutřetinovou většinou. Tato lhůta může být z důvodu složitosti dané záležitosti prodloužena o další měsíc. Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 musí být odůvodněno a určeno vedoucímu orgánu dozoru a všem dotčeným orgánům dozoru a musí být pro ně závazné.
3. V případě, že Evropská rada pro ochranu údajů nemohla rozhodnutí přijmout ve lhůtách uvedených v odstavci 2, přijme své rozhodnutí do dvou týdnů po uplynutí druhého měsíce uvedeného v odstavci 2 prostou většinou svých členů. Pokud členové rady hlasují nerozhodně, rozhodnutí se přijme na základě hlasování jejího předsedy.
4. Během lhůt uvedených v odstavcích 2 a 3 nepřijmou dotčené orgány dozoru žádné rozhodnutí o záležitosti předložené Evropské radě pro ochranu údajů podle odstavce 1.
5. (...)

6. Předseda Evropské rady pro ochranu údajů bez zbytečného odkladu oznámí rozhodnutí uvedené v odstavci 1 dotčeným orgánům dozoru. Uvědomí o tom Komisi. Rozhodnutí se neprodleně zveřejní na internetových stránkách Evropské rady pro ochranu údajů poté, co orgán dozoru oznámil konečné rozhodnutí podle odstavce 7.
7. Vedoucí orgán dozoru, případně orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána, přijme své konečné rozhodnutí na základě rozhodnutí uvedeného v odstavci 1, bez zbytečného odkladu a nejpozději do jednoho měsíce poté, co Evropská rada pro ochranu údajů oznámila své rozhodnutí. Vedoucí orgán dozoru, případně orgán dozoru, u nějž byla stížnost podána, informuje Evropskou radu pro ochranu údajů o dni oznámení svého konečného rozhodnutí správci nebo zpracovateli a subjektu údajů. Konečné rozhodnutí dotčených orgánů dozoru se přijme podle čl. 54a odst. 4a, 4b a 4bb. Konečné rozhodnutí odkazuje na rozhodnutí uvedené v odstavci 1 a poukazuje na to, že rozhodnutí uvedené v odstavci 1 bude zveřejněno na internetových stránkách Evropské rady pro ochranu údajů v souladu s odstavcem 6. Ke konečnému rozhodnutí se přiloží rozhodnutí uvedené v odstavci 1.

Článek 59

Stanovisko Komise

(...)

Článek 60

Odklad návrhu opatření

(...)

Postup pro naléhavé případy

1. Za výjimečných okolností, kdy se dotčený orgán dozoru domnívá, že je třeba naléhavě jednat v zájmu ochrany práv a svobod subjektů údajů, se může tento orgán odchýlit od mechanismu jednotnosti uvedeného v člancích 57, 58 a 58a nebo od postupu uvedeného v článku 54a a okamžitě přijmout předběžná opatření s právními účinky na svém území a s konkrétní dobou platnosti, která nepřesáhne tři měsíce. Orgán dozoru neprodleně oznámí tato opatření a důvody pro jejich přijetí ostatním dotčeným orgánům dozoru, Evropské radě pro ochranu údajů a Komisi.
2. Pokud orgán dozoru přijal opatření podle odstavce 1 a domnívá se, že je třeba naléhavě přijmout konečná opatření, může požádat Evropskou radu pro ochranu údajů o naléhavé stanovisko nebo naléhavé závazné rozhodnutí, přičemž svou žádost o takové stanovisko nebo rozhodnutí odůvodní.
3. O naléhavé stanovisko, případně o naléhavé závazné rozhodnutí může Evropskou radu pro ochranu údajů požádat kterýkoli orgán dozoru, jestliže příslušný orgán dozoru nepřijal vhodné opatření v situaci, kdy je třeba naléhavě jednat v zájmu ochrany práv a svobod subjektů údajů, přičemž svou žádost o takové stanovisko či rozhodnutí odůvodní, stejně jako naléhavou potřebu jednat.
4. Odchylně od čl. 58 odst. 3 a čl. 58a odst. 2 se naléhavé stanovisko nebo naléhavé závazné rozhodnutí uvedená v odstavcích 2 a 3 tohoto článku přijímají do dvou týdnů prostou většinou členů Evropské rady pro ochranu údajů.

Článek 62

Výměna informací

1. Komise může přijímat prováděcí akty s obecnou působností za účelem:
 - a) (...)
 - b) (...)
 - c) (...)
 - d) určení toho, jak bude probíhat elektronická výměna informací mezi orgány dozoru vzájemně a mezi orgány dozoru a Evropskou radou pro ochranu údajů, zejména určení standardizovaného formátu uvedeného v článku 58.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 87 odst. 2.

2. (...)

3. (...)

Článek 63

Prosazování

(...)

ODDÍL 3

EVROPSKÁ RADA PRO OCHRANU ÚDAJŮ

Článek 64

Evropská rada pro ochranu údajů

- 1a. Zřizuje se Evropská rada pro ochranu údajů jako subjekt Unie s právní subjektivitou.
- 1b. Evropskou radu pro ochranu údajů zastupuje její předseda.
2. Evropskou radu pro ochranu údajů tvoří vedoucí jednoho orgánu dozoru z každého členského státu a evropský inspektor ochrany údajů nebo jejich zástupci.
3. Pokud je v některém členském státě za monitorování toho, zda jsou uplatňována ustanovení tohoto nařízení, odpovědný více než jeden orgán dozoru, je v souladu s vnitrostátními předpisy tohoto členského státu jmenován společný zástupce.
4. Komise má právo účastnit se činností a schůzek Evropské rady pro ochranu údajů bez hlasovacího práva. Komise jmenuje svého zástupce. Předseda Evropské rady pro ochranu údajů informuje Komisi o činnostech Evropské rady pro ochranu údajů.
5. V případech uvedených v článku 58a má Evropský inspektor ochrany údajů hlasovací právo pouze pro rozhodnutí týkající se zásad a pravidel použitelných pro orgány, instituce, úřady a agentury Unie, jež v zásadě odpovídají požadavkům tohoto nařízení.

Článek 65

Nezávislost

1. Evropská rada pro ochranu údajů jedná při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí podle článků 66 a 67 nezávisle.
2. Aniž jsou dotčeny žádosti Komise uvedené v čl. 66 odst. 1 písm. b) a odst. 2, Evropská rada pro ochranu údajů při plnění svých úkolů nebo výkonu svých pravomocí od nikoho nevyžaduje ani nepřijímá pokyny.

Článek 66

Úkoly Evropské rady pro ochranu údajů

1. Evropská rada pro ochranu údajů zajišťuje jednotné uplatňování tohoto nařízení. Za tímto účelem Evropská rada pro ochranu údajů ze své vlastní iniciativy nebo případně na žádost Komise zejména:
 - aa) monitoruje a zajišťuje řádné uplatňování tohoto nařízení v případech uvedených v čl. 57 odst. 3, aniž jsou dotčeny úkoly vnitrostátních orgánů dozoru;
 - a) poskytuje poradenství Komisi ve veškerých záležitostech souvisejících s ochranou osobních údajů v Unii včetně jakýchkoli navrhovaných změn tohoto nařízení;
 - aa) poskytuje poradenství Komisi ohledně formy a postupů výměny informací mezi správci, zpracovateli a orgány dozoru pro závazná korporační pravidla;
 - ab) (nové) vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy týkající se postupů pro výmaz odkazů, kopií nebo replikací osobních údajů z veřejně dostupných komunikačních služeb, jak je uvedeno v čl. 17 odst. 2;
 - b) prošetřuje ze své vlastní iniciativy nebo na žádost jednoho ze svých členů nebo na žádost Komise veškeré otázky týkající se uplatňování tohoto nařízení a vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy, aby podporovala jednotné uplatňování tohoto nařízení;

- ba) (nové) vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. b) za účelem dalšího vymezení kritérií a podmínek, které mají platit pro rozhodnutí založená na profilování podle čl. 20 odst. 2;
- bb) (nové) vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. b), pokud jde o zjišťování případů porušení bezpečnosti údajů a určení zbytečného odkladu podle čl. 31 odst. 1 a 2 a o konkrétní okolnosti, za nichž jsou správce a zpracovatel povinni porušení ohlašovat;
- bc) (nové) vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. b), pokud jde o okolnosti, za jakých je pravděpodobné, že porušením bezpečnosti osobních údajů vznikne vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob uvedené v čl. 32 odst. 1;
- bd) (nové) vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. b) za účelem dalšího vymezení kritérií a požadavků pro předávání údajů na základě závazných korporálních pravidel, kterými se řídí správci, a závazných korporálních pravidel, kterými se řídí zpracovatelé, a dalších požadavků potřebných k zajištění ochrany osobních údajů dotčených subjektů údajů uvedených v článku 43;
- be) (nové) vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy v souladu s čl. 66 odst. 1 písm. b) za účelem dalšího vymezení kritérií a požadavků pro předávání údajů na základě čl. 44 odst. 1;
- ba) vypracovává pokyny pro orgány dozoru ohledně uplatňování opatření uvedených v čl. 53 odst. 1, 1b a 1c a stanoví správní pokuty podle článku 79;
- c) přezkoumává praktické uplatňování pokynů, doporučení a osvědčených postupů uvedených v písmenech b) a ba);

- ca0) vydává pokyny, doporučení a osvědčené postupy v souladu s odst. 1 písm. b) pro zavedení společných postupů pro podávání zpráv ze strany fyzických osob v případě porušení tohoto nařízení podle čl. 49 odst. 2;
- ca) podporuje vypracování kodexů chování a zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení o ochraně údajů a zavedení pečeti a známek dokládajících ochranu údajů podle článků 38 a 39;
- cb) provádí akreditaci subjektů pro vydávání osvědčení a její pravidelný přezkum podle článku 39a a provozuje veřejný registr akreditovaných subjektů podle čl. 39a odst. 6 a akreditovaných správců či zpracovatelů usazených ve třetích zemích podle čl. 39 odst. 4;
- cd) stanoví požadavky uvedené v čl. 39a odst. 3 pro účely akreditace subjektů pro vydávání osvědčení podle článku 39;
- cda) poskytuje Komisi stanovisko k požadavkům na vydání osvědčení uvedeným v čl. 39a odst. 7;
- cdb) poskytuje Komisi stanovisko k ikonám uvedeným v čl. 12 odst. 4b;
- ce) poskytuje Komisi stanovisko pro posouzení přiměřenosti úrovně ochrany ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci, i pro posouzení, zda třetí země nebo dané území nebo mezinárodní organizace nebo konkrétní odvětví již nezajišťuje přiměřenou úroveň ochrany. Za tímto účelem poskytne Komise Evropské radě pro ochranu údajů veškerou potřebnou dokumentaci, včetně korespondence s vládou dotčené třetí země nebo území či odvětvím zpracování v dané třetí zemi nebo s mezinárodní organizací;
- d) vydává stanoviska k návrhům rozhodnutí orgánů dozoru podle mechanismu jednotnosti uvedeného v článku 57 a k záležitostem předloženým podle čl. 58 odst. 2;

- e) podporuje spolupráci a účinnou dvou- a vícestrannou výměnu informací a postupů mezi orgány dozoru;
 - f) podporuje společné školicí programy a usnadňuje výměny pracovníků mezi orgány dozoru, kterých se ve vhodných případech účastní i orgány dozoru třetích zemí nebo mezinárodních organizací;
 - g) podporuje výměnu znalostí a dokumentů o legislativě a praxi v oblasti ochrany údajů s orgány dozoru pro ochranu údajů po celém světě;
 - gb) vydává stanoviska ke kodexům chování vypracovaným na úrovni Unie podle čl. 38 odst. 4);
 - i) provozuje veřejně přístupný elektronický registr rozhodnutí přijatých orgány dozoru a soudy k otázkám řešeným v rámci mechanismu jednotnosti.
2. Jestliže Komise žádá Evropskou radu pro ochranu údajů o poradenství, může uvést určitou lhůtu, s přihlédnutím k naléhavosti dané záležitosti.
3. Evropská rada pro ochranu údajů postupuje svá stanoviska, pokyny, doporučení a osvědčené postupy Komisi a výboru uvedenému v článku 87 a zveřejňuje je.
4. (...)
- 4a. Evropská rada pro ochranu údajů ve vhodných případech konzultuje zúčastněné strany a poskytuje jim možnost se v rozumné lhůtě vyjádřit. Evropská rada pro ochranu údajů výsledky postupu konzultace veřejně zpřístupní, aniž je tím dotčen článek 72.

Článek 67

Zprávy

1. (...)
2. Evropská rada pro ochranu údajů vypracovává každoroční zprávy, pokud jde o ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů v Unii, případně ve třetích zemích a v mezinárodních organizacích. Zprávy se zveřejňují a předávají Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.
3. Tyto každoroční zprávy obsahují posouzení praktického uplatňování pokynů, doporučení a osvědčených postupů uvedených v čl. 66 odst. 1 písm. c), jakož i závazných rozhodnutí uvedených v čl. 58a odst. 1.

Článek 68

Postup

1. Evropská rada pro ochranu údajů přijímá rozhodnutí prostou většinou svých členů, pokud v tomto nařízení není stanoveno jinak.
2. Evropská rada pro ochranu údajů přijme dvoutřetinovou většinou svých členů svůj jednací řád a připraví si vlastní provozní opatření.

Článek 69

Předseda

1. Evropská rada pro ochranu údajů si prostou většinou zvolí z řad svých členů předsedu a dva místopředsedy.
2. Funkční období předsedy a místopředsedů trvá pět let a lze je jednou prodloužit.

Článek 70

Úkoly předsedy

1. Předseda plní následující úkoly:
 - a) svolává zasedání Evropské rady pro ochranu údajů a připravuje pro ně pořad jednání;
 - aa) ohlašuje rozhodnutí přijatá Evropskou radou pro ochranu údajů podle článku 58a vedoucímu orgánu dozoru a dotčeným orgánům dozoru;
 - b) zajišťuje včasné plnění úkolů Evropskou radou pro ochranu údajů, a to zejména v souvislosti s mechanismem jednotnosti uvedeným v článku 57.
2. Evropská rada pro ochranu údajů stanoví ve svém jednacím řádu rozdělení úkolů mezi předsedu a místopředsedy.

Článek 71

Sekretariát

1. Evropská rada pro ochranu údajů má k dispozici sekretariát, jehož služby poskytuje evropský inspektor ochrany údajů.
- 1a. Sekretariát plní své úkoly výlučně podle pokynů předsedy Evropské rady pro ochranu údajů.

- 1b. Na pracovníky evropského inspektora ochrany údajů podílející se na plnění úkolů svěřených Evropské radě pro ochranu údajů tímto nařízením se vztahují oddělené hierarchické linie než na pracovníky podílející se na plnění úkolů svěřených evropskému inspektorovi ochrany údajů.
- 1c. Evropská rada pro ochranu údajů s evropským inspektorem ochrany údajů v případě potřeby vypracují a zveřejní memorandum o porozumění, jímž se provádí tento článek a vymezují podmínky jejich spolupráce a jenž je použitelný pro pracovníky evropského inspektora ochrany údajů podílející se na plnění úkolů svěřených Evropské radě pro ochranu údajů tímto nařízením.
2. Sekretariát zajišťuje Evropské radě pro ochranu údajů analytickou, administrativní a logistickou podporu.
3. Sekretariát odpovídá zejména za:
- a) každodenní fungování Evropské rady pro ochranu údajů;
 - b) komunikaci mezi členy Evropské rady pro ochranu údajů, jejím předsedou a Komisí a za komunikaci s dalšími institucemi a veřejností;
 - c) využívání elektronických prostředků k interní a externí komunikaci;
 - d) překlady relevantních informací;
 - e) přípravu zasedání Evropské rady pro ochranu údajů a navazující opatření;
 - f) přípravu, navrhování a zveřejňování stanovisek, rozhodnutí o urovnání sporů mezi orgány dozoru a jiných textů přijímaných Evropskou radou pro ochranu údajů.

Článek 72

Důvěrnost

1. Pokládá-li to Evropská rada pro ochranu údajů za nezbytné, jsou její jednání důvěrná, jak je stanoveno v jednacím řádu rady.
2. Přístup k dokumentům předkládaným členům Evropské rady pro ochranu údajů, odborníkům a zástupcům třetích stran se řídí nařízením (ES) č. 1049/2001.
3. (...)

KAPITOLA VIII

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY, ODPOVĚDNOST A SANKCE

Článek 73

Právo vznést stížnost u orgánu dozoru

1. Aniž jsou dotčeny jakékoliv jiné správní nebo soudní opravné prostředky, každý subjekt údajů má právo vznést stížnost u některého orgánu dozoru, zejména v členském státě svého obvyklého bydliště, místa výkonu zaměstnání nebo místa, kde došlo k údajnému porušení, pokud se subjekt údajů domnívá, že zpracování jeho osobních údajů není v souladu s tímto nařízením.
2. (...)
3. (...)
4. (...)
5. Orgán dozoru, jemuž byla stížnost podána, informuje stěžovatele o pokroku při řešení stížnosti a o jeho výsledku, jakož i o možnosti soudního opravného prostředku podle článku 74.

Článek 74

Právo na soudní opravné prostředky vůči orgánu dozoru

1. Aniž je dotčen jakýkoliv jiný správní či mimosoudní opravný prostředek, každá fyzická nebo právnická osoba má právo na účinný soudní opravný prostředek proti právně závaznému rozhodnutí orgánu dozoru, které se jí týká.

2. Aniž je dotčen jakýkoliv jiný správní či mimosoudní opravný prostředek, každý subjekt údajů má právo na účinný soudní opravný prostředek, pokud se orgán dozoru, který je příslušný podle článků 51 a 51a, nezabývá stížností nebo pokud neinformuje subjekt údajů do tří měsíců o vývoji či výsledcích stížnosti vznesené podle článku 73.
3. Řízení proti orgánu dozoru se zahajují u soudů toho členského státu, v němž je daný orgán dozoru usazen.
- 3a. Je-li zahájeno řízení proti rozhodnutí orgánu dozoru, kterému předcházelo stanovisko nebo rozhodnutí Evropské rady pro ochranu údajů v rámci mechanismu jednotnosti, orgán dozoru toto stanovisko nebo rozhodnutí postoupí soudu.
4. (...)
5. (...)

Článek 75

Právo na účinné soudní opravné prostředky vůči správci nebo zpracovateli

1. Aniž je dotčen jakýkoliv dostupný správní či mimosoudní opravný prostředek včetně práva na podání stížnosti orgánu dozoru podle článku 73, každý subjekt údajů má právo na účinný soudní opravný prostředek, jestliže se domnívá, že zpracováním jeho osobních údajů při nedodržení tohoto nařízení byla porušena jeho práva podle tohoto nařízení.
2. Řízení proti správci nebo zpracovateli se zahajují u soudů toho členského státu, v němž má daný správce nebo zpracovatel provozovnu. Řízení se může popřípadě zahájit i u soudů členského státu, kde má subjekt údajů své obvyklé bydliště, s výjimkou případů, kdy je správce nebo zpracovatel veřejným orgánem některého členského státu, který jedná v rámci výkonu veřejné moci.

3. (...)

4. (...)

Článek 76

Zastupování subjektů údajů

1. Subjekt údajů má právo pověřit subjekt, organizaci nebo sdružení, jež byly řádně zřízeny v souladu s právními předpisy některého členského státu, jež jsou neziskové povahy, jejichž statutární cíle jsou ve veřejném zájmu a jež vyvíjejí činnost v oblasti ochrany práv a svobod subjektů údajů ohledně ochrany jejich osobních údajů, ke vznesení stížnosti jeho jménem a k výkonu práv uvedených v článcích 73, 74 a 75 jeho jménem a k výkonu práva na odškodnění podle článku 77 jeho jménem, pokud tak stanoví právní předpisy členského státu.
2. Členské státy mohou stanovit, že jakýkoliv subjekt, organizace nebo sdružení uvedené v odstavci 1 má bez ohledu na mandát subjektu údajů právo vznést v daném členském státě stížnost u příslušného orgánu dozoru podle článku 73 a vykonávat práva uvedená v článcích 74 a 75, pokud se domnívá, že zpracováním osobních údajů, které není v souladu s tímto nařízením, byla porušena práva subjektu údajů.

3. (...)

4. (...)

5. (...)

Článek 76a

Přerušení řízení

1. Má-li příslušný soud členského státu informace o tom, že u soudu jiného členského státu probíhá řízení týkající se stejného předmětu, pokud jde o zpracování prováděné týměž správcem nebo zpracovatelem, kontaktuje daný soud jiného členského státu, aby existenci takového řízení ověřil.

2. Probíhá-li u soudu jiného členského státu řízení týkající se stejného předmětu, pokud jde o zpracování prováděné týměž správcem nebo zpracovatelem, kterýkoliv z příslušných soudů, u nichž nebylo řízení zahájeno jako první, může své řízení přerušit.
- 2a. Pokud dané řízení probíhá v prvním stupni, kterýkoliv ze soudů, u nichž nebylo řízení zahájeno jako první, se může na návrh jedné ze stran také prohlásit za nepříslušný, je-li soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, příslušný pro daná řízení a spojení těchto řízení je podle práva státu tohoto soudu přípustné.

Článek 77

Právo na odškodnění a odpovědnost

1. Kdokoliv, kdo utrpěl hmotnou či nehmotnou škodu následkem porušení tohoto nařízení, má právo být správcem nebo zpracovatelem odškodněn za způsobenou škodu.
2. Správce zapojený do zpracování je odpovědný za škodu způsobenou jeho zpracováním, jež není v souladu s tímto nařízením. Zpracovatel je za škodu způsobenou zpracováním odpovědný pouze v případě, že nesplnil povinnosti stanovené tímto nařízením konkrétně pro zpracovatele nebo jednal nad rámec zákonných pokynů správce nebo v rozporu s nimi.
3. Správce nebo zpracovatel jsou odpovědnosti podle odstavce 2 zproštěni, pokud prokáží, že nenesou žádným způsobem odpovědnost za událost, která ke vzniku škody vedla.
4. Je-li do téhož zpracování zapojen více než jeden správce nebo zpracovatel, nebo správce a zpracovatel, a nesou-li podle odstavců 2 a 3 odpovědnost za jakoukoliv škodu způsobenou daným zpracováním, je každý správce nebo zpracovatel odpovědný za celou škodu, tak aby bylo zajištěno účinné odškodnění subjektu údajů.

5. Jestliže některý správce nebo zpracovatel zaplatil v souladu s odstavcem 4 plnou náhradu způsobené škody, má právo žádat od ostatních správců nebo zpracovatelů zapojených do téhož zpracování vrácení části náhrady, která odpovídá jejich podílu na odpovědnosti za škodu v souladu s podmínkami v odstavci 2.
6. Soudní řízení za účelem výkonu práva na odškodnění se zahajují u soudů příslušných podle práva členského státu uvedeného v čl. 75 odst. 2.

Článek 78

Sankce

(...)

Článek 79

Obecné podmínky pro ukládání správních pokut

- 1a. Každý orgán dozoru zajistí, aby ukládání správních pokut v souladu s tímto článkem ohledně porušení tohoto nařízení podle odstavců 3 (nový), 3a (nový) a 3aa (nový) bylo v každém jednotlivém případě účinné, přiměřené a odrazující.
2. (...)
- 2a. Správní pokuty se ukládají podle okolností každého jednotlivého případu kromě či namísto opatření uvedených v čl. 53 odst. 1b písm. a) až fa) a h). Při rozhodování o tom, zda uložit správní pokutu, a rozhodování o výši správní pokuty v jednotlivých případech se řádně zohlední tyto skutečnosti:
 - a) povaha, závažnost a délka trvání porušení s ohledem na povahu, rozsah či účel dotčeného zpracování, jakož i na počet dotčených subjektů údajů a míru škody, jež jim byla způsobena;

- b) zda k porušení došlo úmyslně nebo z nedbalosti;
- c) (...)
- d) kroky podniknuté správcem či zpracovatelem ke zmírnění škod způsobených subjektům údajů;
- e) míra odpovědnosti správce či zpracovatele s ohledem na technická a organizační opatření jimi zavedená podle článků 23 a 30;
- f) veškerá relevantní předchozí porušení ze strany správce či zpracovatele;
- g) (nové) míra spolupráce s orgánem dozoru za účelem nápravy daného porušení a zmírnění jeho možných nežádoucích účinků;
- ga) (nové) kategorie osobních údajů dotčené daným porušením;
- h) způsob, jakým se orgán dozoru dozvěděl o porušení, zejména zda správce či zpracovatel porušení oznámil, a pokud ano, v jaké míře;
- i) v případě, že vůči danému správci nebo zpracovateli byla v souvislosti s tímž předmětem dříve nařízena opatření uvedená v čl. 53 odst. 1b, splnění těchto opatření;
- j) dodržování schválených kodexů chování podle článku 38 nebo schváleného mechanismu pro vydávání osvědčení podle článku 39;
- k) (...)
- m) jakýkoliv jiný přitěžující nebo polehčující faktor vztahující se na okolnosti daného případu, jako jsou získaný finanční prospěch či zamezení ztrátám, přímo či nepřímo vyplývající z porušení;

2b. Pokud správce nebo zpracovatel úmyslně či z nedbalosti u stejných nebo souvisejících operací zpracování poruší více ustanovení tohoto nařízení, celková výše pokuty nesmí překročit výši stanovenou pro nejzávažnější porušení.

3. (...)

3 (nový). Na porušení následujících ustanovení se v souladu s odstavcem 2a vztahují správní pokuty až do výše 10 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 2 % celkového ročního obratu celosvětově za předchozí rozpočtový rok, podle toho, která hodnota je vyšší:

- a) povinnosti správce a zpracovatele podle článků 8, 10, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39 a 39a;
- aa) povinnosti subjektu pro vydávání osvědčení podle článků 39 a 39a;
- ab) povinnosti subjektu pro vydávání osvědčení podle článku 38a odst. 4.

3a) (nový). Na porušení následujících ustanovení se v souladu s odstavcem 2a vztahují správní pokuty až do výše 20 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 4 % celkového ročního obratu celosvětově za předchozí rozpočtový rok, podle toho, která hodnota je vyšší:

- a) základní zásady pro zpracování, včetně podmínek týkajících se souhlasu podle článků 5, 6, 7 a 9;
- b) práva subjektů údajů podle článků 12 až 20;
- ba) předání osobních údajů příjemci ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci v souladu s články 40 až 44;
- bb) jakékoli povinnosti vyplývající z právních předpisů členských států přijatých na základě kapitoly IX;
- c) nesplnění příkazu nebo dočasné či trvalé omezení zpracování nebo přerušení toků údajů orgánem dozoru podle čl. 53 odst. 1b nebo neposkytnutí přístupu v rozporu s čl. 53 odst. 1.

- 3aa) (nový). Na nesplnění příkazu orgánu dozoru podle čl. 53 odst. 1b se v souladu s odstavcem 2a vztahují správní pokuty až do výše 20 000 000 EUR, nebo jedná-li se o podnik, až do výše 4 % celkového ročního obrátu celosvětově za předchozí rozpočtový rok, podle toho, která hodnota je vyšší.
- 3b. Aniž jsou dotčeny nápravné pravomoci orgánů dozoru podle čl. 53 odst. 1b, každý členský stát může stanovit pravidla týkající se toho, zda a do jaké míry je možno ukládat správní pokuty veřejným orgánům a veřejnoprávním subjektům usazeným v daném členském státě.
4. Na výkon pravomocí orgánem dozoru podle tohoto článku se vztahují odpovídající procesní záruky v souladu s právními předpisy Unie a právními předpisy členského státu, včetně účinných soudních opravných prostředků a řádného řízení.
5. Neumožňuje-li právo členského státu uložení správních pokut, může se použít článek 79 tak, aby podnět k uložení pokuty dal příslušný orgán dozoru a aby pokuta byla uložena příslušnými vnitrostátními soudy, a současně zajistit, aby tyto právní opravné prostředky byly účinné a aby jejich účinek byl rovnocenný se správními pokutami, jež ukládají orgány dohledu. Uložené pokuty musí být v každém případě účinné, přiměřené a odrazující. Takové členské státy ohlásí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 příslušná ustanovení jejich právních předpisů a bez prodlení jakékoliv následné novely nebo změny, jež se těchto ustanovení dotknou.
6. (...)
7. (...)

Článek 79b

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce, jež se mají ukládat za porušení tohoto nařízení, zejména za porušení, na něž se nevztahují správní sankce podle článku 79, a podniknou všechna opatření, která jsou zapotřebí k zajištění jejich provádění. Tyto stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. (...)
3. Každý členský stát ohlásí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 právní ustanovení, která přijme podle odstavce 1, a bez zbytečného odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto ustanovení dotknou.

KAPITOLA IX

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE ZVLÁŠTNÍCH SITUACÍ, PŘI NICHŽ DOCHÁZÍ KE ZPRACOVÁNÍ ÚDAJŮ

Článek 80

Zpracování osobních údajů a svoboda projevu a informací

1. Členské státy uvedou prostřednictvím právních předpisů právo na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení do souladu s právem na svobodu projevu a informací, včetně zpracování osobních údajů pro novinářské účely a pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu.
2. Pro zpracování osobních údajů pro novinářské účely nebo pro účely akademického, uměleckého či literárního projevu členské státy stanoví odchylky a výjimky z ustanovení kapitoly II (zásady), kapitoly III (práva subjektu údajů), kapitoly IV (správce a zpracovatel), kapitoly V (předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci), kapitoly VI (nezávislé orgány dozoru), kapitoly VII (spolupráce a jednotnost) a kapitoly IX (zvláštní situace, při nichž dochází ke zpracování údajů), pokud je to nutné k uvedení práva na ochranu osobních údajů do souladu se svobodou projevu a informací.
3. Každý členský stát ohlásí Komisi právní ustanovení, která přijme podle odstavce 2, a bez prodlení jakékoliv následné novely nebo změny, jež se těchto ustanovení dotknou.

Článek 80a

Zpracování osobních údajů a přístup veřejnosti k úředním dokumentům

Osobní údaje v úředních dokumentech, které jsou v držení veřejného orgánu či veřejnoprávního nebo soukromého subjektu za účelem plnění úkolu ve veřejném zájmu, může tento orgán či subjekt zpřístupnit v souladu s právními předpisy Unie nebo členského státu, kterým daný veřejný orgán či veřejnoprávní subjekt podléhá, aby tak zajistil soulad mezi přístupem veřejnosti k úředním dokumentům a právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení.

Článek 80aa

Zpracování osobních údajů a opakované použití informací veřejného sektoru

(...)

Článek 80b

Zpracování národních identifikačních čísel

Členské státy mohou dále stanovit zvláštní podmínky pro zpracování národních identifikačních čísel nebo jakýchkoliv jiných všeobecně uplatňovaných identifikátorů. V takovém případě se národní identifikační číslo nebo jakýkoliv jiný všeobecně uplatňovaný identifikátor použije pouze v závislosti na vhodných zárukách práv a svobod daného subjektu údajů podle tohoto nařízení.

Článek 81

Zpracování osobních údajů pro zdravotní účely

(...)

Článek 81a

Zpracování genetických údajů

(...)

Zpracování v souvislosti se zaměstnáním

1. Členské státy mohou právním předpisem nebo kolektivními smlouvami stanovit konkrétnější pravidla k zajištění ochrany práv a svobod ve vztahu ke zpracování osobních údajů zaměstnanců v souvislosti se zaměstnáním, zejména za účelem náboru, plnění pracovní smlouvy včetně plnění povinností stanovených zákonem nebo kolektivními smlouvami, řízení, plánování a organizace práce, za účelem zajištění rovnosti a rozmanitosti na pracovišti, zdraví a bezpečnosti na pracovišti, ochrany majetku zaměstnavatele nebo majetku zákazníka, dále za účelem individuálního a kolektivního výkonu a požívání práv a výhod spojených se zaměstnáním a za účelem ukončení zaměstnaneckého poměru.
2. Tato pravidla zahrnují zvláštní a vhodná opatření zajišťující ochranu lidské důstojnosti, oprávněných zájmů a základních práv subjektů údajů, především pokud jde o transparentnost zpracování, předávání údajů v rámci skupiny podniků či skupiny společností a systémy monitorování na pracovišti.
- 2a. Každý členský stát ohlásí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 právní ustanovení, která přijme podle odstavce 1, a bez zbytečného odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto ustanovení dotknou.
3. (...)

Záruky a odchylky týkající se zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely

1. Zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely podléhá v souladu s tímto nařízením vhodným zárukám pro práva a svobody subjektu údajů. Tyto záruky zajistí, aby byla zavedena technická a organizační opatření, zejména s cílem zajistit dodržování zásady minimalizace údajů. Tato opatření mohou zahrnovat pseudonymizaci, pokud lze tímto způsobem splnit sledované účely. Pokud sledované účely mohou být splněny dalším zpracováním údajů, které neumožňují nebo které přestaly umožňovat identifikaci subjektů údajů, musí být tyto účely splněny tímto způsobem.
2. Jsou-li osobní údaje zpracovány pro účely vědeckého a historického výzkumu nebo pro statistické účely, mohou právní předpisy Unie nebo členských států stanovit odchylky od práv uvedených v člancích 15, 16, 17a a 19, s výhradou podmínek a záruk uvedených v odstavci 1, pokud je pravděpodobné, že by daná práva znemožnila nebo vážně ohrozila splnění zvláštních účelů, a tyto odchylky jsou pro splnění těchto účelů nezbytné.
3. Jsou-li osobní údaje zpracovány pro účely archivace ve veřejném zájmu, mohou právní předpisy Unie nebo členských států stanovit odchylky od práv uvedených v člancích 15, 16, 17a, 17b, 18 a 19, s výhradou podmínek a záruk uvedených v odstavci 1, pokud je pravděpodobné, že by daná práva znemožnila nebo vážně ohrozila splnění zvláštních účelů, a tyto odchylky jsou pro splnění těchto účelů nezbytné.
4. Pokud typ zpracování uvedený v odstavcích 2 a 3 slouží zároveň k jinému účelu, povolené odchylky se vztahují pouze na zpracování pro účely uvedené ve zmíněných odstavcích.

Článek 84

Povinnost mlčenlivosti

1. Je-li to nutné a přiměřené pro soulad práva na ochranu osobních údajů s povinností mlčenlivosti, mohou členské státy přijmout zvláštní pravidla, aby stanovily pravomoci orgánů dozoru podle čl. 53 odst. 1 písm. da) a db) ve vztahu ke správčům nebo zpracovatelům, jež podle práva Unie nebo předpisů přijatých příslušnými orgány členských států podléhají povinnosti zachovávat služební tajemství nebo jiným rovnocenným povinností mlčenlivosti. Tato pravidla platí pouze ve vztahu k osobním údajům, které správce nebo zpracovatel obdržel nebo získal při činnosti podléhající této povinnosti mlčenlivosti.
2. Každý členský stát ohlásí Komisi nejpozději do data uvedeného v čl. 91 odst. 2 pravidla, která přijme podle odstavce 1, a bez odkladu jakékoliv následné změny, jež se těchto pravidel dotknou.

Článek 85

Zavedená pravidla pro ochranu údajů uplatňovaná církvemi a náboženskými sdruženími

1. Jestliže církve a náboženská sdružení nebo společenství v některém členském státě v době vstupu tohoto nařízení v platnost uplatňují komplexní pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, tato pravidla mohou nadále platit za předpokladu, že se uvedou do souladu s ustanoveními tohoto nařízení.
2. Církve a náboženská sdružení uplatňující komplexní pravidla v souladu s odstavcem 1 podléhají kontrole nezávislého orgánu dozoru, který může být konkrétní, za předpokladu, že splňuje podmínky stanovené v kapitole VI tohoto nařízení.

KAPITOLA X

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI A PROVÁDĚCÍ AKTY

Článek 86

Výkon přenesené pravomoci

1. Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 12 odst. 4c a čl. 39a odst. 7 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje dnem vstupu tohoto nařízení v platnost.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedeného v čl. 12 odst. 4c a čl. 39a odst. 7 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně ohlásí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 12 odst. 4c a čl. 39a odst. 7 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt ohlášen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

Článek 87

Postupy projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

KAPITOLA XI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 88

Zrušení směrnice 95/46/ES

1. Směrnice 95/46/ES se zrušuje s účinností ode dne uvedeného v čl. 91 odst. 2.
2. Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na toto nařízení. Odkazy na pracovní skupinu pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízenou článkem 29 směrnice 95/46/ES se považují za odkazy na Evropskou radu pro ochranu údajů zřízenou tímto nařízením.

Článek 89

Vztah ke směrnici 2002/58/ES

Toto nařízení neukládá žádné další povinnosti fyzickým nebo právnickým osobám, pokud jde o zpracování osobních údajů ve spojení s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací ve veřejných komunikačních sítích v Unii, co se týče záležitostí, u nichž se na ně vztahují konkrétní povinnosti s tímž cílem stanovené ve směrnici 2002/58/ES.

Článek 89b

Vztah k dříve uzavřeným dohodám

Mezinárodní dohody zahrnující předávání osobních údajů do třetích zemí či mezinárodním organizacím, které byly uzavřeny členskými státy před vstupem tohoto nařízení v platnost a jsou v souladu s právními předpisy Unie použitelnými před vstupem tohoto nařízení v platnost, zůstanou v platnosti, dokud nebudou změněny, nahrazeny či zrušeny.

Článek 90

Hodnocení

1. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě v pravidelných intervalech zprávy o hodnocení a přezkumu tohoto nařízení.
2. V rámci těchto hodnocení Komise přezkoumá zejména uplatňování a fungování ustanovení:
 - a) kapitoly V o předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, se zvláštním zřetelem na rozhodnutí přijatá podle čl. 41 odst. 3 a rozhodnutí přijatá na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES;
 - b) kapitoly VII o spolupráci a jednotnosti.
- 2a. Pro účel uvedený v odstavci 1 může Komise požádat členské státy a orgány dozoru o informace.
- 2b. Při provádění hodnocení a přezkumů podle odstavců 1 a 2, vezme Komise v úvahu postoje a zjištění Evropského parlamentu, Rady, jakož i další příslušné subjekty nebo zdroje.
3. První zprávu předloží nejpozději do čtyř let od vstupu tohoto nařízení v platnost. Následné zprávy pak bude předkládat každé čtyři roky. Tyto zprávy se zveřejňují.
4. Komise v případě potřeby předkládá příslušné návrhy, aby změnila toto nařízení, zvláště s přihlédnutím k vývoji informačních technologií a dosaženému pokroku v informační společnosti.

Článek 90a (nový)

Přezkum jiných nástrojů EU pro ochranu údajů

Komise případně předloží legislativní návrhy s cílem změnit jiné právní nástroje EU pro ochranu osobních údajů, a zajistit tak jednotnou a soudržnou ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů. Jedná se zejména o pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi, úřady a agenturami Unie a pravidla týkající se volného pohybu těchto údajů.

Článek 91

Vstup v platnost a použitelnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.
2. Použije se od [*dva roky od data uvedeného v odstavci 1*].*

**** Úř. věst.: vložte prosím datum.***

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu

Za Evropský parlament

předseda

Za Radu

předseda nebo předsedkyně
